

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series VIII: Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Sub-series A: Clippings Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Reel
228

Box
97

Folder
25

Clipping scrapbook, 1944 January-February.

*Microfilm Edition
Scrapbook 25*

CONTENTS OF [VOLUME XVIII] (Zionist activities)

- Part 1
Jan.-Feb.
1944
- Wright-Compton Bill, resolution on Palestine open to Jews, introduced, House of Representatives, Jan. 28, 1944; Debate; State Department opinions; Roosevelt's statements.
- Wagner-Taft Bill, Senate, introduced Feb. 1, 1944.
- Opinions of Arab bloc; American Council for Judaism; Leading Zionists testify.
- Part 2
March
1944
- Continuation of debates in Congress, press comments.
- National Conference on Palestine, Held by Christian leaders in support of Palestine, March 9, 1944.
- Rally for Palestine, Madison Square Garden, March 21, 1944.
- Postponement of Congressional debates on Palestine bills.
- Part 3
Apr.-Oct.
1944
- Editorials on Palestine.
- Republican National Convention, nominates Dewey, adopts Palestine plank, June 1944. AHS gives prayer at convention.
- Democratic National Convention, nominates Roosevelt, adopts Palestine plank, July 1944. Stephen S. Wise attends.
- Praise for reorganized AZEC.
- ZNA convention, Oct. 1944; both Dewey and Roosevelt endorse Palestine planks; also, William F. Green, AFL leader.
see also V. XVIII-a
- Part 4
Nov.-Dec.
1944
- House Committee approves Palestine Resolution, Nov. 1944.
- American Jewish Conference, December 1944; strengthens Zionist policy.
- Senate Committee shelves Palestine Resolution, Dec. 1944, recommendation of State Dept.
- AZEC controversy, Dec. 1944; AHS, Stephen S. Wise resign; AZEC reorganized, Wise as sole head.

MONDAY, JANUARY 3, 1944

CHURCHES TO MARK A WEEK OF PRAYER

Annual Observance to Include
Prayer for 1944 Victory and
for Our Men at War

By RACHEL E. McDOWELL.

"Universal Week of Prayer" will be observed by the churches next week, as is customary during the first week in the New Year. In addition to prayers for missions there will be supplications for victory in 1944 and for our men in the war theatre.

Meditations will be conducted daily at 12:30 P. M. by the East Side Ministers' Fellowship in commemoration of "Universal Week of Prayer" in Grace Episcopal Church, Broadway and Tenth Street. The leaders will be as follows: Monday, Maj. Robert Walker of the Aviation Army; Tuesday, the Rev. Lawrence T. Hoole, director of the Presbyterian Labor Temple; Wednesday, the Rev. Otto H. Roslorn, pastor of Gustavus Adolphus Lutheran Church; Thursday, the Rev. Robert H. Dolliver, pastor of old John Street Methodist Church; Friday, the Rev. Dr. Ernest R. Palen, pastor of the Middle Collegiate Reformed Church; Saturday, the Rev. Dr. Louis W. Pitt, rector of Grace Church.

Dr. Glenn Frank will hold a three-day "Institute of Prayer" beginning next Friday. The first evening at 7:30 o'clock his topic will be "Only God Can End the War." Saturday at 8:30 P. M. his theme will be "Prayer as the Breath of God" and that evening at 7:30 o'clock "Overcoming Anger and Fear." At the final meeting Sunday at 1:45 P. M. he will discuss "Christ's Greatest Sermon."

Candle-light prayer services will be held at 8 P. M. on Tuesday, Wednesday, Thursday and Friday in the West End Presbyterian Church, Amsterdam Avenue and 165th Street in observance of "Universal Week of Prayer." The leader will be the Rev. Dr. A. Edwin Kelgwin, the pastor.

Post-New Year Sermons

Post-New Year sermons will be preached by virtually every pastor tomorrow, known as "New Year's Sunday." The discourses will outline suggested New Year's resolutions. Holy Communion will be celebrated almost universally. New members will be received. Candle-light services and pageants of the Nativity will be held.

British Festival Service

The annual British Christmas Festival Service with representatives of twenty British organizations participating, will take place tomorrow at 4 P. M. in the Episcopal Church of the Heavenly Rest, Fifth Avenue and Ninetieth Street. The speaker will be Sir Godfrey Haggard, who is retiring as British Consul General. Color-guards of the various groups will march in procession and the flags of the British Commonwealth of Nations will be massed. The service will be conducted by the rector, the Rev. Dr. Henry Darlington.

Russian Orthodox Service

Pontifical Christmas service will be celebrated Friday at the Russian Orthodox Cathedral of Ascension, 1841 Bathgate Avenue, the Bronx. The observance will be in accordance with the Julian calendar, which brings Christmas this much later than the Gregorian calendar, followed by Roman Catholic and Protestant Churches. The celebrant will be the Most Rev. Archbishop Vitaly, who will be assisted by the Right Rev. Archimandrite Barnabas and the Very Rev. Sergius Panteleev of the cathedral staff.

Pastors Are Praised

"In the face of great difficulties

Bartlett, Stated Clerk of the Presbytery of New York, wrote this week to the ministers in that body, after extending "heartily good wishes" for the coming year. "I am especially gratified at the devotion with which our pastors and churches have ministered to the needs of the men in the armed services and have kept these men in close touch with the church at home," Mr. Bartlett continued. "This has been a blessing to them and to us."

Service Flag to Be Blessed

Archbishop Spellman will bless a service flag with 641 stars of the Holy Name Center for Homeless Men, formerly the Holy Name Mission, tomorrow at 8:30 A. M. in its headquarters, 15 Bleecker Street. "The 641 men to be blessed in absentia on this occasion are typical of the Bowery's drifting population, who before the war seldom worked more than one month consecutively at any kind of civilian job," a statement given out yesterday by Catholic Charities, 477 Madison Avenue, said. The sermon at the service will be preached by Mgr. James H. Griffiths, chancellor of the Roman Catholic Military Ordinariate.

Church Is 300 Years Old

Its 300th anniversary has just been celebrated by Ebenezer Lutheran Church, New Amsterdam, in British Guiana, according to word received here this week by the Rev. Dr. Samuel Trexler, president of the Foreign Mission Board of the United Lutheran Church in America. At the same time he received details of the commemoration of the silver jubilee of the Lutheran Mission in Argentina. Dr. Trexler visited this mission in 1941 during an air tour of South American Lutheran churches, missions and schools.

National Day of Prayer

National Day of Prayer will be observed on the air today. The Mutual Broadcasting Company will have a prayer every hour on the hour during the entire day. The Columbia Broadcasting System will present a program from 10 A. M. to 10:30 A. M. with Mgr. John Brady, Rabbi Abba Hillel Silver and Bishop Francis J. Spellman as speakers. The National Broadcasting Company will provide a program from 1:45 P. M. to 2 P. M. consisting of music by a choir of the Divinity School of the University of Chicago and a message by Lieut. Eleanor G. Collins, the first War chaplain to be appointed. She is an ordained minister of the Universalist Church.

RABBI SILVER HITS WARTIME GREED

Holds Lewis Is No More
Defiant Than Lincoln

The year 1943, from a military point of view, was an altogether good year, a prelude year to victory, but on the debit side of the ledger, as far as America was concerned, the year marked a dangerous trend toward inflation. Rabbi A. H. Silver said in a lecture on "Taking Stock of 1943—a Retrospect and a Prospect" at the Temple yesterday morning.

"The dangerous inflation spiral has started," Dr. Silver warned. "It is still in its early stages, but there is nothing appearing on the horizon which promises to stop it. Agriculture, industry and labor, each working through lobbies and pressure groups and ignoring the national interest, are seeking individually to get more money out of this war."

"In this tragic hour, knowing that our men are about to pour out their blood in the gigantic battles which will decide the outcome of the war, it is infamous, it is defilement of spirit, for groups to try to aggrandize themselves, to gain economic advantages for themselves, and the whole people ought to be aroused quickly to the situation."

Asks Criticism Against All

"I believe that our public press would do a much better job in arousing the conscience of the people if, instead of concentrating its disapproval and repugnance exclusively against labor, when it is wrong, it would direct its criticism equally against the other groups. It is not wise nor fair to attack labor and forget the profiteering of industry or the self-seeking lobbying of agriculture."

"Why is the defiance of our government by a John L. Lewis any worse than the defiance of it by a self-righteous James F. Lincoln? Is a miner to be pilloried because he asks for an extra dollar a day in pay, but an industrialist to be applauded when, asked by his gov-

ernment for some return out of his millions of excessive profits allowed him, he insolently refuses?"

Dr. Silver also emphasized the dangers involved in the race riots and manifestations of racial intolerance in the last year.

"These are festering wounds in our body politic," he said, and added that, although the race disturbances were nearly all traceable to the war, they were due "basically and fundamentally to the fact of potential race intolerance in certain centers of our population, capable of being aroused and exploited by groups which wish to do so."

"Why is the defiance of our Government by a John L. Lewis any worse than the defiance of it by the self-righteous James F. Lincoln?" asked Rabbi Silver in an address Sunday. The only reason we can think of is that Lewis belongs to the union and Lincoln belongs to the "club."

SILVER ON LINCOLN AND LEWIS

RABBI A. H. SILVER, in a lecture at

The Temple, said newspapers would be more effective when they criticize the errors of labor if they denounced the greed of businessmen with equal heat.

Well, this newspaper and most others have denounced some errors of businessmen with a great deal of heat—the conduct of some officers of the National Bronze and Aluminum Co., for instance. They were convicted of furnishing defective war material to the Government and were sentenced to 10 years in the federal penitentiary for it.

But Rabbi Silver was probably not thinking of such cases, which have been greeted with fully as much indignation as has the conduct of any strike leader.

"Why," he asks, "is the defiance of our government by John L. Lewis any worse than the defiance of it by a self-righteous James F. Lincoln?"

Without attempting to appraise the "worseness" of one attitude compared with another, there is obviously a difference in the effects.

Lewis' "defiance" stopped the mining of coal. Lincoln's "defiance" has not interfered for one minute with the production of welding equipment.

If, to win his point, Mr. Lincoln had shut his plant or destroyed its machinery or threatened anything of the kind, he would certainly be denounced by everybody. We suspect, moreover, that the Government might even take action against him under criminal law.

Mr. Lincoln expressed his objections to renegotiation in public debate with Carman

Blough, a representative of the War Production Board. Mr. Blough told Mr. Lincoln that he had a right of appeal to the courts, and urged him to exercise it. Mr. Lincoln said he did not think, under present law, that the right of appeal was of much practical value, but he is exercising it, as Mr. Blough suggested. Even if he loses, we have an idea he will keep on producing welding equipment as long as the country needs it.

It is interesting to debate who is more greedy than whom, and who ought to be denounced more or less. But, in the time it is important to produce.

\$75,000,000 AID FOR JEWS

United Appeal Here Reports on
Five-Year Fund Raising

The United Jewish Appeal for Refugees, Overseas Needs and Palestine, 342 Madison Avenue, announced yesterday that in its five years of activity it had raised \$75,000,000 to stem the tide of suffering and homelessness for 3,000,000 Jews in various parts of the world.

Established as the principal fundraising instrument for the Joint Distribution Committee, the United Palestine Appeal and the National Refugee Council, the United Jewish Appeal has been a channel through which American Jews have provided resources for programs including war relief and rehabilitation overseas, the development and defense of Palestine and adjustment for refugees in the United States.

The national chairman of the United Jewish Appeal campaign are William Rosenwald, Dr. Abba Hillel Silver and Dr. Joseph B. Kamp.

There Is a Difference

Criticizing the public press for, as he terms it, "concentrating its disapproval and repugnance (for trying to make money out of war) exclusively against labor," and failing to attack "the profiteering of industry or the self-seeking lobbying of agriculture," Rabbi A. H. Silver poses this question: "Why is the defiance of our government by a John L. Lewis any worse than the defiance of it by a self-righteous James F. Lincoln? Is a miner to be pilloried because he asks for an extra dollar a day in pay, but an industrialist to be applauded when, asked by his government for some return out of millions of excessive profits allowed him, he insolently refuses?"

We, as one member of the press, are in perfect agreement with Rabbi Silver that no group has the moral right to try to make money out of this war, and wherever there has been evidence that either labor, industry or agriculture was trying to profit at the expense of our fighting men or of other groups of citizens, we have been quick to condemn.

If industry has come in for less condemnation of this sort on our part than either labor or agriculture it is for the very good reason that industry has been the least guilty of attempting to turn the war to its advantage. The defiance of the government by John L. Lewis is not in the same category as J. F. Lincoln's refusal to accept the

government's renegotiation of his contract for the reason that Lincoln has been fighting for an equitable administration of the renegotiation law, one which will not penalize efficiency and reward inefficiency. He seeks an administration of the law which will make it possible for industry to survive the war and resume peacetime operations with some hope of providing jobs for those who now have them and for our returning soldiers.

But even if we were to agree that labor, industry and agriculture were equally guilty of attempted war profiteering, there would still be a vast difference between their respective conduct to date, one which Rabbi Silver seems to have overlooked entirely. Thus far the record discloses no instance where an American industrialist has closed down his plant and hung out a sign announcing his refusal to make any more weapons of war until the government gave him all the profits he wanted. Nor have we heard of any farmer who has left his plow and sent word to Washington that he will resume growing food for our civilians and soldiers only when he starts receiving overtime pay for all hours in the field or cowshed over 40 a week.

Diagnoses With Silver P.D.

Editor Plain Dealer—Sir: Religious leaders are misusing their pulpits when they pose as political and economic authorities. They should stick to religious topics and doctrines. When they dabble in fields outside religion they only betray their ignorance in these other fields.

Recently, your paper carried ex-

ly refused to return to the government some of his company's excessive profits."

This either indicates abysmal ignorance concerning the whole issue of renegotiation, or that Rabbi Silver is using his pulpit to assist a government bureau in spreading its propaganda. In either event, it gives the public a false interpretation of Lincoln's efforts at equitable renegotiation.

For the information of those who listened to Rabbi Silver, or read his remarks, Mr. Lincoln is fighting for a uniform, nonbiased, nonpolitical renegotiation plan, one that will favor to firm or industry over another—a fact, a plan that will enable all firms to carry on and convert to civilian production when victory is won, so that our soldiers will come back in jobs, and not government handouts.

GEORGE J. USHER,
Wickliffe Heights, Ohio.

Wonders How Rabbi Could Make Comparison

By Charlotte E. Williams
These routing sheets for your editorial "Silver on Lincoln and Lewis." We are not employed by Mr. Lincoln and we are sympathetic with organized labor, but not the radical element which Lewis represents.

We know Mr. Lincoln has given work to thousands of people for years, and that he goes to work at 6 o'clock with his men and works as hard as any of them producing everything he possibly can for the war effort.

If the Government wants his earnings it can take it in taxes, but what constructive effort has John Lewis made? He occupies a luxurious office in Washington at \$25,000 a year, and when he goes out it's simply to cause trouble. Why the Government doesn't intern him is beyond me.

I have sons in the service fighting for what they believe to be right. John Lewis has a son, educated to one of the most expensive universities—Princeton—where is he? Fighting like my sons, or has he been placed in it because of his father's war effort.

I am amazed that a leader like Rabbi Silver is so infantile as to compare Mr. James F. Lincoln to John L. Lewis; instead he should talk more about anti-Semitism, if he wants people to be tolerant.

Again, three routing sheets for "The Press," which has the courage of its convictions and prints what it believes is fair and just.

1813 E. 90th street.

THIS SERVICE FLAG was dedicated in honor of the men and women from the Temple now in the armed forces by Rabbi A. H. Silver (left) and Rabbi Mel-Bourne Harris, at the Temple.

Silver Hails Jews' Heroism in Honoring Servicemen

American Jews are fighting hard in this war not only on account of their measureless love for America as their country but also because the enemy is in a special sense the sworn foe of the Jewish people, said Rabbi A. H. Silver at a service in honor of the 552 men and women from the Temple who are in the armed forces. A large crowd, including members of families of Temple servicemen, attended the service in the Temple yesterday.

"Other peoples Hitler would like to conquer and dominate; the Jews he is determined to destroy," Rabbi Silver said. "This sentiment is in the hearts of the 500,000 American Jews in the armed services of America. Our soldiers are giving an excellent account of themselves. Many of them have been decorated, many have fallen—many have been wounded. These Jewish servicemen are the heirs of the Maccabees and know how to fight physically and spiritually."

"There are in this war 1,000,000 Jews fighting on the side of the United Nations. There are no Jews fighting on the side of the Axis. We are proud of this record."

Some say, too, the history of the heroic defense made by the 40,000 Jews of Warsaw will be told to the world. For 42 days the civilian Jews of Warsaw, armed with whatever weapons they could find, withstood the Nazis, who brought against them tanks and thousands of machine guns. This was the only mass revolt ever made against the Nazis. The entire Jewish community of Warsaw was destroyed, and after there were no more Jews to resist, on top of a building waved in the last the white and blue flag of the Jews of Warsaw.

"We have heard much in the last 18 years of how the Jews have suffered. The full story of how we are hitting back is just beginning. We are not an altogether helpless people."

"America is sending its youth to war and is bearing that for the sacrifices which are to come. The American people will not complain at these sacrifices if the sacrifices do not turn out to be vain, meaningless, sacrifices. We shall not complain if this blood which is shed will help to cement a better world, a world free from dictatorships, concentration camps, torture chambers, hate, race conflicts and poisonous propaganda."

"The people would feel betrayed, however, if these sacrifices resulted in nothing more than the rearrangement of boundaries in Europe and in the Far East, or if a new balance

of power is to be built up only to be tumbled down again in 15 or 20 years. If, as a result of the war, a new crop of professors should arise covering up their shame with a social respectability, with the reparation of the priest."

"The young men in the army have their own duties and responsibilities. For us at home the chief assignment is to keep America safe for Americans, and to keep the spirit of America inviolable."

BACK INTERVENTION ON PALESTINE PLAN

Congressmen, Jewish Leaders Endorse White Paper Abrogation at House Hearing

Special to THE NEW YORK TIMES.
WASHINGTON, Feb. 8.—Learning Roosevelt, appearing this afternoon before the House Committee on Foreign Affairs, endorsed a resolution advocating United States intervention to obtain abrogation of the British White Paper regarding Jewish immigration to Palestine and urged deletion from the document of that portion which anticipates the establishment of a Jewish state in the Holy Land.

Representatives John McClellan, Democrat, and Joseph Martin Jr., Republican, majority and minority leaders, led a procession of House members all of whom favored the resolution, introduced by Hamilton Compton of Connecticut, Republican, and James A. Wright of Pennsylvania, Democrat, the latter a member of the committee.

Mr. Roosevelt agreed with all the other speakers in contending that the White Paper violated the provisions of the mandate under which Britain assumed administration of affairs in Palestine.

He was emphatic in opposing inclusion in the resolution of the matter regarding:

"That the United States shall use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened to free entry of Jews into that country and that there shall be full opportunity for colonization, so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish commonwealth."

"The concept of the democratic state has long since passed," he declared. The Nazi system in Germany had been founded upon a national creed and "the Hitlerian concept is repugnant to the civil state."

Speaking as president of the American Council for Judaism, he argued that an autonomous state should be established in Palestine. "The rights of all citizens, Christians, Mohammedans and Jews, should be equal and responsibility evenly and treating exclusively with the Jews."

"The Jewish people," he asserted, "are not organized politically. They are not and do not want to be a political unit. They are united only in their common derivation from a great religion. The second part of this resolution can only create confusion and difficulties. We oppose the effort to create a Jewish state as a policy of deception."

Rabbi Abba Haim Silver of Cleveland and Dr. Carl L. Friedrich, director of the School of Overseas Administration at Harvard, maintained that abrogation of the White Paper probably would not lead to disorders and bloodshed.

Representatives Wright and Elmer Farmer of Pennsylvania and Emanuel Celler, Arthur D. Klein and William B. Barry of New York, Democrats, and Hamilton Fish of New York, Christian A. Hester of Massachusetts, Thomas Ralph of California and Joseph E. Talbot of Connecticut, Republicans, made statements and presented communications from hundreds of individuals and from Jewish groups supporting the resolution.

U. S. Attitude on Zionism Is Changing, Says Silver

Under pressure of public opinion, a change has come over the attitude of our government with regard to problems of the Jewish people, said Rabbi A. H. Silver, speaking on his "Invasions of Washington," at services in the Temple yesterday morning.

Rabbi Silver has spent much time in Washington in the last few months in connection with his work as chairman of the American Zionist Emergency Council. Last week he spoke before committees of both Senate and House of Representatives on the resolution opposing the British White Paper on Palestine.

"The administration is on the alert at last to the gravity of the Jewish problem," Rabbi Silver said. "Hitherto, the terrible Jewish need has been lost in the shuffle and to rescue our refugees, tens of thousands of whom were put to death while our government was content to express the deep regret and do nothing about it. Tens of thousands of refugees who could have been saved here were, because thousands of thousands in favor of

red tape, denied sanctuary and refuge."

"Now the War Refugee Board has set under way and is making possible the quick transfer of funds to refugees. The board is also contacting the European underground to see how many of the doomed people can be smuggled out to safety."

"With reference to the situation in Palestine, our government has hitherto followed the attitude of the British Colonial Office, doing nothing to disturb the status quo with regard to the White Paper which prohibits the immigration of Jews into Palestine after the last of next month. Now the government has changed its attitude, and a resolution has been introduced into both the House and Senate to open the doors of Palestine to Jewish immigration and colonization, so that the Jewish commonwealth may be reconstituted."

"I have been gratified by the support given this resolution not only by Jews, but by Christians, Protestants, Catholics, by the Labor, by the churches, by the thousands of refugees who could have been saved here were, because thousands of thousands in favor of

the resolution only two have been received in opposition to it. One of these was from a Syrian Jew, the other from a rabbi."

"There are, of course, many more behind the scenes working against the resolution, seeking to modify and delay it. On the main point, however, this much has been achieved: our government understands that the Jewish people cannot be ignored or sidestepped, that in the new world we hope to reconstruct, if justice, freedom, and equality are to be made secure for other peoples, the same freedom, justice and equality must be made secure for the Jews."

פֶּאֶרְהֶעֶר וועגן ארץ ישׂראל-רעזא
קאנגרעס קאמיטע; פֶּאֶרשטייער
טרעטען אויף צו גונסטען אידיש

אויס 1887 איז נישט צו נאכמאלירען שטאטס פון אידען איבער דער וועלט, ואנט דא
קאמיטע וועלען פילייבט פארלאנגען דערשטעוונג פון סטייט-דעפארט

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

התורה והנבואה
התורה והנבואה

[illegible][illegible]

I am for the Wagner-Wright resolution on Palestine.

As an American citizen of the Jewish faith I appeal to you to support the resolution on Palestine which is now before the Congress of the United States.

In the name of humanity please give your full support to the Wright-Compton resolution now before the House Foreign Relations Committee.

As your constituent, I appeal to you to vote for the Wagner-Taft-Wright-Compton resolution, now before Congress.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

המחלקה הכלכלית של משרד המבחן
מזכיר המבחן

פון זיינע הוינט דעמאנצן ביים פאר-
הער פון דער "הויז קאפיטל פאר
אויסצוקרעט אנגעלעגנהייטן לסוכת
דער רעזאלוציע, וואס פארלאנגט, אז
די אסעמבליסער דעמאנצן זאל נישט
קומע פאר זייער אייגענער איינזאם
דעמאלטס פון ארדירנאל, אזוי אז איר
זאלן נישט דאסען מיט דער צייטגלייך
דעו א פרייע און דעמאקראטישע אר-
טייע קאמאנעלט.

[illegible][illegible]

הם ייתנו גם מידע בין אנשים
המכירים אותם מאז אישית באחד
המסעדות או אולי אחרת, הם
עלולים גם לזרז בין אנשים, אם
הם אינם מוכנים להזרז עיניהם
על אף שיש להם מידע על יחסי
האדם המכונה "האדם
המכונה" או "האדם המכונה".

[illegible]

Jan 28, 1944

FOR IMMEDIATE RELEASE

LEADERS OF AMERICAN JEWRY HAIL
PALESTINE RESOLUTION INTRODUCED IN HOUSE

DR. SILVER AND DR. WISE APPLAUD WRIGHT-COMPTON MEASURE

New York — Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland and Dr. Stephen S. Wise of New York, co-chairmen of the American Zionist Emergency Council, today hailed the bi-partisan Palestine resolution introduced in the U. S. House of Representatives yesterday by Representatives James A. Wright (Democrat, Pennsylvania) and Ramulf Compton (Republican, Connecticut).

The resolution calls on the United States to "use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization, so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

Dr. Silver described the measure as "a great act in behalf of a great cause in a great and historic hour," and added that "all men of good-will everywhere — Jews and non-Jews alike — will applaud and endorse the spirit of statesmanship and noble humanity which motivated the introduction of this resolution."

Urging that the resolution be adopted without delay and that its adoption be "as impressive and significant as was the unanimous adoption of the Lodge-Fish resolution of 22 years ago," Dr. Wise declared: "The introduction of the Wright-Compton resolution is yet another step on the way to the end of the White Paper

(more)

and the beginning of a new policy in relation to Palestine. The Congressional resolution would reinstate the Balfour Declaration in the place of the White Paper, which should never have been written."

Dr. Silver warned that the work of the newly-formed War Refugee Board "will be doomed to failure, as were all previous efforts on the part of intergovernmental agencies, if Palestine is again excluded from consideration as the major place for large-scale Jewish immigration."

The statements by Dr. Silver and Dr. Wise follow:

DR. ABBA HILJEL SILVER

"We are, of course, highly gratified that Congressman Compton of Connecticut and Congressman Wright of Pennsylvania have introduced the Palestine Resolution in Congress. We note with pleasure the enthusiastic endorsement which both Majority Leader McCormack and Minority Leader Martin have given to this Resolution. These men, we believe, voice the true sentiment of the American people which once before -- through a resolution unanimously adopted by the House and the Senate of the United States in 1922 -- expressed its hearty approval of the establishment in Palestine of a National Home for the Jewish people.

"Since that time the Jews have been at work rebuilding Palestine on a scale and in a manner which has evoked the admiration of the whole world. This remarkable development which has brought more than a half million Jews into the country since the last World War, saved hundreds of thousands of refugees who might otherwise have perished at the hands of the Nazis, and enabled Palestine to make a most significant contribution to the war effort of the United Nations, is now threatened by the illegal and morally unjustifiable policy of the White Paper, which would close the doors of Palestine to future Jewish immigration.

"This policy is not only a repudiation of an international obligation to which the United States subscribed, but it will interfere in a most disastrous manner with the rescue program of the War Refugee Board, which the President of the United States

has recently established. Palestine is the most likely and readily-available haven and shelter for these millions whom it is hoped to save from extermination. The work of the War Refugee Board will be doomed to failure, as were all previous efforts on the part of intergovernmental agencies, if Palestine is again excluded from consideration as the major place for large-scale Jewish immigration.

"The Palestine Resolution now introduced in Congress is a great act in behalf of a great cause in a great and historic hour. All men of good will everywhere -- Jews and non-Jews alike -- will applaud and endorse the spirit of statesmanship and noble humanity which motivated the introduction of this Resolution."

DR. STEPHEN S. WISE

"The introduction of the Wright-Compton resolution is yet another step on the way to the end of the White Paper and the beginning of a new policy in relation to Palestine. The Congressional resolution would reinstate the Balfour Declaration in the place of the White Paper, which should never have been written.

"I do not doubt that the members of both Houses in Congress will see fit to give their almost unanimous endorsement to a resolution which is in accord with the spirit of the whole American people, not only with that of millions of American Jews. The resolution should be adopted without delay and its adoption should be as impressive and significant as was the unanimous adoption of the Lodge-Fish resolution of 22 years ago."

דער מארגען זשורנאל

טאגעבלאט

און יידישעס

THE GALVER
NORTH & ANGEL RD
CLEVELAND 6 OHIO

PRICE 4 CENTS

NEW YORK, Friday, January 28, 1944.

10

INDEX

VOL. XLIII NO. 12, 10

Table 1

13

1994-1995 2000-2001 2006-2007 2012-2013 2018-2019

3364 J. Neurosci., September 24, 2008 • 28(39):3358–3366

רעזאָלוציע אין קאָנגרעס פארלאַנגט
איד־ישע קאמאנוועלט אין ארץ ישראל

פאר אנטווארפן פאר ציין דע אפיציע אין באגרעס

[illegible]
$$x_{\text{new}} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N x_i, \quad y_{\text{new}} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N y_i, \quad z_{\text{new}} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N z_i$$
[illegible]

קאנגרעסלייט פון בידע פארמייען
האבען פארגעלייגט די רעזאלוציע

אסטימאנאס דענדאט ווערן איבערפאדערט צו ווערן,
אן טאג פון א"י וואסו נעפענט ווערן פאר אדעם.
— פיל שטעטעס פארן אונזערע פאר אדעם.
וועט ווערן פאר אדעם אן אדעם.

סאנגר-עפלייט קריטיקירט ענגלאנד

(^a) $\text{M}_n = 60,000$; $\text{M}_w/\text{M}_n = 1.2$. (^b) $\text{M}_n = 70,000$; $\text{M}_w/\text{M}_n = 1.2$.

[illegible]

מאמצינו יחד איז דער רעזולטאט, דאס איז דער פערטער פון דער
פאנעקטעווערער דעמא. די סאמאראטא רעזולטאט אז די אינער וואלע
זינען גלייך די קעגן דעמא פון היסטאריע דארטן קיינען די געוועזענע
אויסגעווארעטן פון דער באצוגעווערער פון איינציקע דעמא א פאר
דעמאנטישע מאס.
"אין הייז" דאס די געזעצט ווערען "פערטע סים איז פאר די
פאנעקטעווערער דעמא פאר דער איינער אז היסטאריע קענען סים פאר
דער גלייך פון פערטעווערער יעדע באצוגעווערער פון היסטאריע איינער
פאנעקטעווערער דעמא דאס רעזולטאט אז די קעגן פאר די דעמא

cont. on next
page

[illegible]

Published by the Jewish Telegraphic Agency

106 East 41st Street, New York 17, N. Y.

VOL. XI. NO. 23 (26th year)

Friday, January 28, 1944

RESOLUTION ASKING JEWISH COMMONWEALTH INTRODUCED IN HOUSE OF REPRESENTATIVES

WASHINGTON, Jan. 27. (JTA) -- A resolution urging the United States to take "appropriate measures" leading to the establishment of a Jewish Commonwealth in Palestine was introduced in the House of Representatives today with the support of leaders of both political parties.

The resolution, which was referred to the House Foreign Affairs Committee, does not specify what measures should be taken, but favors "free entry of Jews" into Palestine and advocates "full opportunity for colonization" by Jews in Palestine. Sponsored by the American Zionist Emergency Council and by the American Jewish Conference, the resolution was introduced by Representative James A. Wright (Penn. Dem.) and Ranulf Compton (Conn. Rep.)

Full Text of The Resolution

The full text of the resolution reads:

"Whereas the Congress of the United States on June 20, 1922, unanimously resolved, 'that the United States of America favors the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of Christians and all other non-Jewish communities in Palestine, and that the holy places and religious buildings and sites in Palestine shall be adequately protected,' and

"Whereas, the ruthless persecution of the Jewish people in Europe has clearly demonstrated the need for a Jewish homeland as a haven for the large numbers who have become homeless as a result of this persecution.

"Therefore be it resolved by the House of Representatives of the United States of America that the United States shall use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization, so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

Congress Leaders Support Proposal

Rep. John W. McCormack, majority leader, in a statement to the press declared: "This resolution expresses the policy of our country in the light of the stern realities of the present hour, and voices the desire of the American people that the Jews who were the first victims of Nazi terror shall be given the chance to enter their national homeland, to settle and work there in farm and in factory and to join with those Jews who have preceded them to continue to build a free and democratic Jewish Commonwealth."

Rep. Joseph W. Martin, Republican floor leader from Massachusetts, in a statement also given to the press, stated: "The Palestine resolution meets with my hearty approval. This resolution is a reaffirmation of the established policy of the United States in favor of a Jewish National Home in harmony with the new and terrible realities with which the Jews of Europe are faced today."

SUCCESS OF WAR REFUGEE BOARD DEPENDS ON PALESTINE IMMIGRATION, DR. SILVER SAYS

JTA
1-28-49

6 NEW YORK, Jan. 27. (JTA) -- A statement lauding the resolution which was introduced today in the House of Representatives, urging the United States to take measures which would aid in the establishment of a Jewish Commonwealth in Palestine, was issued here by Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American Zionist Emergency Council.

"The Palestine Resolution introduced in Congress is a great act in behalf of a great cause in a great and historic hour," the statement read. "All men of good will everywhere -- Jews and non-Jews alike -- will applaud and endorse the spirit of statesmanship and noble humanity which motivated the introduction of this Resolution."

Dr. Silver emphasized that the British White Paper which would close the doors of Palestine to future Jewish immigration "is not only a repudiation of an international obligation to which the United States subscribed, but it will interfere in a most disastrous manner with the rescue program of the War Refugee Board which the President of the United States has recently established. Palestine is the most likely and readily-available haven and shelter for these millions whom it is hoped to save from extermination," he added. "The work of the War Refugee Board will be doomed to failure as were all previous efforts on the part of intergovernmental agencies if Palestine is again excluded from consideration as the major place for large-scale Jewish immigration."

דער פאג

"THE NATIONAL JEWISH DAILY"

אונזערע אידישע נייעס
אונזערע אידישע נייעס

ערשט
כאד

NEW YORK FRIDAY, JANUARY 28, 1944 10 PAGES PRICE 4 CENTS

רעזאלוציע פאר אידישער קאמאנוועל און ישראלי אריינגעבראכט אין קאנפערענץ

היום פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע

רעזאלוציע פאר אידישער קאמאנוועל און ישראלי אריינגעבראכט אין קאנפערענץ

היום פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע

דאס איז דער פאג

דאס איז דער פאג

דאס איז דער פאג

ענגלאנד גרייט אפלייגען דעם „ווייסען פאפיר“ אויף א יאר, זאגט קאנג.

לעצטע אימיגראציע-סערטיפיקאטן פארן „ווייסען פאפיר“
אריינגעקעגן. — אראבער שאפען א נאציאנאל-זאג.

האגערע, 27 (אונז) — די רעזאלוציע איז אריינגעבראכט
א רעזאלוציע וואס שטעלט אן די רעזאלוציע פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע

היום פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע

היום פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע

היום פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע

היום פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע
רעזאלוציעס פאר אידען אויסגעשטעלט זייערע

רעזאלוציע פאר א אידישען שטאט אין ארץ ישראל אויפגענומען אין קאנגרעס

Followed Jan 28, 1949

די ציון - רעזאלוציע אין קאנגרעס

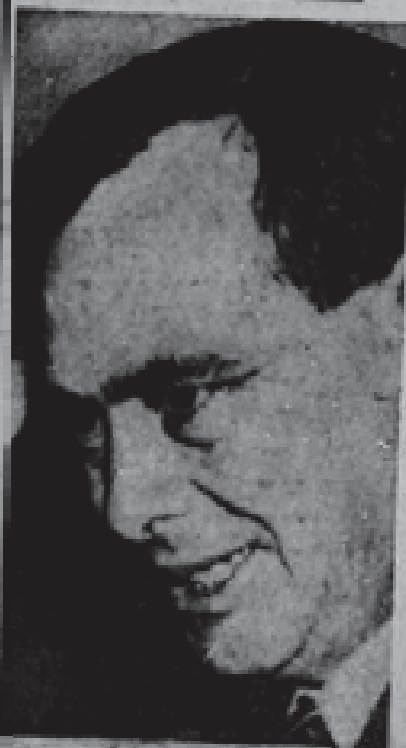
דער פולער סעסעס פון דער רעזאלוציע פאר א אידישער קאמיוניטעט אין ארץ ישראל, וואס איז היינט אריינגעבראכט געווארן אין אמעריקאנער קאנגרעס, לייגט זיך ווי פאלגט:

אזוי ווי דער אמעריקאנער קאנגרעס האט דעם 30סטן יוני, 1922, איינשטייגט באשלאסען, אז די פאראייניגטע שטאטן פון אמעריקע, איז צו געסטענע דער גרינדונג פון א נאציאנאלער היים פארן אידישען פאלק אין פאלעסטינע, און דערביי ווערט קלאר פארשטאנען, אז עס זאל נישט געטאן ווערן קיין שום זאך, וואס קען פארלעצען די ציווילע און רעליגיעזע רעכט פון דער קריסטליכער און אלע אנדערע נישטאידישע געמיינדעס אין פאלעסטינע, און אז די הייליגע פלעצער זאל רעליגיעזע געמיינדעס און ערשטער אין פאלעסטינע זאלען געהעריג באשיצט ווערן.

אזוי ווי די גרויסע ריזיות איז דעם אידישען פאלק אין אייראפע האבען ס'זאל באווייזן די באגרעניצט פון א אידישען היימלאנד אלס א סטעיטסלעט פאר דער ווייכער צאל, וואס איז געווארן היימלאנד פון די דאזיגע פארפאל געגענט.

זיי עס דעריבער באשלאסען דורך דעם רעפערענצאנטעס דאז פון די פאראייניגטע שטאטן פון אמעריקע, אז די פאראייניגטע שטאטן זאלען זיך באמיהען און געסטענע די גריסע שריט, אז די טירען פון פאלעסטינע זאלען געפענט ווערן פאר דעם פרייען אריינגעס פון אידן אין יענעם לאנד, און אז עס זאל זיין א פולע געלעגנהייט פאר קאלאניזאציע, מיט דער צייט ווידעראויפשטעלען פאלעסטינע אלס א פרייע און דעמאקראטישע אידישע קאמיוניטעט.

די צוויי קאנגרעס-פיהרער פון דעמאקראטען און רעפובליקאנער, וואס שטיצן ארץ ישראל רעזאלוציע

קאנגרעסמאן מארטין

קאנגרעסמאן טעקארטע

רונג פון דער גאנצער וועלט, די דאזיגע פארקלערונג אנטוויקלט, וואס האט אריינגעבראכט איבער א האל-צען מיליאן אידען אין לאנד, וואס דעם לעצטע וועלכערין געראטעוועט הונדערטער טויזענטער פליכטלינגע, וועלכע וואלטען געווען אומגעקומען פון די נאצי'הענט, און סענאט נע-פאכט, אז ארץ ישראל זאל מאכען א העכסט באדייטענדע בייטראג צו די פלעכט באמיהונגען פון די פאראייניגטע שטאטן, איז איצט באשראפט פון אן אומלעגאלער און פארפלייגטער באגרעניצטער פאליסי פון "וויסען פאפיר", וואס וואלט געשלאסען די טירען פון ארץ ישראל פאר צוויי טויזנטער אידישע איינוואוינער, די דאזיגע פאליסי איז נישט נאר אן אפלייגענט פון אן אינטערנאציאנאלער לער התחייבות, צו וועלכער די פאר-אייניגטע שטאטן פון אמעריקע האט צוגעשטימט, נאר זי וואלט אויף א צווייטערענען אופן צושיינט דעם רעסאנסיביליטעט פון דער "יזראל רעפובליק" באהער, וועלכע דער פרעזידענט פון די פאראייניגטע שטאטן טען האט לעצטענס געשאסען, ארץ ישראל איז דער בעסטער און פארשיינ-פארבארייטעטער סטעיטסלעט פאר די מיליאנען, וועלכע וועלען האפענטליך, זיך ראטעווען פון אייכטאטונג, די ארכייט פון דער "יזראל רעפובליק" באהער, וואלט גאר'מאכט געווען צו דורכפאל, פונקט ווי אלע אידענער דינע באמיהונגען פון דער אינטערנאציאנאלע געזעצט, אויב ארץ ישראל וואלט נאר אסאל אויסגעשלאסען נע-ווארען פון דער באגראסטונג אלס א הויפטלאז פאר אידישע איינוואוינער דעוואנ אויף א גרויסע מאסשאפט.

א ארץ ישראל רעזאלוציע, וואס איז איצט אריינגעבראכט געווארן אין קאנגרעס, איז א גרויסער שריט צוגעסטען א גרויסע אידעאל אין א גרויסער און היסטארישער שטח אלע מענטשן פון נאטע ווילען, אומגעקומט, אידען און נישטאידען - וועלען אפלאדירען און אינטארסירען דעם גייסט, די שטאטסמאנשאפט און די נאכאלע סענאטליכקייט פון די וועלכע האבען אריינגעבראכט די רעזאלוציע.

די מאיאריטעטי-פיהרער פון ביינע פאליטישע פארטייען האבען צווישנען געבען סענאטענס צו דער פרעסע, אויסדריקענדיג וויער צושרידעננהייט מיט דער רעזאלוציע. קאנגרעסמאן דוסאזע וו. מארסין, רעפובליקאנער, פלאר לידער פון מא-אסאטוועס, האט אין זיין סענאטי-סענס געזאגט אזוי:

די פאלעסטינער רעזאלוציע האט איין הארציגע נוממיראציע, די דאזיגע רעזאלוציע איז א ווידער-באשטעטי-גונג פון דער קאנפליקטער אסעריפער דער פאליסי לטובת א אידישער נא-ציאנאלער היים, און איינפלאנג מיט דער נייט און שטענדיכער ווירטליכ-קייט, וואס שטעלט איצט פאר די אידען אין אייראפע.

אבאי סלחערס סענאט מענט ווענען ארץ ישראל רעזאלוציע

דער הויפט פון דער פאליטישער קאמיטעט פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע האט געבען ארויסגעגע-בען די פאלענער עקסלעוונג:

ס'זי וויינען, נאטורליך, העכסט צו-הירדען, וואס קאנגרעסמאן סענאט-מאס פון מארסין, וואס פאנאליזאציע, הא-בען אריינגעבראכט די ארץ ישראל רעזאלוציע אין קאנגרעס, ס'זי פאר-פייכענען מיט פארענענען די ענט-פאסטישע אינטארסירונג, וועלכע מאיאריטעטליכער, סענאטאט, און סינאריטעטליכער, פארטייען, האבען געגעבען דער דאזיגער רעזאלוציע, די דאזיגע פערזאנע, גלייב איך, האבען איינגעדריקט דעם אמת'ן סענאטישענס פון אמעריקאנער פאלק, וואס האט זיין איין סאל פרייער - דורך א רעזאלוציע, וואס איז איינשטייגט צו-געטאן געווארען פון קאנגרעס אין

נומע אויסוויכטען, און די רעזאלוציע זאל אנגענומען ווערען

אין איבערגעגעבען געווארן אין דער קאנגרעס-קאמיטעט פאר אויסלענדישע אנגעלעגנהייטען. דער פארשלאג ווערט נע-שטיצט פון ביינע פאר-טייען.

האשינגטאן, יאנ. 27 (א.י.ט.) -

א רעזאלוציע, וואס פארטעט, אז די אמעריקאנער רעגירונג זאל געסטען געהעריגע שריט פאר דער גרינדונג פון א אידישער קאמיוניטעט אין ארץ ישראל, איז היינט אריינגע-בראכט געווארען אין רעפערענצ-סאנאטקוידען מיט דער שטיצע פון די פירער פון ביינע פארטייען, די דעמאקראטען און די רעפובליקא-נער.

די רעזאלוציע רייסט נישט אן די געניע שריט, וואס דארטען געט-טען ווערען, זי איז גלייך איבער-געשיקט געווארען צו דער "הויז קאמיטעט פאר אויסלענדישע אנגע-לעגנהייטען.

די רעזאלוציע פארלאנגט פרייע אידעשע איינוואוינער קיין ארץ ישראל, פולע געלעגנהייטען פאר אידישע קאלאניזאציע און די גרינדונג פון א אידישער קאמיוניטעט.

א דאנס דעם, וואס די פירער פון ביינע פארטייען, דעמאקראטען און רעפובליקאנער, וויינען דורכאויס פאר דער רעזאלוציע, איז כמעט ווי זיכער, אז די אויסלאנדרישקאמיטעט וועט זי זענען דעמאקראטישע און זי וועט דורכגען און שוועריגקייטען.

די סאנאטאט פון דער רעזאלוציע וויינען די אמעריקאנער ציוניסטישע פאירורשענטי קאמיטעט און די אמע-ריקאנער אידישע קאמיוניטעט, און ס'זי דער פירערשאפט פון דעם אבא-הלל פילאנטי און ראבאי סטייטען, וויין.

די רעזאלוציע איז אריינגעבראכט געווארען פון קאנגרעסמאן דוסאזע, ראט, דעמאקראט פון פענסילוועניא, און קאנגרעסמאן רענאלי קאמפסאן, רעפובליקאנער פון קאנעטיקאט.

NEWS AND VIEWS

The Palestine Resolution.
The Possible Opposition.
The Sure Support. *M. Day*
Wanted: Your Help! *3444*
—By DR. S. MARGOSHES

The Palestine Resolution, just introduced in the House of Representatives, strikes such a fine humanitarian and thoroughly American cord that it is difficult to see how it can arouse opposition in any quarter. Says the Resolution in a language which we will do well to remember: "Whereas the 47th Congress of the United States on June 30th, 1932, unanimously resolved, that the United States of America favors the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of Christians and all other non-Jewish communities in Palestine, and that Holy places and religious buildings and sites in Palestine shall be adequately protected, and whereas, the ruthless persecution of the Jewish people in Europe has clearly demonstrated the need for a Jewish homeland as a haven for the large numbers who have become homeless as a result of this persecution; Therefore be it resolved 'y the House of Representatives of the United States of America that the United States shall use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into the country, and that there shall be full opportunity for colonization, so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Commonwealth." As can be seen, the logical basis of the resolution is the historic precedent of America speaking out officially in favor of the Jewish national home plus the humanitarian considerations involved in the rescue of European Jewry, to which the United States is similarly committed—to my mind a perfect and irresistible argument.

The fact that the Palestine Resolution is so beautifully and thoughtfully drawn should not lull us into the belief that it will be passed without much exertion on our part. Nothing comes easy these days, and it would be nothing short of miraculous for the Resolution to pass without some opposition. One can count, I believe, on the opposition of the confirmed isolationists, among whom there is to be found a substantial contingent of overt and covert Jew haters. These will find one reason or another to lift their voices against the Resolution on a matter which, according to them, is a part of our business, but let's effectively some Jews will be working against the Resolution; one can almost bet on that. The gentlemen of the stripe of the American Council for Judaism, I venture to prophesy, will not sit idly by when there is a real chance of rallying the American Government and people to the cause of a Jewish Commonwealth in Palestine. There will be a good deal of backstairs lobbying in an attempt to sabotage the Resolution. The pro-Arab crowd always more interested in oil concessions than in justice and fairness can also be counted on to do its worst by way of trying to postpone and eventually to kill the Palestine Resolution. There will be plenty of opposition; of that we can be sure.

Luckily we can count also on a great deal of support. Already the Majority and Minority leaders of the House have expressed themselves in favor of the Resolution. In addition we have the assurance of many Americans who are outstanding in the field of labor, religion, industry and letters, that they will do all they can to help us in the passage of the Resolution. The sympathy of all liberals for the hard pressed Jewish masses will no doubt serve us in good stead. There is a solid body of sentiment in the United States, favoring every measure calculated to rescue Jews from the terrible sufferings which they have endured in the course of the war and which they are bound to suffer until they are removed beyond the reach of Hitler. All these favorable factors have to be taken in consideration in any fair estimate of the balance of forces working for and against the passage of the Resolution of Palestine.

Withal the Resolution cannot be expected to pass without the greatest amount of pressure on our part. I speak of pressure advisedly, because I believe we do not have to be inhibited in our use of the term. We have influence in the United States and we have a right, nay a duty, to bring it to bear in a matter which is of life and death importance to millions of our kin throughout the world. The fact that this is the time when political influence counts for more than in any other year, is by no means a handicap; it's a great help, and we should be aware of it. The fact too that our friends as well as enemies are aware of our strength at such a time, should be an incentive to us to utilize our opportunity to serve the interests of the American people, which already has demonstrated that it has a stake in Palestine as well as the sacred cause of the Jewish people throughout the world.

There will be many things for the Jew in America to do in order to see the Palestine Resolution through. For these acts he will be called upon in due time. Meanwhile it will suffice to tell all and sundry that there is a job ahead. If we mean to see the Palestine Resolution passed with the overwhelming majority we need in order to get the maximum benefit out of the measure.

אבער אפמאל ווערען אין קאנגרעס פארנעמלעכע רעזאלוציעס ציען, כדי בלויז אפצויקסען, צופרידענשטעלען א נרוטע מענטש וואס לאזט נים צורות. אבער אין פארשידענע סים דער רעזאלוציע איז דאס ווערט נים געווען דער פאל. ס'איז די פארשטענדען פון דער רעזאלוציע, ס'איז די וועלכע האבען איר געשיצט, האבען דורך ווערען ערקלערונגען באווייזט. אז נים נאר האבען זיי א סיסטעם-פאסיר צו די אידען, נאר אז זיי האבען א ברייטע פארשטענדעניש אין דער דאזיקער אנגענומענער פראגע.

שיינענדיג די דאזיקע רעזאלוציע האט דער באדעווארטיגער-לידער פון קאנגרעס ערקלערט, אז די אידען, וועלכע ווייזן געווען די ערשטע קרבנות פון היסטאריע, דארפן קריגען די געלעבטענדיג פריינדיג-קייט אין ווער נאציאנאלער היים און אויפבויען דארטן א פרייז און דעמאקראטישע נאציע. פאלעסטינע, האט ער געזאגט, שטעלט סים זיך פאר די פראקטישע געלעבטענדיג פאר אידען ווערען צו ווערען מענטשן סים מענטשן גלייך און צווייגעווייזענדיג נאציאנאלע און מענטשליכע ווערען.

און איך דער רעפובליקאנישער סינאטי-לידער פון קאנגרעס, קאנגרעססאן מארסין, האט סים זיין ערקלערונג באווייזט אז נים נאר האט ער ווארעט סיסטעמטיש צו די אידען, נאר ער איז געווען ווערען געקעמט פארעוועגן. ער האט אנגעזאגט אז ער איז ווערען געקעמט פארעוועגן, אז ער איז נים מער ווי רעכט צו געבען א מענטשליכע די אידען פון איראקע אריינצוקומען אין פאלעסטינע — און אריינצוקומען דארט לויטן פרינציפ פון רעכט און נים בלויז, א מען וואל זיי דארט ווערען.

און די פארשלאגנע פון דער רעזאלוציע, קאנגרעססאן קאסאן פון קאנגרעססאן ראיס, האבען דורך ווערען ערקלערונגען פאסיר געשטעלט, אז זיי ווייזן ווער נים באהאנדעלט אין דער דאזיקער ווערען אנגענומענער און פארזייעקעלטער פראגע און אז זיי האבען אריינגעטראגן די רעזאלוציע נים איינציען צוליבסאן, נאר דער פאל, וואס עס איז ווערען סיסטעמטיש איבערגעזעצט, אז זיי שטעלען זיך איי פאר א מענטשליכער און געקעמטער זאך, פאר א געפייניג פאלק גענען וועלכען די וועלט באקענט א נויטן אומרעכט. קאנגרעססאן קאסאן האט אנגעזאגט אז אין 1917 האט ערשלאגן, סים דער צווייטע פון אסטריקע און די קלאים צוגעקומען פאלעסטינע אלס נאציאנאלער היים פאר די אידען און אז דאס, ווייזט פאסיר, איז אריינגעקומען געווארען און אסטריקע צושיינט. דורך אסירע באווייזטע האט קאנגרעססאן קאסאן געזאגט צו קעמערען די קעניג, וועלכע מענטש, אז עס איז א סכסך צווישן די אידען און קענאלאנד, אין וועלכע אסטריקע דארף זיך נים שיינען. און צו בא קעמערען קאסאן האט שטארקע האט קאנגרעססאן ראיס ער קלערט, אז: דער זאקס, וואס ארץ ישראל איז באשטימט געווארען אלס אירישע נאציאנאלע היים, זיינע, נאסירליך, אז אידען האבען א רעכט אריינצוקומען קיין ארץ ישראל.

ס'זיך גלייכען, אז אלע אידען דארפן נים נאר זיין צופרידען סים דער דאזיקער רעזאלוציע, נאר זיי דארפן איר זיין שטאלן סים דאס פייניגס אין ווערען אפן, ווי די קריסטליכע קאנגרעססלייט האבען איר פארשיידענע, און באווערעס דארפן סיר זיין צופרידען און שטאלן סים דאס ווארעמטע אפלאגט, וואס די דאזיקע רעזאלוציע האט געקראגן אין קאנגרעס.

FORWARD

A JEWISH DAILY

Published by THE FORWARD ASSOCIATION
AMSTERDAM, NETHERLANDS

NEW YORK 3
175 East Broadway
Phone, GRamercy 2-2204

CHICAGO, ILL.
Rexdale Ave., at 13th St.
Phone, CHAnford 1600

SUBSCRIPTION (Paid in Advance)

DAILY AND SUNDAY		Canada, South America, France, Mexico, Cuba and all Dominican Republics	
1 Year	\$12.00	1 Year	\$12.00
6 Months	6.00	6 Months	6.00
3 Months	3.00	3 Months	3.00
1 Month	1.00	1 Month	1.00

SUNDAY EDITION ONLY		Foreign	
1 Year	\$12.00	1 Year	\$12.00
6 Months	6.00	6 Months	6.00
3 Months	3.00	3 Months	3.00
1 Month	1.00	1 Month	1.00

United States (One Year) \$12.00
Canada and South America (1 Year) 6.00
Foreign (One Year) 6.00

די פאלעסטינער רעזאלוציע אין קאנגרעס

צו וואס פאר א ריכטונג אדער שטרימונג איינער וואל נים געהערען אין אונזער אידישען אסטריקעלעכע לעבן. פון ער קען, אבער, באמערקען פאר א ווער דערפערענדיגער ערשיינונג, וואס די היינטיגערעשטע פון אונזערע ביידע נרוטע פאליטישע פאר-סייען אין קאנגרעס שטיצט ס'איז נאכען הארצען א רעזאלוציע, וועלכע פארלאנגט פרייז און אויסבאנענדיגע איינוואונדערונג קיין ארץ ישראל, ווי איך די גרינדונג פון א אידישער קאמאנוועלט. אלע אונזערע ריכטונגען אין שטרימונגען אין דאס אידישע לעבן דארפן זיך פרעגן דערפאר, ווייל אסירי רעזאלוציע קען דינען אלס אן אנטאג, אז אונזער קאנגרעס וועט זיך באציהען ווארעם און האר-ציג צו אלע אנגענומענע און פארזייעקעלטע אידישע פראבלעמען, וואס וועלען געשעצט ווערען נאך דער מלחמה. עס איז א רעזאלוציע, וואס דארף צופרידענשטעלען ביידע צדדים — אי דאס צד, האט לענט דאס היינטיגעוויכט אויף דער אפשאצונג פון דאס ווייטען פאסיר, אי דאס צד, וואס האט אידעאלישע אסטריקעלעכע פאר דער פארזייעקליכע פון א הייסלאנד אין ארץ ישראל.

די רעזאלוציע האט געמאכט פראגען און אלייטענע און ברייטען באמערקען. אין דער רעזאלוציע האבען נים געקענט אנגעצייגט ווערען קיין דייטליכע שריט, וואס דארפן גלייך געטוען ווערען, כדי צו פארזייעקליכען די צילע פון דער רעזאלוציע. דאס האט נים געקענט געפאלן ווערען דערפאר, ווייל ענטלאנד האט דאך דאס פאנדהא איבער ארץ ישראל. דער היינטיגעוויכט פון דער רעזאלוציע איז געווען געווען די געוועלען פון אסטריקעלעכע פאלק צו דאזיקער פראגע.

די רעזאלוציע איז געשריבען אין ווער א פייניגס און ווארעמען פאלן; עס איז א וויכטיגער דאקומענט נים נאר פאר די אידען פון אסטריקע, נאר פאר די אידען פון דער נאנצער וועלט, און דערפאר ציפירען סיר די צוויי וויכטיגסטע שטעלען פון דער רעזאלוציע: און ווי די נרוטעס ריזיות אויף דאס אידישע פאלק אין איראקע האבען קלאר באווייזט די באדעווארטיגט פון א אידישע הייסלאנד אלס סקום-סקום פאר דער נרוטער צאהל, וואס איז נע ווארען הייסלאנד פון די דאזיקע פארפאלגונגען.

ווי עס דעריבער באשלאסען דורך דאס רעפערענצמאנעט-הייז פון די פארזייענדיגע שטאמען פון אסטריקע, אז די פארזייענדיגע שטאמען וואלען זיך באציהען צו געהערען די נויטיגע שריט, אז די פירען פון פאלעסטינע וואלען געקענט ווערען פאר דאס פרייז אריינצוקומען פון אידען און לאנד, און אז עס וואלען געקענט ווערען אלע געלעבטע-הייטען פאר קאלאניזאציע, אז דאס אידישע פאלק וואל ענדליך קאנען ווידער אויפבויען ארץ ישראל אלס א פרייז און דעמאקראטישע קאמאנוועלט.

אסירי רעזאלוציע איז אריינגעבראכט געווארען אלס א געפייניג וואס צוויי פארשיידענע רעזאלוציע אין רעפערענצמאנעט-הייז, פון די קאנגרעסלייט, דושינס ראיס, דעמאקראט פון פאנצלווייזא, און רעפובליקאנישע, רעפובליקאנישע פון קאנגרעססאן קאסאן, און אלס באשטימטע אז די דאזיקע רעזאלוציע וועט געשיצט ווערען פון ביידע הייז-פארשיידענע, און די דאזיקע רעזאלוציע גלייך אינדאר-סירם געווארען דורך דאס באדעווארטיגט-לידער פון רעפערענצמאנעט-הייז, ווייל וואס וועט מעקארטיק, ווי איך דורך דאס סינאטי-לידער, דושינס א. מארסין.

און פאר די אידען פון אסטריקע און פאנציעל פאר אונזערע געפייניגטע ברידער אויף יענעם ווייט ים, וואס עס וויין א נרוטע פרייז, וואס די דאזיקע רעזאלוציע איז אויסגעטוען געווארען געווארען אין רעפערענצמאנעט-הייז סים א שמועס פון פאלא-דייטעמאנעט, דא און דארט פון צייט צו צייט באווייזט ווי געוויסע אנטיסעמיטישע ערשיינונגען אין אונזער אסטריקעלעכע לעבן, וואס באוואונדערונג ווער שטארק די אידען. אבער ווען וואס ס'איז רעזאלוציע ווערען אריינגעבראכט אין קאנגרעס פון דער היינטיגער-הייז, וואס פון ביידע פארשיידענע, און ווי קיינא וואס פון ווארעמען פאלאנד, ווערען זיך די אידען דערפאלען, אז אונזער שרעק אין באצוג צו אסטריקע איז אן אויסגעטוען. עס פיהלט זיך ווי אויסצושריינען: גע-גענטע וואלען זיין אסטריקע, סיר וויינען שטאלן סים זיך!

די ארץ ישראל רעזאלוציע און קאנגרעס און וואס זי באדייט

פארוואס אין דער רעזאלוציע ווערן נישט דערמאנט דער ווייטער פאפולרער דאס רעפערענצמאנטע ווייז און דער סענאט.

די פירער פון ביידע נאטע פארטייען אין קאנגרעס, רעפערענצמאנט סענאט און דער דעמאקראטישער פארטיי, האבן לעצטען דאס רעפערענצמאנט און דער רעפערענצמאנטע רעזאלוציע אין דעם רעפערענצמאנטע וואס שטיצט די פארטייען פון א אידישער נאציאנאלער היים (קאמאנוועלט) אין ארץ ישראל. ביידע שטאטסלייט האבן דערביי דערקלערט, אז זיי באטראכטן די באשאפונג פון אונז קאמאנוועלט פאר א נאך נישט פון וועלכער עס איז פאריי, נאך ווי אן איסדורק פון דעם וואונדער, וואס עס פילט דאס נאציאנאלע אסירקאנער פאלק.

און רעזאלוציע אין זיין אסאל אנגענומען געווארן אין דעם אסירקאנער קאנגרעס — אין דעם יאר 1922. דעמאלט איז עס איר געווען א גרויסע דערמאנונג פאר די אידישע נאציאנאלע שטעלונגען. אבער די נאציאנאלע שטעלונגען צו דעם געדאנק פון א אידישער קאמאנוועלט פאר די אסירקאנער געזעצגעבער איז אין דעם איצטיגען סאמענט פיל וויכטיקער, ווי ביים איבער 20 יאר צוריק.

איצט האלטן פיר אידישען פון דעם גרעסטען קריג, איצט איז די פראגע ווערן פון דעם אידישען פאלק נאך שרעקליכער, פיר שטייען אבער ערב א שלוםגעוויקס, ביי וועלכען די שיקאגא פון אלע פער קער וועלען דארפן אנשיידעם ווערן — דער ניקר מאקע פון די קלענערע און שוואכערע.

די אריינבראנגער פון דער רעזאלוציע האבן אליין אינטערנעשנאלע קען, אז נאך דעם פאל פון דער פלחמה וועט זיך דער ווערטיקער צו, ביים אנדערע ווערטער: די פאראייניגטע פעלקער, ווי פילע פאר פליכטעס אפצוצאלען א חוב דעם אידישען פאלק, וועלען דער אלטער פיינער שונא, דער נאציאנאלער, האט פארשפאט צו פולשטענדיגער איינפארמט.

איב סען וואל פון דער אידישער זייט דורך א פאראייניגטער און פאקטישער פאליטיק ווייטער פירען דעם קאמפ פאר א אידישער קאמאנוועלט, קאן עס פיל באווייזן די באשלוסען פון די וואס וועלען שטייען דעם שלום און וועלען איינצושטעלען א בעסערע און געקעמערטע וועלט פאר אלע נאציאנאלעסעטען, פאר יעדער אומב, קליינער, ווי גרויסער.

געווייזט, מען וועט דארפן בייקומען די קעגנערשאפט פון די ענגלישע קאלאניאל-פאליטיקער, ווי קליינען זיך איצט דורכצופירען דעם פאר דארפליכע, ווייטען פאפולר, וואס וויל פארהאקען די פירען פון ארץ ישראל פאר אידישער איינפארמטען בכלל.

איב דער דרוק פון אסירקאנער, פון קאנגרעס און ארמיניסטראציע, וועט זיין שטארק גענוג, וועט דאס און סעק הייזש באאיינפלוסען די שריט פון ענגלאנד.

דערווייל איז עס א באפריידיגונג פאר אונז, וואס די רעזאלוציע אין אריינגעבראנגען געווארן, ווען ביידע הייזער פון דעם קאנגרעס וועלען די רעזאלוציע אנעמען, וועט דאס זיין א וויכטיקער שריט פאר די אידישע נאציאנאלע האפענונגען.

בלויז אין "היוז", און דאס איז נישט דער איינציגער סענה איבער אסירקאנער איינפארמטען פאליטיק, לויט דער אסירקאנער פאנסטיטיציע איז דער סענאט די קערנעל פאר וועלכע קאנסטיטוציע ווי איינפארמט פאליטיק פון דער רעגירונג, און דאס "היוז" שפילט אין דעם פיל בלויז א גענען קלייט, באווערעם רעכענט מען זיך דעריין און איינפארמט, וואס א רעזאלוציע פון סענאט האט אפילו געפערט חסינות, איידער פון הויז, דאס איז אונז אויך די אונדזער פאר וואס ס'איז ברור כלל גרינגער דורכ-צופירען און רעזאלוציע אין הויז איידער אין סענאט.

עס איז אפילו פאראן א פיל איי-סערוויס אין סענאט גענוג דער ניי-גאנג דורכצופירען אונדזערע רעזאלוציעס אין "היוז" — מען האלט דאס, אז דאס פיינט סייט גבול זיין דעם סענאט.

איר צווייטעל נישט, אז די פירער פונ'ם ציוניסטישן סטודענטעס פאנסטיל פארשטעלען זי דאזיקע לאך גען, און אז זי האבען געהאט א וואך זינען גינג פאר וואס זיי האבען איר געהערט דער אונדזערענען אין "היוז", אנשטאט צו גען אויס'ן שיינבאר גלייכערע ווען דורכ'ן סע-נאט, עס איז אבער דאך וויכטיג אז די רעזאלוציע וואל איז געשטען פיר הכל דורכגען: ביידע הייזער פונ'ם פאנגרעס, און אז דער קאנסטיטוציע ווערט איצט געפירט וואל זיך אפשוויי-לען איז סענאט אין דער וועלכער צייט וואס ער וועט געפירט אין די ראסען פונ'ם הויז.

סייט אין וואס, מען טאר אויך פירן איין מינוט זיך נישט איינפירען, אז מען האט שוין עפעס דעריינאס, דער קאנסטיטוציע איז ערשט אין פאסט אנהיים.

פון א רעזאלוציע

1-31-44

פרינציפיעל פארשטייט, לויט פון סינאט, איז דאס נישט, פרייז איינציג נאכער אין גענוג.

עס וואלט אבער געווען א טעות צו מיינען, אז ביי דער רעזאלוציע, וואס מען האט איינגעבראנגען אין קאנגרעס האבען פיר שוין עפעס דער גרייט, אונזע רעזאלוציעס ווערן איינגעבראנגען אין די ענגלישע, און זיי האבען אפילו נישט קיין פאר-ראלישע באדייטונג כל ופן ווי ווערן פארעל אפגעשטימט, כדי די רעזאלוציע וואל אפגעשטימט ווערן, דאך ווי צווערשט נאכדעריס ווערן פון דער קאנסטיטוציע ווערן אויסגעווישען ענינים, אין אסירקאנער פירט זיך אבער אז א פארזייער פון א קאנסטיטוציע האט א רויטע סאכע, און ער פארן, ווען ער וויל, פארהאלטען א רעזאלוציע ביי מיינען צייטען, ליידיג איז דער פאר-זייער פון דער אויסלאנד קאנסטיטוציע פון הויז א איר, דער ניי יארסער קאנסטיטוציע פאל בלום, וועמען דער פארד איז נישט קיין געווייכער, און צווייטעס, און אידישע סאכען בכלל, די ראלע, וואס ער האט נישט געוואלט אויך דער אונדזערער בער-סירא פאנסערען, איז נישט געווען קיין גלענצערע, ווערן דער איינציגער רעזאלוציע האט ער שוין געפירט, אז ער "קאן נישט זאגען ווען די אויס-געווישע קאנסטיטוציע פונ'ם הויז, וואס אנהייבען דעם פארהער ווערן איר..."

און כדי צו בארעכטיגען די שטער-בונד צו פארשטעלען די רעזאלוציע אין א לאנדער כאט, האט ער גלייב-זייטן מיט'ן סטייטסעטע, אז ער איז פאר אפטיאטע דעם "ווייטע פאפולר", זיך געזאגט צו פארשטעלען, אז ס'זאלט האט איינגעשטימט "נישט איינצופירען דאס "ווייטע פאפולר" ביי נאך וויי-זיין סטודענט אירען וועלען פריינער-סען קיין ארץ ישראל, אפילו ווען דאס וואל זיך פארזייען אויך א יאגליי."

אונז פון איר דא וואס, אז פאפולר-קאנסטאן בלום זיינע נישט צו פאר-שטעלען דעם נאכערע ענין, עס איז אונז ווען צו זאגען, אז ענגלאנד האט סטכיס געווען אפצולייגען דעם "וויי-סען פאפולר", פונט ווי עס איז נישט ווען וועלען צו שרעקען אונז, אז דער ווייטער פאפולר פירט אירען פראסט דעם ערשטען סעקט דער אמת, און דער ווייטער פאפולר איז שוין היינט אין פראסט, און אז פראד איז פראסט זייט יוני 1939, ווען די שטענדיקע רעגירונג האט איהם דורכגעשטופט אינ'ם אונדזלייטע פארלאמענט, די איינפארמטע פונאט פון 75,000 — פונעם סטודענט דע-נעלע איינפארמטע און 25,000 "עספרא" גלייב דער נאציאנאלע איינפארמט, איז א טייל פונ'ם "ווייטע פאפולר", זי וואלט זיכער אויסגעווען געווען ביז'ן לעצטען סאך, ווען די פארעם באדייטונגען וועלען נישט ווען נאכדאס, אלע וואס ענגלאנד האט איצט געטאן איז צו לאזען אריינפירען די רעזאלוציע פון דער פונאט, וועל-כע מען האט ביי אהער נישט געזאגט אויסגעווען צוליב סאנעל פון פראסט פארט, דאס וועט געבען א נאך איר דען א געלענעוויס איינפארמטען איז די נעקסטע דריטע נאכ'ן ערשטן סעקט, דעם פאסט ביי צו וועלכען די פונאט איז לעתילה באשטימט נישט ווארען, ווען ענגלאנד געט זיט אין

די רעזאלוציע ווערן ארץ ישראל, וועלכע איז נאך וואס אריינגעבראנגען געווארן אין קאנגרעס, איז דער ער-שטער שריט אין א פאליטישען קאמפ-עין, וואס דאך ברענגט צו דער אפטיאטע פון "ווייטע פאפולר", און דער ציטענע פון ארץ ישראל'ס סטודענט פאר א גרויסער אידישער איינפארמט נאכ'ן סוף פונ'ם איצטי-גען פרייז.

אין גענוג צו פריינעדיגען דער ווארעמונג, ווערט דער "ווייטער פא-פולר" אין דער רעזאלוציע נישט דער-מאכט, עס ווערט דאס אויך נישט גע-זאגט, אז דער "פרייער איינזייט פון אירען קיין ארץ ישראל" און ווער קאלאניאליסטישע טעקטיקעס דארט וואלען זיך אונטער דער אויסזיכט פון דער אידישער אונדזער.

איר האלט אבער דאס נישט פאר אז ערשטען סעקט, ווען א פארלאמענט פון איין לאנד רעדט ווערן א פאר-כעס, וואס האט א ריזיקעסע שייכות צו דער פאליטיק פון אן אנדערער בער-דייטערער מליכא, דאך ער וויל באר-שענען מיט איינציגער פרינציפען, און טאר זיך נישט אריינלאזן אין פרטים, אויס'ן גרונד פון זינע פיר-העריגע באשליסען, און אויס'ן אבי-סאך ווערן ארץ ישראל וועלכע אסירקאנער האט געזעהן געשלאסען מיט ענגלאנד, איז דער אסירקאנער קאנגרעס בארעכטיגט צו פארלאנגען, אז די אידישע איינפארמטע קיין ארץ ישראל וואל מנהלען ווייטער, און אז אידישע קאלאן וואצען וואל דארט נישט געשטענען ווערן דורך לאנד געווע-ען, וועלכע ווערן אין ווערטיקער צו דער באפיר רעזאלוציע און סאנאט, ווען ער דאזיקער פארלאנג וועט אויסגעווישט ווערן, פארזייערען דער לעצטער גינג פאר דער איינ-זייטע פונ'ם קאנגרעס, ווי אונז די ענגלאנדער וועלען דערייט פאר ווער-זיין פונ'ם "ווייטע פאפולר" איז וויי-זייטען ביזנעס, ווי סאנען איהם אפ-טאכען ווי סאנען איהם פאליינען אויך "אן אונדזלייטעסער צייט", ווי סאנען איהם "אויסגעשטענען", ווי סאנען סוף איהם פארנעמען, איז פאליטיק זינען דא פילע דריטע אויף וועלכע מען קאן פאר ווערן פון א שריט, ווען מען וויל דאס נאך, דער צייט, איז, אז אידישע איינפארמטע און אידישער פונדאט וואלען נישט גע-שטענען ווערן, און אז אידישע איז ארץ ישראל וואלען אויך א נאציאנאלע אויפ-פאנען ווערן א סערוויס, און פאסט דערייטע יסוד פון א פיר-סענאטער פאנסטעלעט.

איר פארשטעל אויך, פארוואס אין דער רעזאלוציע איז נישט דערמאנט געווארן די ראלע פון דער אידישער אונדזערען איינפארמטע און אויפ-בוי, פאר א דורכשניטליכען קאנ-רעסאן אין דאס א פירט, אין וועל-כע ער איז זיט פאראינשטעלעט, איר צווייטעל, אויך, צי אפילו פון אידישען שטאטסלייט איז דאס אונז וויכטיג, דער אונדזער פון פרייער איי-נפארמטע איז נאך אלעס, נישט, אז אידישע וואלען זי אפצולייגען, נאך אז יעדער איר וואל מענען פונען, ס'זאל וועט די איינפארמטע איז איהר נישט-סען טייל רעגירונג ווערן פון די וואס וועלען באדייטן מיט די אויך-עס סטעינטישען אינ'ם לאנד, פון

די רעזאלוציע ווערן ארץ ישראל

אין דערווייל אריינגעבראנגען געווארן

This is intended solely for the recipient and must under no circumstances be published or distributed.

CONFIDENTIAL BULLETIN

If there is information contained herein on which you wish fuller details, write to the Emergency Council.

Issued for private, confidential use by AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL, 41 East 42nd Street, New York 17, N. Y.

Vol. 1. No. 4

January 31, 1944

This issue of the Confidential Bulletin is, in effect, an answer to a question which even devoted Zionists have been asking about the activities of the American Zionist Emergency Council: "Is anything really being done?" It is easy to give an impression of activity through eloquent advertisements offering short-cuts to rescue and to Zion, but to be genuinely effective political work must be carried on step by step and unostentatiously. The Emergency Council's expanded program of activity for the abrogation of the White Paper and the implementation of the Biltmore platform, is hardly more than three months old. Much of what is told here deals with activities still in the making: much, clearly, cannot be told even here. Yet, even within these limits the sum total is, we believe, both impressive and encouraging, and should prove of particular interest to the many readers of this Bulletin, who in their capacity as members of local emergency committees, have helped each in his own locality to create the facts here recounted.

A HISTORIC STEP IS TAKEN

On Thursday, January 27, Representatives James A. Wright (Democrat of Pennsylvania) and Ranulf Compton (Republican of Connecticut) introduced into the House of Representatives a resolution reading:

"WHEREAS, the 67th Congress of the United States on June 30th, 1922, unanimously resolved that the United States of America favors the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of Christian and all other non-Jewish communities in Palestine, and that the holy places and religious buildings and sites in Palestine shall be adequately protected, and

"WHEREAS, the ruthless persecution of the Jewish people in Europe has clearly demonstrated the need for a Jewish Homeland as a haven for the large numbers who have become homeless as a result of this persecution,

"THEREFORE BE IT RESOLVED by the House of Representatives of the United States of America that the United States shall use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization, so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

The introduction of this resolution has been preceded by months of intensive work both at the national office of the Emergency Council and in the communities throughout the country, and is a crucial step towards the goal the American Zionist Emergency Council has set itself. Passage of the resolution by Congress will have the utmost moral and political weight in any forthcoming determination of international action on the Palestine question. All our efforts must now be concentrated on securing such strong mass support of the resolution as will convince our legislators in Washington that affirmative action on their part will be approved by an overwhelming majority of the American people.

Our attempt to secure the American Government's active support of Zionist objectives comes, it may be said without exaggeration, at a moment when the fate of Palestine hangs in the balance. Two recent revelations of most confidential nature have led us to believe that the situation is considerably more favorable to us than it has been for some time past and that every effort must therefore be made to utilize the possibilities of the moment to the fullest extent possible. The two disclosures referred to were made at a recent meeting of the Administrative Committee of the Zionist Organization of America. Robert Szold who has just returned from a trip to Palestine reported that as a result of a statement made in quarters of the greatest importance during the Cairo Conference, the Zionist political situation seemed definitely to be improving. This was reinforced by a report made by Dr. Silver who spoke of a conversation which Dr. Weismann had had with a number of the chief political personalities of England and which had revealed a reassuring state of mind on the part of the Government with regard to Jewish aspirations in Palestine.

MOBILIZING PUBLIC OPINION

The building up of favorable public opinion now that the Resolution has been introduced must proceed along lines not radically different from those followed by the national Emergency Council and its affiliated local committees during the last few months of preparation for this political step. The Community Contacts Department of the Emergency Council and the Washington office established on December 1 under the direction of Rabbi Leon Feuer, have been jointly responsible for most of the energetic activity carried on thus far. A remarkable piece of work is being done by the 202 local community councils and the eleven state and county committees so far organized. They have been responsible for the passage of a very large number of resolutions against the White Paper and in favor of the fulfillment of Zionist aims. Such resolutions have been passed by hundreds of Jewish synagogues and temples, welfare funds, federations, community councils, and fraternal organizations. In many cases, resolutions have been signed by both Jews and non-Jews, as in Los Angeles and Seattle. They have also been passed by non-Jewish labor unions, Rotary and Elwanis clubs, ministers' associations, orders of the Knights of Pythias, Christian churches, and in one case (Warren, Pa.) a

local Grange. Notably, an increasing number of municipal and county councils are adopting resolutions favorable to our cause. These include Birmingham, Alabama; Trenton, and Newark, New Jersey; Lawrence, Massachusetts; and Milwaukee. The Newark resolution, offered by Mayor Murphy, may be taken as typical. Condemning the White Paper as illegal and inhuman, it asks President Roosevelt to see to it that "all appropriate action be taken so that the gates of Palestine be opened to Jewish immigration and Palestine be reconstituted as a Jewish Commonwealth." A similar resolution has just been adopted by the 150 mayors meeting in the Massachusetts Conference of Mayors.

In addition to these local resolutions -- more and more of which should be passed during the coming period of intense political action --, the national Emergency Council is concerned with the passage of resolutions by national organizations. Thus far both the American Federation of Labor and the C.I.O.; the Automobile Workers' Union affiliated with the C.I.O.; the Church Peace Union, a significant Christian group; and fourteen national Jewish organizations have passed resolutions against present British policy in Palestine. The Jewish organizations are the Jewish War Veterans, the Free Sons of Israel, the Union of Orthodox Rabbis, the Jewish Labor Committee, the National Council of Jewish Women, the National Council of Young Israel, the Jewish National Workers Alliance, the Rabbinical Council of America, the Progressive Order of the West, the Jewish Welfare Board, the Central Conference of American Rabbis, the National Labor Committee for Palestine, the Synagogue Council of America, and the National Women's League of the United Synagogues of America.

CONTACTS WITH JEWS AND NON-JEWS

The resolutions passed by so many local groups are the end product of careful work on the part of the members of local emergency committees. They have made wide and judicious use of the pamphlets published in recent months by the Emergency Council and of its Press Books in which directions are given on relations with local newspapers and material is provided for "stories", editorials and releases. Significant editorials condemning the White Paper policy have appeared in Chicago, Boston, New York, Birmingham, Binghamton, Albany, Shreveport, Milwaukee, Trenton and Paterson papers, among others. Addresses by local Zionists before local groups of varied character have had no small part in creating the changed "pro-Zionist climate" indicated by letters from the communities. It is typical, for instance, that a Southern rabbi in the course of a few weeks spoke on the White Paper and Zionist aspirations before six important non-Jewish groups in his community: the Lions, the Rotary, the Federation of Business and Professional Women, the Young Men's Christian Association, etc.

A recent visit by Dr. Stephen Wise to the South brought him before strategically important non-Jewish audiences in Norfolk, Atlanta, and Mobile. In many other places, too, local efforts have been aided by speakers arranged

for by the Emergency Council's Speakers Bureau. The Bureau has been responsible for mass meetings in cities from coast to coast, and has, further, directed a number of tours, one of the most important being that of Judge Anna Moskowitz Kross to thirteen midwestern and western cities in which she spoke before audiences including a large number of non-Jews active in legal and government work. Interest in the American Palestine Committee has everywhere been stimulated by her visit.

SPADEWORK WITH MEMBERS OF CONGRESS

In direct preparation for the Congressional Resolution, the local emergency committees were asked by the national chairman of Community Contacts to arrange meetings with their congressmen during the Christmas recess. These meetings were to be utilized to enlighten members of Congress on the entire Jewish and Palestine position and to explore their attitude to a pre-Zionist resolution. In almost every case the local committees carried out this assignment with most commendable efficiency and intelligence, as indicated by their detailed reports to the Emergency Council. With few exceptions the reactions of the congressmen were favorable.

The contacts established by the local committees have been carried further by the Washington Office. In addition, an attempt has been and is being made by the Washington Office to sound out those many Senators and Congressmen who have not been reached by local committees. Dr. Silver has spent much time in Washington lately in pursuance of this work, particularly with members of the Senate Foreign Relations Committee. The prospects seem favorable, but every possible effort must be made on our part to present our views to the members of Congress. Besides securing the maximum number of resolutions from local groups and further clarifying our position to the press, our local groups should now concentrate on seeing to it that their Congressmen receive as many letters as possible from constituents urging them to vote for the Resolution.

THE VOICE OF CHRISTIAN AMERICA

On March 9 in Washington an event is to take place which, we trust, will prove an important factor in rallying American public opinion to the Zionist cause at this decisive moment. A national Christian Conference on Palestine has been called for that date under the sponsorship of the American Palestine Committee, the Christian Council on Palestine, the American Federation of Labor, the C.I.O., the Union for Democratic Action, the Unitarian Fellowship for Social Justice. Among the distinguished individual sponsors of the Conference are Thomas Mann, Van Wyck Brooks, Ray Lyman Wilbur, Freda Kirchway, Bishop Francis J. McConnell, Professor Francis E. McMahon. Our Community Contacts group are cooperating in seeing to it that leading members of the American Palestine Committee from their cities attend the Conference. Its all-day sessions will be devoted to a comprehensive analysis of the problems of Palestine

and Jewish post-war needs and will culminate with a dinner under the auspices of the American Palestine Committee. Speakers of eminence in their respective fields will address the Conference: Mr. James MacDonald on the refugee situation; Dr. Walter S. Lowdermilk on the absorptive capacity of Palestine; Professor W. F. Albright of Johns Hopkins on Arab-Jewish Relations in a Jewish Commonwealth; and, it is anticipated, a prominent lawyer on the illegality of the White Paper.

GROWTH OF THE AMERICAN PALESTINE COMMITTEE

In all its activities the American Zionist Emergency Council has received marked cooperation and aid from two major non-Jewish groups with a nation-wide membership. These are Christian Council on Palestine, consisting now of some 1100 Christian ministers, headed by Dr. Henry A. Atkinson, and the American Palestine Committee headed by Senators Wagner and McNary and including over 2000 distinguished American government officials, legislators, educators, labor leaders, etc. The membership of the American Palestine Committee has doubled within the last few months as the result of a nation-wide drive for membership. Thousands of responses have been received to a large advertisement inserted by the American Palestine Committee in "The New York Times" and "New York Herald Tribune" of December 31, and subsequently in a number of newspapers throughout the country. Moreover, Senators Wagner and McNary have sent out to persons eligible for membership a joint letter urging the recipient to join the American Palestine Committee and thus "strengthen the hands of the American government in its traditional support of the Jewish National Home". Our local emergency councils are everywhere conscientiously aiding the efforts of the American Palestine Committee to secure a maximum number of members in each community.

WITHIN JEWISH RANKS

Under the auspices of the Committee on Religious Forces of the Emergency Council of which Rabbi Wolf Gold is chairman, there took place in New York on January 30 and 31 a national Conference of Orthodox Jewry for Palestine and Rescue. There has of late been a determined attempt to inject into Orthodox Jewry the virulently anti-Zionist attitude brought to these shores during the past few years by certain European leaders who presume to speak in the name of Orthodoxy. The Conference, attended by more than 1200 delegates, has shown clearly where American Orthodox Jewry stands. Its sponsors included every important orthodox group in this country - Young Israel, the Union of Orthodox Congregations, the Rabbinical Council of America and Canada, Misrachi and its affiliated women's groups. Addressed by Rabbi Gold, Robert Szold, Gedalia Bublick, Rabbi Joseph Soloveitchik and others, the Conference heard a message of particular importance from Dr. Daniel A. Poling, head of the World's Christian Endeavor Union and the President's emissary to American fighting forces. Dr. Poling called on Christians to aid in the rescue of European Jewry, to combat anti-Semitism, and, particularly, to support "the return to their Promised Land of all those who would return".

United States
of America

Congressional Record

PROCEEDINGS AND DEBATES OF THE 78th CONGRESS, SECOND SESSION

Vol. 90

WASHINGTON, TUESDAY, FEBRUARY 1, 1944

No. 18

Senate

(Legislative day of Monday, January 24, 1944)

The Senate met at 11 o'clock a. m., on the expiration of the recess.

The Chaplain, Rev. Frederick Brown Harris, D. D., offered the following prayer:

O God of life and light, shine Thou upon our darkness that all lesser lights may be dimmed. From the baseness of our own hearts we turn to the crystal purity of Thy own holiness. From the vain deceits of the uncertain world in which we live we turn to the white candor of eternal verities. In a clamorous and convulsive day, when the very air of the world sighs and sobs with tremulous anguish, we would climb the altar stairs of a faith that will not shrink though pressed by every foe. We would bow in Thy presence in the calm confidence that Thou holdest us and our world, and all the worlds, in the clasp of a love that never falleth. Our assurance and comfort lie not in our feeble hold of Thee but in Thy mighty grasp of us.

May we march with conquering tread in the gathering armies of friendship whose armor is the shield of Thy truth and whose sword is the might of Thy love against which all the spears of hate cannot ultimately prevail. We ask it in the dear Redeemer's name. Amen.

THE JOURNAL

On request of Mr. Truman, and by unanimous consent, the reading of the Journal of the proceedings of the calendar day Monday, January 31, 1944, was dispensed with, and the Journal was approved.

MESSAGE FROM THE PRESIDENT

A message in writing from the President of the United States submitting a nomination was communicated to the Senate by Mr. Miller, one of his secretaries.

NATIONAL HOME FOR JEWISH PEOPLE IN PALESTINE

Mr. TRUMAN. I suggest the absence of a quorum.

Mr. WAGNER. Mr. President, will the Senator withhold the suggestion of the absence of a quorum for a few minutes?

Mr. TRUMAN. I withhold it.

Mr. WAGNER. Mr. President, I ask unanimous consent that I may submit a

resolution for appropriate reference, and I should like to make a brief statement in connection with it. The resolution is submitted on behalf of myself and the senior Senator from Ohio (Mr. Tarr).

The VICE PRESIDENT. Without objection, the resolution will be received, and the Senator from New York may proceed.

The resolution (S. Res. 247) submitted by Mr. WAGNER, on behalf of himself and Mr. Tarr, is as follows:

Whereas the Sixty-seventh Congress of the United States on June 30, 1923, unanimously resolved "that the United States of America favors the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of Christian and all other non-Jewish communities in Palestine, and that the holy places and religious buildings and sites in Palestine shall be adequately protected"; and

Whereas the ruthless persecution of the Jewish people in Europe has clearly demonstrated the need for a Jewish homeland as a haven for the large numbers who have become homeless as a result of this persecution: Therefore be it

Resolved, That the United States shall use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish commonwealth.

Mr. WAGNER. Mr. President, I deem it a great privilege to join the Senator from Ohio in sponsoring this resolution concerning one of the greatest humanitarian movements before the American people today—to right the tragic plight of the Jews of the Old World, to help them rebuild their ancestral homelands where they may live as freemen and useful citizens.

This resolution reaffirms the historic policy of the Government of the United States, formulated by the Congress in June 1923, when it unanimously passed a joint resolution sponsored by the late Senator Lodge, of Massachusetts, then chairman of the Committee on Foreign Relations. The Congress then declared—

That the United States of America favors the establishment in Palestine of a national

home for the Jewish people, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of Christian and all other non-Jewish communities in Palestine, and that the holy places and religious buildings and sites in Palestine shall be adequately protected.

The Lodge resolution confirmed the famous Balfour Declaration. Although it was issued in the name of the British Government, the Balfour Declaration was, as a matter of fact, a joint policy of the Governments of Great Britain and the United States. Before its official publication, it was the subject of prolonged and cordial negotiations between Mr. Woodrow Wilson and Mr. Lloyd George, the respective heads of the two Governments. In the words of Hon. Josephus Daniels, the United States was a moral cosponsor of the entire plan.

It was hoped then by the Allied Governments and by men of good will everywhere that the establishment of a Jewish homeland in Palestine would solve an age-old problem. It was contemplated that the disgraceful era of economic and social persecution of the Jews in Europe would terminate, and that once again this people, from whom we derive our Christianity, our basic literature, and our basic laws, among many other contributions, would once again be allowed to work out their salvation in peace and freedom.

With this in mind, the British Government, after World War No. 1, with the approval of the United States and the Allied and associated nations, assumed the mandate over Palestine.

While Palestine achieved remarkable growth in the next 20 years, a new day did not dawn for the world at large. Instead, under the prodding of Hitler and Mussolini, and under other influences, a series of unfortunate developments conspired to divert the orderly fulfillment of a great objective. During that Munich period, the then British Government adopted the so-called White Paper, restricting immigration, land purchase, and colonization of Palestine by Jewish settlers. This policy then, as now, shocked the sensibilities of men of good will everywhere. No one was more outspoken in opposition than the great

(over) 990

statesman who guides the British Commonwealth today, Prime Minister Winston Churchill.

In the meantime, the present war began, and Hitler's murder squads undertook their deliberate program of exterminating the Jewish population of Europe. At a time when Palestine should have been open to welcome these unfortunate people and utilize their contribution to the utmost, the gates were virtually closed.

Those Jews who were fortunate enough to be in Palestine have made and are making a truly glorious contribution to the Allied cause. While General Montgomery and his valiant Eighth Army were fighting with their backs to the Suez Canal, and Rommel already had invited guests to his contemplated first dinner party in Cairo, the Jews of Palestine were performing heroic deeds as commandos and as other shock troops. In Palestine the entire community of men and women dedicated their lives to the defense of their homeland and to the production of urgently needed materials of war for the Allied forces. President Roosevelt, Mr. Churchill, and other Allied leaders have spoken most generously of their contribution.

Now and in the post-war period this Jewish community stands ready to give refuge to their persecuted brethren in Europe. From 1933 to 1939 Palestine welcomed more refugees from Hitler terror than were absorbed by all the rest of the world. When the war ends, Palestine has the capacity to absorb the uprooted and the destitute Jews who will survive Hitler's vengeance. The need then will be greater than ever before.

Our Government has done and is doing its utmost to alleviate the conditions of European refugees during the war. Every President of the United States since Woodrow Wilson has looked with favor upon the Jewish homeland as the permanent solution of a vexing problem. The resolution jointly submitted by the Senator from Ohio and myself will help uphold the hand of our Government in support of its traditional policy—a policy that is in furtherance of the ideals of all the United Nations.

The overwhelming sentiment of the American people is expressed in the simple words of this resolution:

That the United States shall use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish commonwealth.

Mr. WHITE. Mr. President, I take great satisfaction in the resolution just submitted to the Senate by the Senator from New York on behalf of himself and the senior Senator from Ohio.

If I correctly understand its purpose and its terms, it is a reaffirmation of an attitude of the Congress expressed more than 20 years ago with respect to the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people.

The cruelties inflicted upon the Jewish people in late years, and their present desperate plight, appeal to the heart of

the Christian world for remedial measures and for fulfillment of the plan for a home for them. This resolution encourages hope that there will soon come realization of those aspirations.

I hope the resolution will have early and favorable consideration by the appropriate committee and by the Senate itself.

Mr. TAFT. Mr. President, I am joining today with the Senator from New York (Mr. Wagner) in offering a resolution favoring the establishment of Palestine as a place for the permanent settlement of millions of European Jews. The resolution recently reported by the Senate Foreign Relations Committee provided for the establishment of a commission to investigate and report on one of the most serious problems which faces the world today. Without waiting for the Senate to act, the President has set up such a commission, which shall determine the best method of saving those Jews who have not been massacred, who are in Germany or its satellite countries, and those who are wandering without homes throughout the earth. Until a place is found to which the unhappy Jews of Europe can repair and get a new start in life, free of unreasonable economic sanctions and a blind religious and racial hatred, the fundamental causes for anti-Semitism will continue in Europe.

It seems to me that the only solution of this problem lies in the restoration of free and unrestricted immigration of Jews into Palestine, at least until that land has absorbed as many people as it can.

Palestine was set aside as a homeland for the Jews during the First World War. The League of Nations approved this solution, and our Government and the British Government also agreed to it. In 1921, under the leadership of Senator Henry Cabot Lodge, a Republican Congress unanimously gave its approval to Palestine as a Jewish homeland. A Republican President signed the legislation. Unfortunately considerations of military policy led the British Government to change that policy, and "orbis" in effect, the further immigration of Jews into Palestine, when the Jewish population is still only one-half the Arab population.

The resolution now presented is merely a reaffirmation of the historic policy of the Congress. It is a step toward the solution of one of the problems which must be solved if peace is to exist throughout the world. I hope that all people of good will can join in approving the resolution.

Mr. BARKLEY. Mr. President, I am glad to join with my colleagues in an expression of sympathetic interest in the objective to be attained by the resolution just submitted by the Senator from New York.

In 1919, just 25 years ago, there were only 55,000 Jews in Palestine. Today there are more than 600,000. The Jewish population has increased, and migration of Jews has gone in that direction in the past quarter of a century, in large measure because Jews and non-Jews who have been interested in the establish-

ment of Palestine, not only as a homeland for the Jews, but in more recent years as a refuge for persecuted Jews, have by their contributions, their cooperation, and their organization, made it possible for Palestine not only to absorb 600,000 Jews in a quarter of a century, but to absorb many other hundreds of thousands of Jews.

I visited Palestine about 6 or 7 years ago. I saw the results of the great improvements which have been made. It was necessary at the outset to irrigate waste lands, to drain swamplands, and to reforest. What has been done there in setting up new communities and new enterprises has been a source of great inspiration. More than 600 factories have been established in Palestine, which are producing more materials than are being sent into Russia and into Turkey, and even into India.

By the reclamation program which has been in process of completion during the last decade, which resembles in some respect the program in our own country under which arid and waste lands are being reclaimed, a condition of economic welfare has been brought about which has truly been a marvel for a country such as Palestine.

The Jew ordinarily is not looked upon as an agriculturalist. Especially in our own country the Jew is mainly engaged in mercantile, manufacturing, and trade activities, but in Palestine even those who have never before lived upon farms or have cultivated land have been able to acclimate themselves and make the readjustment necessary so that they are becoming real farmers in the land of their ancestry.

There is a perfectly natural link that binds the Jew to Palestine, which we can all understand. During the last 10 years, since the rise of Hitler, more than 300,000 Jews have gone into Palestine from the oppressed countries of Europe. He has been responsible for the cold-blooded murder of more than 3,000,000 men, women, and children since the war began in 1939. These men, women, and children were not killed because they were engaging in war. They were not among those who were killed as soldiers. They were murdered merely because they were Jews, and for no other reason, in an effort to consummate the threat of Hitler to exterminate the Jew in Europe. We of the Christian world can more thoroughly appreciate today than we could a week ago the feeling of Jews all over the world aroused by the ruthless murder of their people. We can more fittingly understand the reactions of Jews everywhere to these murders and slaughters now that we have learned of the ruthless, conscienceless murder of men of our own Nation by one of the Axis Powers.

I have been frequently inspired by the devotion and the enthusiasm with which men and women who have never seen Palestine, and will never see it, have expended their time and their means to provide a home for the persecuted Jews of Europe.

It is my opinion that Palestine can yet absorb many hundreds of thousands. I have been informed from reliable sources that ultimately, by the process of im-

known only to memory and on the pages of history. Palestine still remains, and will remain through all the centuries of the future.

Mr. President, I hope the aspirations of those who look upon it and are seeking to make it a homeland for the Jews will have success beyond their fondest dreams.

THE VICE PRESIDENT. The resolution submitted by the Senator from New York (Mr. Wagner), for himself and the Senator from Ohio (Mr. Taft) will be referred to the Committee on Foreign Relations.

provement in agriculture and industry and all the other things which go to make life worth while, in all likelihood, Palestine can absorb and support approximately 3,000,000 Jews. If that be true—and I have no reason to doubt it—it seems to me that we, not only as individual American citizens but as a government, ought to encourage every effort to facilitate the migration of an oppressed, harassed people into the land of their ancient ancestors.

Recently I have been reading a book by Emil Ludwig entitled "The Mediterranean." It is a wonderful book, patterned somewhat after the fashion of his book on the Nile. It is not the history of any nation, or of any people, but it is the history of all the civilizations that have risen and have flourished on the shores of the Mediterranean Sea. The Roman Empire, the Grecian Empire, the Persian Empire, the Byzantine Empire, and all the empires that have flourished there have passed away, and are now

A
"PRESS RELEASE from

AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Associated Organizations:

Zionist Organization of America • Hadassah • Mizrachi • Poale-Zion

342 Madison Avenue • New York 17, N. Y. • MU 2-1160

Feb. 1, 1944
(Text included)

FOR IMMEDIATE RELEASE

SENATORS WAGNER AND TAFT INTRODUCE PALESTINE RESOLUTION

- - - - -

MEASURE URGES FREE IMMIGRATION AND JEWISH COMMONWEALTH; BACKED BY BARKLEY AND WHITE

- - - - -

Washington -- Senator Robert F. Wagner (Democrat, New York) and Senator Robert A. Taft (Republican, Ohio) today introduced in the U.S. Senate a resolution urging the United States "to use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

The bi-partisan measure was hailed on the floor of the Senate by Majority Leader Alben W. Barkley (Democrat, Kentucky) and Acting Minority Leader Wallace H. White, Jr. (Republican, Maine).

In presenting the resolution, Senator Wagner drew attention to the Joint Resolution which was unanimously adopted by the Congress of the United States in June, 1922, and which declared that "the United States of America favors the establishment in Palestine of a National Home for the Jewish people."

"This resolution (the Wagner-Taft measure) reaffirms the historic policy of the Government of the United States," Senator Wagner asserted.

Reviewing the history of Palestine since the days when the British Government after World War I, with the approval of the United States and the allied and associated nations, assumed the Mandate over Palestine, Senator Wagner said:

(more)

"While Palestine achieved remarkable growth in the next twenty years, a new day did not dawn for the world at large. Instead, under the prodding of Hitler and Mussolini, and under other influences, a series of unfortunate developments conspired to divert the orderly fulfillment of a great objective. During the 'Munich Period,' the then British Government adopted the so-called 'White Paper' restricting immigration, land purchase and colonization of Palestine by Jewish settlers. This policy then, as now, shocked the sensibilities of men of good will everywhere. No one was more outspoken in opposition to the White Paper than Prime Minister Winston Churchill.

"In the meantime, the present war began, and Hitler's murder squads undertook their deliberate program of exterminating the Jewish population of Europe. At a time when Palestine should have been open to welcome these unfortunate people and utilize their contribution to the utmost, the gates were virtually closed.

"Those Jews who were fortunate enough to be in Palestine have made and are making a truly glorious contribution to the Allied cause. While General Montgomery and his valiant Eighth Army were fighting with their backs to the Suez Canal, and Rommel already had invited guests to his contemplated first dinner party in Cairo, the Jews of Palestine were performing heroic deeds as commandos and as other shock troops. In Palestine the entire community of men and women dedicated their lives to the defense of their homeland and to the production of urgently needed materials of war for the Allied forces. President Roosevelt, Mr. Churchill, and other Allied leaders have spoken most generously of their contribution.

"Now and in the post-war period, this Jewish community stands ready to give refuge to their persecuted brethren in Europe. From 1933 to 1939, Palestine welcomed more refugees from Hitlerian terror than were absorbed by the rest of the world. When the war ends, Palestine has the capacity to absorb the uprooted and the destitute Jews who will survive Hitler's vengeance. The need then will be greater than ever before.

(more)

"Our government has done and is doing its utmost to alleviate the conditions of European refugees during the war. Every President of the United States since Woodrow Wilson has looked with favor upon the Jewish homeland as the permanent solution of a vexing problem. This Resolution will help uphold the hand of our government in support of its traditional policy -- a policy that is in furtherance of the ideals of all the United Nations."

Senator White seconded the Resolution and asserted:

"The cruelties inflicted upon the Jewish people in late years, and their present desperate plight, appeal to the heart of the Christian world for remedial measures and for fulfillment of this plan for a home for them. This Resolution encourages hope that there will soon come realization of these aspirations. It should have early and favorable consideration by the Senate."

Senator Taft, co-sponsor of the measure, declared that "until a place is found to which the unhappy Jews of Europe can repair and get a new start in life, free of unreasonable economic sanction and blind religious and racial hatred, the fundamental causes for anti-Semitism will continue in Europe."

"It seems to me that the only solution of this problem lies in the restoration of free and unrestricted immigration of Jews into Palestine, at least until that land has absorbed as many people as it can," he added.

An impassioned plea in behalf of the persecuted Jews of Europe and a tribute to the Jews of Palestine was voiced by Senator Barkley, who declared:

"I have been frequently inspired by the devotion and the enthusiasm with which men and women who have never seen Palestine, and will never see it, have devoted their lives and their means to provide a home for the persecuted Jews of Europe."

"It is my opinion that Palestine can yet absorb many hundreds of thousands. I have been informed from reliable sources that ultimately, by the process of improvement in agriculture and industry and all the other things which go to make life worthwhile, that in all likelihood Palestine could absorb and support approximately
(more)

3,000,000 Jews. If that is true -- and I have no reason to doubt it -- it seems to me that we ought to encourage every effort, not only as American citizens, but that as a government we ought to encourage every effort to facilitate the migration of oppressed, harassed people into the land of their ancient ancestors."

The bi-partisan nature of the Wagner-Taft Resolution parallels that of the measure which was introduced in the House of Representatives on January 27, by Representatives James A. Wright (Democrat, Pennsylvania) and Ramulf Compton (Republican, Connecticut). That Resolution was endorsed by House Majority Leader John W. McCormack (Democrat, Massachusetts) and House Minority Leader Joseph W. Martin, Jr. (Republican, Massachusetts).

The text of the Wagner-Taft Resolution follows:

"Resolved, that the United States shall use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

#34/2/1/44

A
STATEMENT OF SENATOR ROBERT F. WAGNER (DEMOCRAT, NEW YORK)

Mr. President:

I deem it a great privilege to join Senator Taft in sponsoring this Resolution, concerning one of the greatest humanitarian movements before the American people today - to fight the tragic plight of the Jews of the Old World and help them re-build their ancestral homeland, where they may live as free men and useful citizens.

This Resolution re-affirms the historic policy of the government of the United States, formulated by the Congress in June 1922, when it unanimously passed a Joint Resolution sponsored by the late Senator Lodge of Massachusetts, then Chairman of the Committee on Foreign Relations. The Congress then declared "that the United States of America favors the establishment in Palestine of a National Home for the Jewish people, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of Christian and of other non-Jewish communities in Palestine, and that the Holy places and religious buildings and sites in Palestine shall be adequately protected."

The Lodge Resolution concerned the famous Balfour Declaration, establishing in Palestine a homeland for the Jewish people. Although it was issued in the name of the British Government, the Balfour Declaration was, as a matter of fact, a joint policy of the Governments of Great Britain and the United States. Before its official publication it was the subject of prolonged and cordial negotiations between Mr. Woodrow Wilson and Mr. Lloyd George, the respective heads of the two governments. In the words of Hon. Josephus Daniels, the United States was a "moral co-sponsor" of the entire plan.

It was hoped then by the Allied Government and by men of good will everywhere that the establishment of a Jewish homeland in Palestine would solve an age-old problem. It was contemplated that the disgraceful era of economic and social persecution of the Jews in Europe would terminate, and that once again this people, from

whom we derive our Christianity, our basic literature and our basic laws; among many other contributions, would once again be allowed to work out their salvation in peace and freedom.

With this in mind the British Government after World War I, with the approval of the United States, and the allied and associated nations assumed the Mandate over Palestine.

While Palestine achieved remarkable growth in the next twenty years, a new day did not dawn for the world at large. Instead, under the prodding of Hitler and Mussolini, and under other influences, a series of unfortunate developments conspired to divert the orderly fulfillment of a great objective. During the "Munich Period", the then British Government adopted the so-called "White Paper" restricting immigration, land purchase and colonization of Palestine by Jewish settlers. This policy then, as now, shocked the sensibilities of men of good will everywhere. No one was more out-spoken in opposition to the White Paper than Prime Minister Winston Churchill.

In the meantime the present war began, and Hitler's murder squads undertook their deliberate program of exterminating the Jewish population of Europe. At a time when Palestine should have been open to welcome these unfortunate people and utilize their contribution to the utmost, the gates were virtually closed.

Those Jews who were fortunate enough to be in Palestine have made and are making a truly glorious contribution to the Allied cause. While General Montgomery and his valiant Eighth Army were fighting with their backs to the Suez Canal, and Rommel already had invited guests to his contemplated first dinner party in Cairo, the Jews of Palestine were performing heroic deeds as commandos and as other shock troops. In Palestine the entire community of men and women dedicated their lives to the defense of their homeland and to the production of urgently needed materials of war for the Allied forces. President Roosevelt, Mr. Churchill, and other allied leaders have spoken most generously of their contribution.

Now and in the post-war period, this Jewish community stands ready to give refuge to their persecuted brethren in Europe. From 1933 to 1939, Palestine welcomed more refugees from Hitlerian terror than were absorbed by the rest of the world. When the war ends, Palestine has the capacity to absorb the uprooted and the destitute Jews who will survive Hitler's vengeance. The need then will be greater than ever before.

Our government has done and is doing its utmost to alleviate the conditions of European refugees during the war. Every President of the United States since Woodrow Wilson has looked with favor upon the Jewish homeland as the permanent solution of a vexing problem. This Resolution will help uphold the hand of our government in support of its traditional policy a policy that is in furtherance of the ideals of all the United Nations.

February 1, 1944.

B

STATEMENT OF SENATOR ROBERT A. TAFT (REPUBLICAN, OHIO)

Mr. President:

I am joining today with the Senator from New York (Mr. Wagner) in offering a resolution favoring the establishment of Palestine as a place for the permanent settlement of millions of European Jews.

The resolution recently reported by the Senate Foreign Relations Committee provided for the establishment of a commission to investigate and report on one of the most serious problems which faces the world today. Without waiting for the Senate to act, the President has set up such a commission which shall determine the best method of saving those Jews who have not been massacred, who are in Germany or its satellite countries, and those who are wandering without homes throughout the earth. Until a place is found to which the unhappy Jews of Europe can repair and get a new start in life, free of unreasonable, economic sanction and blind religious and racial hatred, the fundamental causes for anti-Semitism will continue in Europe.

It seems to me that the only solution of this problem lies in the restoration of free and unrestricted immigration of Jews into Palestine, at least until that land has absorbed as many people as it can.

Palestine was set aside as a homeland for the Jews during the First World War. The League of Nations approved this solution and our government and the British government also agreed to it. In 1922, under the leadership of Senator Henry Cabot Lodge, a Republican Congress unanimously gave its approval to Palestine as a Jewish Homeland. A Republican President signed the legislation. Unfortunately, considerations of military policy led the British Government to change that policy and forbid, in effect, the further immigration of Jews into Palestine, when the Jewish population is still only one-half of the Arab population.

The resolution now presented is really a reaffirmation of the historic policy of the Congress. It is a step toward the solution of one of the problems which must be solved if peace is to exist throughout the world. I hope that all people of good will can join in approving the resolution.

February 1, 1944.

* * * *

A

STATEMENT OF SENATOR AIBEN W. BARKLEY (DEMOCRAT, KENTUCKY)

Mr. President:

I am glad to join with my colleagues in an expression of sympathetic interest with the objective to be attained by the Resolution just presented.

In 1919, just 25 years ago, there were only 55,000 Jews in Palestine. Today there are more than 600,000. Their population has increased; migration has gone in that direction in the past quarter of a century in large measure because Jews and non-Jews who have been interested in the establishment not only of Palestine as a homeland for the Jews, but in more recent years as a refuge for persecuted Jews, have by their contributions and their cooperation and their organization made it possible not only for Palestine to absorb 600,000 Jews in a quarter of a century, but have made it possible for Palestine to absorb many other hundreds of thousands of Jews.

I visited Palestine about six or seven years ago. I saw the results of their great improvements. It was necessary at the outset to irrigate waste lands, to drain flat land, and to re-forest. But what has been done there in the establishment of new communities, and new enterprises, has been a source of great inspiration. More than 600 factories have been established in Palestine. These factories are turning out more materials than are being sent into Russia, Turkey and even into India.

By the reclamation program which has been in process of completion during the last decade, which resembles in some respect the reclamation program of our own country in reclaiming arid and waste lands, a condition of economic welfare has been brought about which has truly been a model for a country like Palestine.

The Jew ordinarily is not looked upon as an agriculturist. Especially in our own country the Jew is mainly engaged in mercantile manufacturing and trade activities. But in Palestine even those who have never before lived upon farms or cultivated land have been able to acclimate themselves to the readjustment necessary, so that they are becoming real farmers in the land of their ancestry.

There is a perfectly natural link that binds the Jew to Palestine, which we can all understand. During the last ten years more than 300,000 Jews have gone into

Palestine from the oppressed countries of Europe since the rise of Hitler. He has been responsible for the cold-blooded murder of more than three million men, women and children since the war began in 1939. These men, women and children were not killed because they were engaging in war. They were not among those who were killed as soldiers. They were murdered merely because they were Jews, and for no other reason, in an effort to consummate the threat, or promise, whichever way one may take it, of Hitler to exterminate the Jews in Europe. We of the Christian world can more thoroughly appreciate today than we could a week ago the feeling of Jews all over the world on account of the ruthless murder of their people. We can more fittingly understand the reactions of Jews everywhere to these murders and slaughters now that we have learned of the ruthless, conscienceless murder of men of our own nation by one of the Axis Powers.

I have been frequently inspired by the devotion and the enthusiasm with which men and women who have never seen Palestine, and will never see it, have devoted their lives and their means to provide a home for the persecuted Jews of Europe.

It is my opinion that Palestine can yet absorb many hundreds of thousands. I have been informed from reliable sources that ultimately, by the process of improvement in agriculture and industry and all the other things which go to make life worthwhile, that in all likelihood Palestine could absorb and support approximately 3,000,000 Jews. If that is true and I have no reason to doubt it - it seems to me that we ought to encourage every effort, not only as American citizens, but that as a government we ought to encourage every effort to facilitate the migration of oppressed, harassed people into the land of their ancient ancestors. Recently I have been reading a book by Emil Ludwig entitled "The Mediterranean." It is a wonderful book, patterned somewhat after the fashion of his book on the Nile. It is not the history of any nation, or of any people, but it is the history of all the civilizations that have risen and have flourished on the shores of the Mediterranean Sea. The Roman Empire, the Grecian Empire, the Persian Empire, and Byzantine Empire and all the empires that have flourished there have passed away, and are now nations only to memory

and on the pages of history. Palestine still remains, and is there, and will remain through all the centuries of the future.

Mr. President, I hope the aspirations of those who look upon it and are seeking to make it a homeland for the Jews will have success beyond their fondest dreams.

* * * * *

February 1, 1944.

STATEMENT OF SENATOR WALLACE H. WHITE, JR. (REPUBLICAN, MAINE)

Mr. President:

I take great satisfaction in the introduction of the Resolution just presented to the Senate. If I correctly understand its purpose and its terms, it is a reaffirmation of an attitude of the Congress expressed more than 20 years ago with respect to the establishment in Palestine of a National Home for the Jewish people.

The cruelties inflicted upon the Jewish people in late years, and their present desperate plight, appeal to the heart of the Christian world for remedial measures and for fulfillment of this plan for a home for them.

This Resolution encourages hope that there will soon come realization of these aspirations. It should have early and favorable consideration by the Senate.

* * * * *

סענאט נעמט-אויף רעזאלוציע פאר אידן שער קאמאנוועלט

February Forward

סענאט-פידער, וואס שטיצט אידן-ישראל רעזאלוציע

Washington Times Herald Jew Refugee Aid Is Sought

A resolution calling on the United States to "use its good offices" to guarantee free entry of Jews into Palestine was introduced in the Senate yesterday by Senators Wagner (D.), of New York, and Taft (R.), of Ohio. The resolution immediately received strong support.

The proposal held that Palestine can absorb huge numbers of Jews rendered homeless and suffering from persecution. The British white paper of 1939 halts further entry of Jews into Palestine after March 31, 1944.

Leaders Back Move

Democratic Senate Leader Alben Barkley, and acting Republican Leader Wallace H. White announced their support for the movement after Senator Wagner introduced the resolution from the floor.

Explaining that America's policy has favored entry of the Jews into Palestine, their homeland, Senator Wagner said that Palestine between 1933 and 1939 absorbed more Jews than any other country.

"The Jews of Palestine have made great contributions in this war," said Senator Wagner. "While Montgomery (Gen. Sir Bernard L. Montgomery) was fighting with his back to the Suez Canal the Jews were performing heroic deeds as commandos and shock troops."

Wagner said he believed that the resolution represented the overwhelming spirit of the American people.

Opps "Racial Hatred"

"Until a place is found where the unhappy Jews of Europe can go and get a new start in life, free of unreasonable economic sanctions and a blind religious and racial hatred, the fundamental causes of anti-Semitism will continue in Europe," said Taft.

"It seems to me that the only solution of this problem lies in the restoration of free and unrestricted immigration of Jews into Palestine, at least until that land has absorbed as many people as it can."

Senator Barkley said that Jews in Palestine through reclamation projects "have brought about a condition of economic welfare that has been truly a marvel for such a country."

He declared that Adolf Hitler is responsible for the cold-blooded murder of more than three million Jewish men, women and children.

"We can more fittingly understand the reaction of the Jews to these murders now that we have learned of murder of men of our own nation by one of the gangster nations," said Barkley.

Senator White said the resolution "encourages the hope and aspirations" of persecuted Jews and urged prompt consideration of the measure.

סענאטאר טאפט

סענאטאר וואגנער

EDITORIAL PAGE OF THE DAILY MIRROR

NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 1, 1944

"Thunder On, Stride On Democracy
Strike with Vengeful Stroke."—Walt Whitman.

Lift the Ban, Scrap The 'White Paper'

IT MUST BE HIGHLY GRATIFYING to all Americans that Great Britain has agreed to suspend the enforcement of the Chamberlain *White Paper*, which would have closed the gates of Palestine to the Jews on March 31 of this year.

The Hearst newspapers have campaigned for REPUDIATION of the Chamberlain paper for some time.

In performing this simple act of justice to a greatly suffering and harried people, the British government has taken a step toward redressing a wrong. But much still remains to be done.

Rep. Sol Bloom, of New York, chairman of the Foreign Affairs Committee, told the House the British government has agreed to this suspension of the *White Paper* until 30,000 Jews seeking entry into Palestine are so accommodated—"even if it does not occur until March of 1945."

Mr. Bloom, however, in conjunction with the leaders of both the Democratic and Republican Parties in the House, urges the passage of a resolution petitioning Britain to scrap the *White Paper* in its entirety.

The British concession of the entry of 30,000 Jews after March 31, however beneficial, is not enough. It still puts a serious obstacle in the way of Jewish return to the homeland on a large scale.

The resolution sponsored by Rep. Bloom and the leaders of the House provides that the United States use its good offices to arrange for free Jewish entry into Palestine and to make that country a free democratic Jewish commonwealth.

Rep. Joseph W. Martin, of Massachusetts, in voicing his hearty approval of this plan, made this strong plea for a completely open Palestine:

סאנסט פאר אויסלענדער אונזער
געוויסע.
אריינגעפירט די רעזאלוציע.
האט סענאטאר וואגנער
די רעזאלוציע פארשטעלט
אויסגאב די היסטאריע פאליס פון
דער אסירישער רעזאלוציע ווי זי איז
פארמילדט געווארן דורך קאנגרעס
אין יוני, 1922. ווען ער האט איין
שטייג אנגענומען א געוויסע
ליסט רעזאלוציע וועלכע איז געשטיצט
געווארן פון סענאטאר לארד. פון
כאמאנסטאמס. סענאטאר פון דער
סאנסט פאר אויסלענדער אונזער
געוויסע.

פון 1933 ביז 1939 האט פאר
לעסטע אריינגעפירט מער פליכט
לינקס פון דעם היסטאריע. ווי די
גאנצע וועלט האט אריינגעפירט. ווען
די סלחט וועט אריבער האט פאר
לעסטע די סענאטאר אריינגעפירט
פון די אויסגעווארלטע און פארוואר
לאוסט אידן וועלכע וועלען איבער
(פאר אידן פירט 9)

וואסנאטאן, פון 1 (אידן).
א רעזאלוציע וואס פארעמט, אז די
אסירישער רעזאלוציע וואס איז
אונזער אידן איינפירט און אונזער
געוויסע שריט פאר דער גרייט
דונג פון א אידן קאמאנוועלט
אין אידן ישראל, אז היינט אריין
געווארנט געווארן אין פאנאט
דורך סענאטאר ראבערט פ. וואגנער
נער, דעמאקראט פון ניו יארק, און
סענאטאר ראבערט טאפט, רעפובליקאנער פון אהייא.

אן ענליכע רעזאלוציע איז דעם
זעטן יאנואר אריינגעפירט גע
ווארן אין רעפובליקאנער-דעמאקראט
דורך קאנגרעססן דזשעיס א.
ראיס, דעמאקראט פון פענסילוואניע
ניא, און קאנגרעססן רעזאלוציע
קאמאנוועלט, רעפובליקאנער פון קא
נעסיקס.

די סענאט-רעזאלוציע איז געשטיצט
געווארן פון סאירישער-פירער אל
בען ו. בארלי. דעמאקראט און סיר
דעווייט-פירער וואסאן ו. וואגנער.
רעפובליקאנער וי איז נאכדעם איר
בערגעפירט געווארן צו דער סענאט

"The 600,000 Jews of Palestine have made a magnificent contribution to the war effort of the United Nations. Thousands of their sons have volunteered in the armed services of Great Britain and gave a good account of themselves on the field of battle. It is nothing but elementary justice to enable the homeless Jews of Europe—the victims of Nazi tyranny—to enter Palestine not on sufferance but as a matter of right."

Millions of Jews in Europe look to Palestine as their spiritual natal country.

It is only fair and reasonable, therefore, that Britain, having been generous enough to let in 30,000 refugees, should lift the ban completely.

However, the concession obtained from England in the matter of the *White Paper* should not cause to be forgotten the Rogers-Taft-Baldwin-Gillette resolution, empowering the President, in conjunction with the United Nations, to establish a commission that shall immediately implement ways and means to relieve the ghastly plight of some 2,000,000 Jews in Europe who are under the heel of the Nazi barbarians.

President Roosevelt has seen fit to appoint a War Refugee Board. But this board has not the seal of Congressional approval, which such a vast and vital undertaking should certainly have.

The Jews in Europe—and particularly in Poland—have been treated since the outbreak of the war with the same violation of their human status as have the thousands of Americans who have been tortured and murdered by the Japs.

The shuddering tale from the Philippines should bring home to the American consciousness with renewed vividness the similar plight of the Jews under the Nazi terror.

It forces on us once more the truth that barbarous and inhuman treatment is above all considerations of creed and race.

Palestine should be thrown open WITHOUT FURTHER RESTRICTIONS to the Jews; and the American people, through a Presidential commission, should LEAD in the great human work of taking the Jews out of their infernos in Europe.

ציון רעזאָלוציע ארײַנגעבראכט אויך אין סענאט

הייתה אידית שטאטן.
די דזאלדזיצ און איבערנעםט
געוועזען צו דער פונעם פאסיטער אר
בער אויסלענדישע אונטערנעמייטע.
פונאמער האנדערט האט עקלערט.
אז לויט פארשלאג פארווערטס צו קליינע

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS דער מארגען זשורנאל

Founded by Jacob Saphirstein

Published every day except Saturday by the Jewish News Corporation

A. L. Malkinson, Pres., I. Kamaiky, Sec'y

Address: 77-79 Bowery, New York 2, N. Y. Tel. CAaal 4-7200

Entered as Second Class Matter at the New York, N. Y. Post Office

SUBSCRIPTION RATE: \$1.00 PER MONTH

FOR ANNUAL SUBSCRIBERS:

In New Jersey, New York, Pennsylvania, the New England States, also in Baltimore, Chicago, Cleveland and Detroit... \$9.00 per year
All other Cities and States in the U. S. A. \$10.00 - -
Canada, Central and South American Countries..... \$10.50 - -
Other Foreign Countries (\$1.50 per month)..... \$15.00 - -
Manhattan, Bronx (\$1.25 per month)..... \$12.00 - -

THURSDAY, FEBRUARY 2, 1944

VOL. XLIII NO. 12,945

ציון-רעזאלוציע אין סענאט

אן עקסלייט קענענען זיין די וואס אין לעצטע וואך אריינגעבראכט געווארען אין קאנגרעסאנעקציעס, פארלאגענטעס און אידעס קאמאטעס אין און ישראל, אין איצט איין אריינגעבראכט געווארען אין סענאט. איין אין סענאט איין די קענענען אריינגעבראכט געווארען פון א דעמאקראט און א רעפובליקאנער — דער דעמאקראט מיטער סענאטאר וואונער פון ניו יארק און דער רעפובליקאנער סענאטאר טאמס פון ארייזא — און האט די שטיצע פון ביידע פארטייעס.

ס'זיך דעם האבען פיר די פראגע וועגן א אידישער קאמאטעס פאר דער איינפירקאטעס פון ביידע הייזער פון קאנגרעס און איין פונעם נאנטען לאנד, דאס איז אבער נאך אן אנטאגן. דער וועג פון וואס מען די קענענען וואל נייטען דעם פרעזידענט איז נאך א נאנט לאנד-נער, א הייבט ביסלעך שטויבונגען דארפן נאך באזייטען ווערען.

די קענענען דארפן צווערשן דורכגען די קאסיטעס פאר איינלענדעס אונטערגעווארען פון ביידע הייזער, אין דעם פאל פון דער קענענען אונטערגעווארען קאסיטע איז דער פארזיכער איינער אונטער איינער קאנגרעסאן פאל בלום וואסמען פיר, אונטער נער וועלכען אויסגעווארען, נעמען דעווארמען און פיר, בלום וואל זיין א נייטען הילף, דאס איז אבער, לידער נים דער פאל, און אויפגיין פלעגן האט מען דעם איינער איצט.

נאך האט דער אד בלום אויסגעווארען די קענענען קיילער ווי א פיר נייטאידען, דעם נעמען זיך ווארשיינליך פון זיין "פיליזאפיע" און טאקע דערפאר וואס ער איז א איד דארף ער אין אידישע קיינים נים זיין צופירן "אויסגעווארען", פיר, בלום איז ווארשיינליך איד איין באזייטען פון די אידישע נעמענען לעגענטען.

פיר, בלום דארף אבער פארשטען — און פיר דעווארמען עס פון אידעם — און דאס איז א ענין וועלכען וועלכען עס שארען נים זיין קיין סינגעל-פארשיידענע, דא האנדעלס זיך וועלכען נאך פון אידישען פאלק, און וועלכען זייען נים-אידישע פאלק אויפגייען צו איהם פאר זיין וואס אן פירערשאפט טאקע דערפאר וואס ער איז א איד, ער טראגט דערפאר א נאך טויט פארנאמאטארישליכקייט, און אין זיין שטענדיגען פארלאנג צו האנדלען קאנגרעס, טאג ער, בא-ווערען אין אס דעם פאל, נים טאכען קיין טעג און פייגען, און ער "פיר" זיין, אייב נים שטערענדיג, לכל הפחות, "נייטאידען" און איבער לאזען פאר אנדערע, דעווארמען נים-אידישען צו באשליסען ווי צו האנדלען.

דער אסאט איז, א אויף קאנגרעסאן בלום, ווי דער שטערפאן פון דער קאסיטע פאר איינלענדעס אונטערגעווארען, ווערען דא אויפגעלייט א נייטען פליכט — אן אויספארשיידליכע פליכט — זיך קלער אויסגעווארען פאר א אידישער קאמאטעס און דווקא ווי א איד וואן אן אסעקאנער, די "איש" קען טעג נים אויסגעווארען ווערען.

נייט-אידישע סימלידער פון קאנגרעס וועלכען בשום אופן נים פארשטען, און אידען וועלכען זיך באנומען ס'זיך קיין אנדער האנדל-לינג-פון זיין וויס סידען וואס וואס איז פאזיטיוו אין נעמען פון דער קענענען וואס לינג איצט פאר זיין קאסיטע.

Repudiate the White Paper

When the Jews of the world, through the famous Balfour Declaration, were given reason to look to Palestine as their revived homeland and undertook to reconstruct it as a modern state, they could not foresee that their efforts would be stopped in midstream and their ages-old hope shattered.

Yet this is what happened when the British government in 1939, in the era when appeasement was the prevailing diplomatic trend, adopted a white paper which puts an end to Jewish immigration to Palestine after April 1, 1944.

This issue becomes sharp because the time is close at hand when the white paper must either be enforced or repudiated. In justice, in the interest of a stable and peaceful postwar world, it should be repudiated. There are numerous grounds for such action.

The white paper was appeasement as much as was the fateful Munich settlement. Sponsored by the Arab-minded among British politicians, it was merely a gesture for Arab favor. It was not a means of winning Arab support in the war as has sometimes been alleged since. When it was adopted the British government believed firmly in "peace in our time" as the lack of preparedness by the Chamberlain government demonstrated.

The white paper was expediency. It broke a solemn pledge given by a responsible government. Instead of flattering the Arabs this tactic merely showed them that treaties cannot always be relied on and inspired them to take a bolder stand toward Britain. Since the Arabs thought they had the British government where they wanted it they have been particularly hard to deal with in this war. They have not rallied to the Allied standard as they did in the days of Lawrence of Arabia in World War I.

If gratitude were a consideration the white paper would never have been adopted. The Jews in the ancient and modern world have contributed far more to the advancement of civilization than the goat herders of the Near East whose one bright flare of civilization burned out in a few decades in the early centuries of the Christian era.

From the standpoint of humanity the white paper should be repudiated. It was made policy at a time when the racial policy of Nazi Germany had placed the Jews of the Third Reich in the most terrible plight ever to confront their people in their tragic history. Then, more than ever before, a homeland was needed.

Today, not only the Jews of Germany, but of the entire continent need a refuge, a homeland, in which they can find a haven from the unspeakable cruelties that have been their lot. With immigration restrictions what they are, only Palestine offers a sanctuary. And it is one that has been created by the Jews themselves.

The problem is not one of Jews or Arabs in Palestine, but of Jews and Arabs. The Jews have only Palestine. The Arabs have the whole Near East in which they are welcome. But Palestine can support its Arabs and thousands of more Jews as well, thanks to the modern agriculture, the industry and the western methods that the Jews have introduced.

The Jews should not be deprived of their heritage just as it is again within their grasp. They should be aided in every practical way to create in Palestine the homeland to which they are entitled. The first step is the repudiation of the white paper.

Free Palestine Is Peace Hope, Silver Asserts

WASHINGTON (AP)—A free and open Palestine is the indispensable condition not only for a peaceful solution of the anticipated European post-war economic dislocation, "but also for the pacification of Europe and the world," Dr. Abba Hillel Silver of the American Zionist Emergency Council said today.

Dr. Silver of Cleveland, chairman of the executive committee of the Zionist organization, appeared before the House foreign affairs committee in support of a resolution through which the House would recommend that the United States use its good offices so that Jewish immigration into Palestine, due to stop March 31, 1944, might continue.

After that date, Dr. Silver said, Jews will be able under the British white paper, to enter Palestine only on Arab sufferance and consent.

The prospect for the Jews, he added, "is appalling."

"The Jewish people must be permitted and helped to develop their homeland in Palestine in such a way as to be able to drain off, in a relatively short time, two or three million Jews from the crowded and economically tense centers of central and eastern Europe."

Dr. Silver spoke shortly after bipartisan support for the resolution had been voiced by House Democratic Leader McCormack and House Republican Leader Martin, both of Massachusetts.

Martin said adoption of the resolution would be a "re-assertion of the historic attitude of the United States" toward the question of creation of a Jewish home in Palestine, adding "it is nothing but elementary justice."

Members of the committee also endorsed the resolution.

A.
PRESS RELEASE from

AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Associated Organizations:

Zionist Organization of America • Hadassah • Mizrahi • Poale-Zion

342 Madison Avenue • New York 17, N. Y. • MU 2-1160

May 1944

FOR IMMEDIATE RELEASE

DR. SILVER BLASTS WHITE PAPER

AT HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE HEARING

- - - - -

SAYS FRAMERS OF BALFOUR DECLARATION AND PALESTINE MANDATE

WANTED A JEWISH COMMONWEALTH ESTABLISHED

- - - - -

Washington -- Dr. Akiba Hillel Silver, chairman of the executive committee of the American Zionist Emergency Council, today told the House Foreign Affairs Committee that the British White Paper of 1939 is "utterly insupportable and insufferable," and that the framers of the Balfour Declaration and the Palestine Mandate "meant a Jewish Commonwealth" when they spoke of the establishment of a National Home for the Jewish people in Palestine.

Dr. Silver appeared in support of the pending Wright-Compton resolutions (HR 418-419) which call on the United States to "use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization, so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

Pointing out that, under the terms of the White Paper, Jews will be permitted to enter Palestine only "on Arab sufferance and consent," Dr. Silver told the Committee that this "confronts the Jewish people and the whole civilized world with an appalling prospect." He declared that Jewish homelessness will be widespread after the war, with hundreds of thousands of Jews seeking new homes in a world which

(more)

will be inhospitable to immigration. "A free and open Palestine is the indispensable condition, not only for a peaceful solution of this most obdurate problem of Europe, but also for the pacification of Europe and the world," he added.

Asserting that the White Paper is "by no stretch of the imagination the fulfillment of the national aspirations of the Jewish people recognized in the Mandate," Dr. Silver declared: "What did the framers of the Balfour Declaration and the Palestine Mandate have in mind when they spoke of the establishment of a National Home for the Jewish people in Palestine? Their utterances leave no doubt as to their clear intent. They meant a Jewish State, a Jewish Commonwealth."

Highlights of Dr. Silver's testimony before the House Foreign Affairs Committee follow:

"Politically, the Jewish people as a people must become like every other people, possessed of an independent life in a national home. Not that all Jews should return to Palestine any more than that all Englishmen living in all parts of the world should return to England, or all Frenchmen to France, or all Germans to Germany. Every nation today has many of its former nationals, citizens of other countries. But just as there is an England, a France and a Germany, so must there be a Land of Israel in order that the status of the Jewish people might be normalized throughout the world.

"There are no other opportunities for mass immigration of Jews anywhere else in the world. There will be none. We wish it were otherwise, but wishes are not horses. Feeble trickles of immigration will be permitted in this or that country, but waves will be fiercely resisted; and it is with waves, and not with trickles that we must concern ourselves.

"We must not forget the experiences of Jewish refugees in the last ten years. These experiences will be no different after the war. They may be even more difficult; for nations will then be in the grip of vast economic dislocations and they will be thinking in terms of helping their own people over the extremely formidable

(more)

- 3 -

transition period when their national economies will be passing from a war-time to a peace-time footing.

"A free and open Palestine is the indispensable condition not only for a peaceful solution of this most obdurate problem of Europe, but also for the pacification of Europe and the world.

"The record of pioneering achievement of the Jewish people in Palestine in the twenty years before the Second World War, the story of their heroic labors and sacrifices and their courageous experimentation have received the acclaim of the entire world. A veritable miracle of colonization was performed. The Jewish people increased from 55,000 to 600,000. Close to 300 colonies have been established. Some 2,000 factories and 4,000 small workshops were opened.

"It was fortunate, indeed, that Palestine was available, readied and prepared by the labor of these Jewish pioneers, when the horrible Hitler persecutions swept over European Jewry, for that little country was able to absorb more than 300,000 refugees from Germany and Central Europe. Today Jewish Palestine is again vindicating its claim to full life and national freedom by the extraordinary contribution which it is making to the war effort of the United Nations. Some 23,000 young Palestinian Jews, out of that small population, have volunteered for service in the armies of the United Nations. Some 50,000 Palestinian Jews are engaged in defense work.

"What did the framers of the Balfour Declaration and the Palestine Mandate have in mind when they spoke of the establishment of a National Home for the Jewish people in Palestine? Their utterances leave no doubt as to their clear intent. They meant a Jewish State, a Jewish Commonwealth.

"Provision, of course, was made in the Balfour Declaration and in the Mandate for the political equality of all citizens and for the civil and religious rights of existing non-Jewish communities. These rights have been fully protected. The Palestine Arab has not been exploited. In fact, there are no Arabs on the face of the

(more)

earth today more prosperous than the Arabs of Palestine.

"The White Paper is by no stretch of the imagination the fulfillment of the national aspirations of the Jewish people recognized in the Mandate. It is their total liquidation. The Jews were left to build their national home without men and without land, just as their ancestors in Egypt were expected to make brick without straw.

"If the White Paper was found odious and morally unjustifiable in 1939, before the Second World War and before the appalling disasters swept over the Jewish communities of Europe, driving hundreds of thousands of Jews helpless and impoverished from their homes to wander over the face of the earth, how utterly insupportable and insufferable is it today!

"In March of this year, the pitifully restricted immigration schedule permitted under the White Paper will come to an end. Thereafter no more Jews will be permitted to enter Palestine except on Arab sufferance and consent. This confronts the Jewish people and the whole civilized world with an appalling prospect. It is self-evident that Jewish homelessness will be widespread after the war. There will be hundreds of thousands of Jews who will have to seek new homes in a world which will be inhospitable to immigration.

"No doubt the Jews of Europe, following the Allied victory, will be restored to their political rights and to equality of citizenship. But they possessed these rights after the last war — even minority rights in some of the countries of Central and Eastern Europe — and anti-Semitism was never so rampant, so vicious, as after the last war."

B Wednesday, February 9 1944
Cleveland News
**Jewish State
Setup Opposed
By Rosenwald**

WASHINGTON (AP)—Opposition to the creation of a Jewish state in Palestine "because it would wed politics with religion," was voiced today by Leming Rosenwald, president of the American Council for Judaism.

Rosenwald, one-time chairman of Sears Roebuck & Co. and now a resident of Jenkintown, Pa., was to face the House foreign affairs committee again to outline his views on a pending resolution under which the United States would be asked to use its good offices so that immigration of Jews into Palestine might not be halted March 31, 1944, in accord with a British white paper of 1939.

Rosenwald was in full agreement with that part of the resolution calling for lifting of the gates so that oppressed Jews of Europe might enter Palestine. But he expressed belief that there should be no insistence that continuing of immigration also would allow the Jewish people ultimately to make of Palestine a free and democratic Jewish commonwealth.

His organization, newly formed, he said, but with 3,500 active members already, wants a Palestine "independent with all citizens, Jews, Mohammedans, and Christians, equally represented."

BACK INTERVENTION ON PALESTINE PLAN

Congressmen, Jewish Leaders
Endorse White Paper Abro-
gation at House Hearing

Special to THE NEW YORK TIMES.
WASHINGTON, Feb. 3—Les-
sing Rosenwald, appearing this
afternoon before the House Com-
mittee on Foreign Affairs, en-
dorsed a resolution advocating
United States intervention to ob-
tain abrogation of the British
White Paper ending Jewish immi-
gration to Palestine and urged
deletion from the document of that
portion which anticipates the
establishment of a Jewish State in
the Holy Land.

Representatives John McCor-
mack, Democrat, and Joseph Mar-
tin Jr., Republican, majority and
minority leaders, led a procession
of House members, all of whom
favored the resolution introduced
by Raulph Compton of Connecti-
cut, Republican, and James A.
Wright of Pennsylvania, Demo-
crat, the latter a member of the
committee.

Mr. Rosenwald agreed with all
the other speakers in contending
that the White Paper violated the
provision of the mandate under
which Britain assumed administra-
tion of affairs in Palestine.

He was emphatic on opposing in-
clusion in resolution of the matter
reading:

"That the United States shall
use its good offices and take ap-
propriate measures to the end that
the doors of Palestine shall be
opened for free entry of Jews into
that country and that there shall
be full opportunity for colonization,
ultimately reconstitute Palestine
as a free and democratic Jewish
commonwealth."

"The concept of the theocratic
state has long since passed," he
declared. "The Nazi system in Ger-
many had been founded upon a
national creed and 'the Hitlerian
concept is repugnant to the civil
state.'"

Speaking as president of the
American Council for Judaism, he
argued that an autonomous state
should be established in Palestine.
The rights of all citizens, Chris-
tian, Mohammedan and Jewish,
should be equal and responsibility
divided, not resting exclusively
with the Jews.

"The Jewish people," he assert-
ed, "are not organized politically.
They are not and do not want to be
a political unit. They are united
only in their common derivation
from a great religion. The second
part of this resolution can only
create confusion and difficulties.
We oppose the effort to create a
Jewish state as a policy of de-
featism."

Rabbi Abba Hillel Silver of
Cleveland and Dr. Carl T. Fried-
rich, director of the School of Over-
seas Administration at Harvard,
maintained that abrogation of the
White Paper probably would not
lead to disorders and bloodshed.

Representative Wright and Sen-
ator of Pennsylvania and Eman-
uel Celler, Arthur D. Klein and
William B. Barry of New York,
Democrats, and Hamilton Fish of
New York, Christian A. Herter of
Massachusetts, Thomas Rolph of
California and Joseph E. Talbot of
Connecticut, Republicans, made
statements and presented commu-
nications from hundreds of in-
dividuals and from Jewish groups
supporting the resolution.

דעקלאראציע אומגעהענגיג פון אסע
ריקע, צי פון וועס דא אונטערן און
רעזאלוציע, צי ניט, ווייל פאר ענדי-
לענד איז דער סטאטוס פון ארץ
ישראל א היסטאריש פראגע. אבער ווען
די ציון-רעזאלוציע וועט דורכגען
אין קאנגרעס, וועט עס שאפען א גיכ-
טיגע שטימונג אין דער וועלט פאר
די אידעו און עס וועט ווען מעגליך
פאר שווייטשליך דעמאלט ארויס-
צויסען מיט ווען דעקלאראציע. דער
ווייל פאנסט שווייטשליך צוגרייטונגען
פאר ווען דעקלאראציע אין פארם פון
באשעפטיגונגען. און באשעפטיגונגען איז
נעמען, און די אראבער האבען נישט
פערר קיין שום חוב צו מאנען ביי
ענדלעך, און אונזערע אויפגעבן בא-
פערקלענען.

נאך דעסן, ווי ווייטס פיר ווייטען.
וועט ענדלעך דעם, ווייטען פאפיר
ניט פאפירען, ווייל דאס האלט נע-
מינט, און ווי נאך מודה ווען, און די
באנען פאליטי איז נעמען א פאליטי.
אבער דער, ווייטער פאפיר וועט באל-
ווערען דאך און אונזער פאפיר, וועט
וועט ארויסגעגעבן ווערען נאך דער
שווייטשליך-דעקלאראציע. אין וועל-
כער דער וועט ענדלעך דעם פאליטי-
שען סטאטוס פון די אידעו אין ארץ
ישראל.

אין דער הינזיכט איז אינטערע-
סאנט איבערגעגעבן א ווער הינזיכט
נען פאנסט רענען שווייטשליך, פון
דער צייט ווען דא איז געווען אין ווא-
שינגטאן דאס לעצטע מאל, און אונז-
וועקענער אריבער פיהרער, א ווי-
אויסטייט, האט דאמאלסט געהאט א
נעשפער מיט שווייטשליך און אים
געבעטען, און ענדלעך וועל פאפירע-
טערען די ביידישע אימיגראציע קיין
ארץ-ישראל, וואו צו געבען די אידעו
א פאליטישען סטאטוס. שווייטשליך
— דערנעבן איבער אס דער ציון-
פיהרער — האט זיך אוועקגעזעט
און מיט אים געלערענט א קאפיטל
אין פאפירען דעמאלסט, און האט
איהם באזיגט, און עקאנאמישע רעכט
האט א פאליטישען סטאטוס מיט
נאציאנאליזם, דאס מיינט, און א בלינד
אריבער אימיגראציע, וואו צו געבען
ווי דעלעטאציע-וועלטונג אין ארץ
ישראל, וועט צו נאציאנאליזם פיהרער.
דער דאזיגער פיהרער איז איבער א
דאנס שווייטשליך, געהערען א ווי-
אויסטייט, שווייטשליך האט איהם אר-
בערגעט, דאס ווייזט אבער איד
שווייטשליך מיינונג וועגען דער
צוטיילט פון די אידעו אין ארץ
ישראל.

Item A

געווען געטיילט געווען דער דעקלארא-
ציע גוט, שווייטשליך האט פאסט
באשלאסען צו האבען דאס הארט
קאמאנוועלט, אין ווען דעקלארא-
ציע, דאס ווייטען פא-
אויך אויף זיכער, די
פראגע איז אבער געווען, ווי רייס
וועל ווען די קאמאנוועלט וואו נאך
לען ווען איהרע גענעצן? סתור
שטיל אליין איז געווען דערפאר ווי
ווייט פון ווייטען, און ער וועל אויס-
קומען מיט דער דעקלאראציע ווען
איבער, אבער די מערהייט פון די
פאליטישע-מיטגלידער איז דערפאר, און
ער וועל נאך א ביסל אפארטע.
אלע, אזוי ווי שווייטשליך קען
אויס נאך ניט ארויסקומען מיט ווען
דעקלאראציע, ווייל ער האבען, און די
פאראייניגטע שטאטען וועל אונטער
די ציון-רעזאלוציע אין קאנגרעס עס
מיינט נישט, און אויב אונזער
קאנגרעס וועל ניט אונטערן די רע-
זאלוציע, וועט שווייטשליך ניט אויס-
קומען מיט ווען דעקלאראציע, דאס
אין גיט ריכטיג שווייטשליך האט
באשלאסען ארויסצוקומען מיט ווען

האסימבליה, שכן 8 (איווא),
דוויי, לעסינג ראפונזאלי, מוז דעם
אסעריעס קאנסייל פאר דעוועל
אויס, האט געטען עקסלענט. ביז
דעם פארקער מוז דער האלד-לאסיס
פאר אויסלענדישע אנטוועלונגייסען
וועגן דער אידידענציע, אז ער
שליסטראווי סים יענעם טייל מוז דער
רעזולטאט. וואס פארקערט די פאסט
מיינט אז דעם, וועטן פאסירן, און

7-0040 1971 10 10 10 10 10

ד"ר. קפול ב. פרעזידענט, דירעקטאר
פון דעם הערנאנדעז סקול פאר ארמין
ניסטרעציע אויף יענער וועג יום יום און
אין עקסטרע וועגן דעם סיסטעם
פאר, דעם ערשטעם וואו א אידישע
קאמאניטעט אין ארדיישראל וועט
זיט ארויסגעבן זיין אראבישע אומ-
רוחה, אויב ענדלעך וועט אויסגא-
הן א שטארקע האנט.

J T A D A I L Y N E W S B U L L E T I N

Published by the Jewish Telegraphic Agency

106 East 41st Street, New York 17, N. Y.

VOL. XI. NO. 53 (26th year)

Wednesday, February 9, 1944

CONGRESSIONAL HEARING ON PALESTINE OPENED; CONGRESSMEN FAVOR PROPOSED RESOLUTION

WASHINGTON, Feb. 8. (JTA) -- Congressmen from both political parties and Jewish leaders representing various groups today testified before the House Foreign Affairs Committee on behalf of the resolution introduced at the end of last month asking the United States to take appropriate measures to the end that Palestine shall be opened for free entry of Jews and that "there shall be full opportunity for colonization, so that Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

First Jewish leader to testify today was Dr. Abba Hillel Silver. He spoke for more than an hour. He traced the history of Palestine and strongly supported the resolution. "Politically," he said, "the Jewish people as a people must become like every other people, possessed of an independent life in a national home. Not that Jews should return to Palestine any more than all Englishmen living in all parts of the world should return to England. But there must be a land of Israel in order that the status of the Jewish people may be normalized throughout the world."

"There are no other opportunities for mass emigration of Jews anywhere else in the world," Dr. Silver declared. "There will be none. We wish it were otherwise, but wishes are not horses. Feeble trickles of immigration will be permitted in this or that country, but waves will be fiercely resisted."

Dr. Silver spoke shortly after bi-partisan support for the resolution had been voiced by Representative McCormack, Democratic leader in the House, and Representative Martin, the Republican leader. "We cannot close our eyes to the spectacle of 2,000,000 Jews wandering about Europe," Mr. McCormack said. "The least Congress can do is to go on record, showing that we think along humane lines."

Mr. Martin said adoption of the resolution would be a "re-assertion of the historic attitude of the United States," toward the question of creation of a Jewish home in Palestine, adding, "It is nothing but elementary justice."

Two Republicans Ask for Opinion From State Department

A sign of possible dissension appeared when two Republican members of the Committee, Mrs. Edith Nourse Rogers of Massachusetts, and Robert B. Chaperfield of Illinois, indicated that they will insist on a State Department report on the resolution. Although Secretary of State Cordell Hull is on record as favoring the Balfour Declaration, a resolution in favor of a Jewish Commonwealth might be considered undiplomatic at this time. If the two members of the Committee are disposed to make an issue of it, it would have to be settled by a vote in executive session, where opposition from Rep. Sol Bloom, chairman of the Committee, would carry considerable weight.

Eleven congressmen who appeared in the morning and afternoon hearings testified in favor of the Palestine resolution. Congressman Hamilton Fish, New York Rep., was one of them. "I was a Zionist in 1922," he said, "and I am a Zionist today more than ever because there is more need." He stressed that he was one of the sponsors

of the legislation favoring the Balfour Declaration. "Some of the Zionists," he added "have overlooked the fact that a former non-interventionist sponsored such legislation, but I still maintain my belief in the need of a national homeland for the Jews."

Rep. Fish said that in 1939 a delegation of 24 Representatives and 4 Senators went to Europe to attempt to find havens other than Palestine for both Christian and Jewish refugees. Negotiations fell through, he went on, only because the war broke out before discussions were completed. He testified that the British and French Governments had been cooperative in plans to establish colonies in North Africa.

Lessing Rosenwald Testifies Against Jewish Commonwealth

J. Lessing Rosenwald, testifying in behalf of the American Council for Judaism which is opposed to political Zionism, told the Committee he approved the sentiments that impelled the resolution, but suggested that it be changed to give all elements in the Palestine population a share in the commonwealth to be created. He expressed his approval of the first half of the resolution, which asks removal of the White Paper.

"There is, however," he said, "a second section of the resolution in which I feel obliged to say to you frankly and fully, our questions and our doubts as to its wisdom. It now reads '...so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish commonwealth.' I urge you gentlemen to read and reflect on this part of the resolution with the utmost care. This is no longer designed to serve a solely humanitarian purpose. This brings you -- and through you, the American people -- at once into a field of international controversy and into a subject that has deeply divided the Jewish community in this country.

"The proposal, you will note, speaks of the establishment of a free and democratic 'Jewish' Commonwealth. I stress the word 'Jewish'. It does not say the establishment of a free and democratic 'Commonwealth.' It specifically uses the word 'Jewish,' a word which has essentially a religious connotation only, though it has been used in a racial sense by the Nazi enemies of the Jews and of democracy."

Mr. Rosenwald concluded by pointing out that "the Jewish people are not organized politically, are not and do not want to be a political unit." He will resume his testimony tomorrow morning.

U.S. Evidence of Post-War Intentions Seen in Palestine Resolution

Congressman James A. Wright, Pennsylvania Democrat, a co-sponsor of the resolution, told the hearing that he thinks "the United States should give evidence of its post-war intentions by support of this resolution and from a long term point of view it is to our political advantage, since we should be on friendly terms with the eventual Jewish Commonwealth."

Also heard in support of the bill was Dr. Israel Goldstein, president of the Zionist Organization of America. He said: "As a matter of history, the interest of American Jews in Palestine dates back to the earliest Jewish settlements in America 300 years ago, for ever since the destruction of the Jewish state and the dispersion of the Jewish people 19 centuries ago, the yearning for Zion has accompanied Jews in all their wanderings. The resolution on which you are now conducting this hearing would, if passed, rejoice the hearts of the Jews of America because it would lift the hopes of the surviving remnant of European Jewry. It would be in the best American tradition coupling bible prophecy with realistic statesmanship."

Among the members of Congress who testified today were Herman P. Eberharter (Pennsylvania Dem.), Emanuel Celler (N.Y. Dem.), Thomas Holph (Calif. Dem.), Joseph Talbot (Conn. Rep.), Arthur Klein (N.Y. Dem.), Christian Herter (Mass. Rep.) and William B. Barry (N.Y. Dem.).

(מחציתם מילקראסט צום "מחציתן וסחבאל")

[illegible]

INDEXED IN THE BOSTON PUBLIC LIBRARY

1970 קק יי גאר ראשיתו.

Forward Feb 10, 1945

A

האשינגטאן, סעפט. 9 (אי.מא.) —
 קיינעם קאנדידאטן, פון דעם, אַמפער
 זייענע קאנדידאטן פאַר דזשורנאַליזם
 פון דר. אבא הלל פילדזשער, פון דער
 אַמפערקאנער ציוניסטישער עכזיר
 דזשענעס קאסיטע, האבען היינט
 קראָם 5 שאַרפן הערשערייזש
 מיט בעת דער פאַרשטעלונג פון
 דעם פאַרזעכער הענען דער ציון
 רעוואלוציע אויף דער וועג פון
 דער קאסיטע פון רעפערענצמאַן
 טענהויו פאַר אויפגעטוישע אָנגע
 הענערייטען.

JEWISH JO

שורנאד
6
For

Published every day
A. L. M.
Address: 77-79 Bow
THURSDAY, FEBRUARY

קאנגרעס

די דער קרעסטער פון די
פאר אויסלעטערשט אג-
וועניען דער רעפארמאציע
מא נאכגעטאלט ווערען
ד רוסטראאזיס. די פיה
סלאזען די נעלעקענאזיס
קאנטרעסטאן סאל בלום
נאנצער פארהעק וועניען
קא. אויב דער "קאנסיל"
פון די ווערען.
דאס רעכט פון א קליין
וועקא אז מען זאל הערען
אין-קעפלדיגע פון ענג-
דעם וועלען פון א נאגן
אויסגעטעטען בלאפער

הדברים והם האמין תמיד
הגברים, ויבין וילבן את

שע ארץ ישראל.
מן פשוט נעקקנט אויס-
האט אוועקגעלייגט פאר
איה אומיווייניג. ראווע-
גוועלט אין ארץ ישראל,
וואלט ער נאכגעקוקט:
אליין, אבי איתן זאלען
א קאנסעקוענעס און אויס-
צוק איה. און א אירישע
קייז באטערע נישט, מעינע
יח וואס איהר פילם נאך
סייטער פון ארץ ישראל.
אין אז ערנליכע בלות ווי
פיהרע פנים "קאנסול"
ען וועלען אבער ווארשיינ-
האבען געהערט די אידי-
שע זאגען ויך אלע ארויס
פאר וועלכע זיי ציטערען,
אין דעם נישט קיין סתירות,
גענדיגע מאיאריטעט פאר
גענדישע שטייט אין דער
ג. אבער אייב יא, מווען
ען דער וועלט, אז די פון

שׂוֹנְאֵי צִיּוֹן פֶּאֶר'ן קאַנגרעס

עלעקטרונישן פון רעדקטאנטן, וועט זיך אפגעשטעלט וואס א אידישע קאמיוניקעט, וועט נאך שטראם נאכגעשטעלט ווערן פון אנדערע באפעלקערטע מיט "קאנסול פאר דוידאקאט", די פיהר פון דעם באפעלקערטע וועט זיין נישט אפגעשטעלט די עלעקטרונישן

יד צי לאונן הערען פאר דער וועלט. לויט קאנטרעסטן פאר בילד
 דער פארזיכער פון דער קאסיטע, וואסלע דער באזעצער פארדער ווערען
 דער קאמאנוועלט רעוואלוציע נים פארנעקסיען. אויב דער "קאנסטיל"
 וואסלע נים באשפאנען אויף ווין רעסס געהערט דאס הערען.
 אויף אום אופן מיינס עס שוין נים ווערען דאס רעסס פון א קליין
 הייפערל פארזיכענע שונאי ציין. וואס ווילען דאסא אז מען וואר הערען
 ווער צד. נאר ווערען דער הונדע פון קליינעפעלדיגע און ענג-
 הארציגע מעשהלאך ויד צו שמעלען גענען דעם ווילען פון א נאנץ
 פאלק און אינספעקטלען ווער נאנצ אומציוניקטישע קלאפער
 געצויג פאר דער ברייטער וועלט. אס די פחדנים וואס האבן חסיד
 אומ שטארק מירא פאר דעם "לכת יאסור הניח", ווינען דיליט און
 ברייט צו מאכען ויד צו שאנד און צו שפאם פאר דער גימאלישער
 וועלט ווען עס האנדעלט ויד טענען א אידישע ארץ ישראל.
 אומגעקענטיגליכע אינספעקטען וואסלע מען פשוט געקענט אויס-
 לאכען די מענטש וואס לעסלי ראקעוואלד האט אונגעקעלענט פאר
 דער קאסיטע. איהר קענט ווי איבערזאנען אויף אויסווייניג. ראזען
 וואלד וואסלע אפילו נים ווין גענען א קאמאנוועלט אין ארץ ישראל
 אויב זי וואלגער נים ווין קיין אידישע. אלץ וואס ער באקענעכען
 פרייע אויספראציע און וואס איהר ווילט אליין. אבי אידען וואס
 נים האבען ווין איבענע מלוכה.
 ראקעוואלד און ווינע קאלעניען ווינע דא קאנסעקוענס און אויס-
 געהאלטען. "זי ווייפנען מאכע וואס דער עיקר איז. אהן א אידישע
 מלוכה האט קיין תנחא פאר ארץ ישראל קיין באטערע נים. מענט
 ווי מאכע ווי "ליבעראל" און אייגענען אויף וואס איהר טיילט נאך
 אליין. אבי אידען וואסלע נים קענען ווערען די מייסטער פון ארץ ישראל
 א ארץ ישראל. ווא אידען וואסלע ווין אין די עהנליכע גלות וו
 אין אנדערע לענדער. אויף דעם וואסלען די פיהרער פונ'ם "קאנסטיל"
 איינגענאנעט. ראקעוואלד און ווינע קאלעניען וועלען אבער ווארשיינ
 לאך פיהלען אנדערש באטערע ווי ווי וועלען האבען געהערט די אידע
 פאר און גינאידישע געזענליכקייטען וואס וואנען ויד אלע ארומ
 ווינען גראדפאר א קאמאנוועלט און ווערען אין דעם נים קיין פתירות
 וואס אין גוט אידען. איז דאך די איבערזענענדיגע מאיאריטעס פאר
 דער קאמאנוועלט.
 עס וואסלע ויד נים געוואלט אז די געגענדישע שטייט אין דע
 קענסעלעכקייט וואל וואס קומען פון אידען. אבער אויב יא, מוזע
 אס די שטייט איבערזענען און וויינען דער וועלט, אז די פ

The Day Feb 10, 1961

Journal Feb 1951

portion misaligned

DR. SILVER AND ROSENWALD CLASH AT CONGRESSIONAL HEARING ON PALESTINE

WASHINGTON, Feb. 9. (JTA) -- A clash between Lessing J. Rosenwald, representing the American Council for Judaism and Dr. Abba Hillel Silver, representing the American Zionist Emergency Council, marked today's resumption of hearings on the Palestine resolution by the House Foreign Affairs Committee.

The clash was precipitated by Mrs. Frances Bolton, Republican Congresswoman from Ohio, who praised Mr. Rosenwald's testimony in which he opposed the part of the resolution speaking of the ultimate establishment of Palestine as a Jewish Commonwealth, on the basis that Jews are a religious group and not a political unit. "We here in this country have based our government on complete cleavage of Church and State," she said. "This raises some important questions in my mind. Would we be reversing our entire policy in asking Britain to set up a state based on religion? Are we giving ourselves to something which sets a precedent in our foreign policy? Are we lending ourselves to a point of view that should not prevail respecting minorities?" Continuing, Mrs. Bolton also expounded on the danger of having to answer demands of every minority group to establish a state.

Dr. Silver asked permission to answer Mrs. Bolton's questions. Pointing out that Jewish race or religion was an academic question "which we will not be able to solve now," he declared: "This is not an attempt to create a Jewish theocracy, but to create a Jewish state like the French or the English state. This program has been whittled down during the last 25 years. Mr. Rosenwald, back in 1917, was with the group opposing the issuance of the Balfour Declaration. Mr. Rosenwald is not against the White Paper. Fortunately his point of view is not prevalent among the Jewish people -- nor among non-Jewish people."

Rosenwald asked that Dr. Silver's remarks about his opinions be expunged from the report. He said he could speak for himself. He was permitted to ask the stenographer to omit Dr. Silver's charges.

Mrs. Edith Nourse Rogers, Republican member from Massachusetts, asked Dr. Silver if he would object to a Syrian Arab appearing before the Foreign Affairs Committee. The question was ruled out by Chairman Sol Bloom who said that the Committee, and not any of the witnesses, decides as to who may appear at the hearings.

Committee Rooms Packed with an Eager Audience

The small committee room where the hearings are taking place was packed today with several hundred people who displayed special interest in the testimony. Many persons who could not get into the crowded room, filled the adjoining rooms and, standing on chairs, watched the proceedings.

Mr. Rosenwald resumed his testimony by repeating the views which he expressed yesterday supporting the first part of the Palestine resolution and opposing the second part which favors a Jewish Commonwealth. When asked what are the "appropriate measures" which the first part of the resolution recommends the United States to take in order to secure free entry for Jews in Palestine, Mr. Rosenwald replied that he thought the resolution would have largely a moral effect. His reply was supplemented by a statement from Chairman Bloom that any "appropriate measures" would have to be passed by Congress.

Congressman Charles A. Eaton of New Jersey, ranking Republican member of the Committee, asked whether it would be advisable to create a new state in the midst of war. Rosenwald replied that he believed that it is clear that no one expected a Jewish state to be established now. Asked why a resolution to this effect was being brought forward now, Rosenwald explained that large numbers of Jews sincerely favor it, pointing out at the same time his own objections.

American Federation of Labor Supports Resolution

A statement from William Green, president of the American Federation of Labor, declaring that the Federation was in full accord with the Palestine resolution was read at the hearing. Green himself was unable to be present.

Mrs. Judith Epstein, Hadassah president, said she was speaking for 125,000 women throughout the country. She asserted that there was no organized Jewish woman's group sharing Mr. Rosenwald's opinions, although she had met individual women who took that point of view.

DEFINING JUDAISM ISSUE AT HEARING

House Committee Hears Some
Say Religion Is Key Factor as
Others Include Nationality

IN RELATION TO PALESTINE

Majority Testifying on Jewish
Commonwealth There Stress
Combination of the Two

By KATHLEEN McLAUGHLIN
Special to The New York Times

WASHINGTON, Feb. 9.—Members of the House Foreign Affairs Committee concentrated today on obtaining an accurate definition of Judaism, with some witnesses contending the R is a religion, and as such the only cohesive factor among Jews, and others maintaining that it is traditionally, and in the acceptance of a majority, both a religion and a nationality.

Because a decision on this point seemed as basic to the status of a projected Jewish commonwealth in Palestine, it persisted throughout the hearing on a resolution asking American intervention to effect abrogation of the British White Paper, under which further Jewish immigration into the Holy Land will cease March 31.

The point at issue was the possible domination of the State by the Church, as intimated by Representative Francis P. Bolton of Ohio, a member of the committee, who commented:

"We in this country have based our government on a cleavage between Church and State. That raises a question in my mind as to whether we could recommend to Britain that she set up a State based on a Church. I feel that we should have a more thorough study of the matter at this time, because it might set a precedent in our foreign policy."

Rabbi Abba Hillel Silver, and Samuel H. Hays, president of the American Zionist Emergency Council and the Zionist Organization of America, respectively, expounded the point of view that Jews are both a religious and a national group. They were supported by Rabbi James G. Heller, formerly president of the Central Conference of American Rabbis, and Rabbi Wolf Gold, president of Mizrachi.

Dissenting were Rabbi Louis Wolsey of Philadelphia, also a former president of the Central Conference of American Rabbis, and Leasing Rosenwald of Jerkinstown, Pa., who continued the testimony he began yesterday. Both opposed that provision of the measure which seeks endorsement for the creation of a Jewish Commonwealth in Palestine, while heartily

endorsing the part referring to establishment of a Jewish homeland there and the consumption of Jewish immigration.

Rabbi Silver at one point in his argument stated "that Mr. Rosenwald is back in 1917 with that group of people who opposed the Balfour Declaration. Fortunately that point of view has not prevailed among the Jewish people or in the world at large."

Mr. Rosenwald appealed to Christian Zionists that these comments be stricken from the record and by a voice vote the committee agreed.

Dr. Silver emphasized that in setting up a Jewish State in Palestine, which he contemplated in the resolution if and when the Jewish element becomes a majority there, the objective would be to make it Jewishness to the extent that England is English or France French. In other words, he explained, that non-Jews would have the same rights as other nationals have in England or in France under normal conditions.

Dr. Heller agreed that it would not be sufficient in the post-war world to rely on European countries to relax their immigration laws to absorb parts of Jewry which have escaped Nazi persecution. Nor would it cause any repatriation on the Jews long since settled in America and other countries, he added, to create a Jewish commonwealth in Palestine, though many have feared it.

If the gates of Palestine had been open as a haven for those Jews who have fallen victims to Nazi hostility, Dr. Heller declared, it is probable that from 1923 to the present, at least a million who now is dead might be enjoying a free existence, and the prospect of seeing their descendants around them in their later years.

He assured the committee that the witnesses opposing the founding of a Jewish commonwealth represented only a small minority of opinion, and that the American Jewish Conference, a delegate group representing about 10 per cent of America's Jewry, had voted 400 to 4 in support of such a move. In the Central Conference of American Rabbis, Dr. Heller added, there were only two dissenting voices.

Rabbi Wolsey, of the dissident faction, posed a question as to how so small a land as Palestine, which he said at a maximum was able to accommodate only about 100,000 individuals a year, might be expected to accommodate an estimated 2,000,000 surviving European Jews if and when immigration were resumed after the war.

Representing the belief that creation of a Jewish commonwealth would result in shutting off immigration into other lands for many who might want to settle elsewhere, the witness asked:

"Are we not being a fearful injustice to those who remain? Shall we say to them 'Hitler has been

PRESS RELEASE from AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Associated Organizations:
Zionist Organization of America • Hadassah • Mizrachi • Poale-Zion
342 Madison Avenue • New York 17, N. Y. • MU 2-1160

Feb 11, 1944

future

but by

person

FOR IMMEDIATE RELEASE

DR. SILVER SAYS FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE HEARINGS SHOW STRONG SUPPORT
FOR PALESTINE RESOLUTION, BUT WARNS "BATTLE IS NOT YET WON"

REPORTS POLITICAL OUTLOOK BETTER IN LONDON AND WASHINGTON; ASSAILS
FORCES WORKING AGAINST ZIONIST CAUSE

Washington — Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the executive committee of the American Zionist Emergency Council, today declared that the initial hearings on the Palestine Resolution (HR 418-419) before the House Foreign Affairs Committee "have shown unmistakably that the pending resolution commands very strong support both in the Committee and the House."

Dr. Silver warned, however, that "our own battle is not yet won, and it may be prolonged." In a formal statement, he pointed out that "apart from the handful of Jewish die-hards there are other forces working against our cause. As we gather strength, the opposition of all categories grows more desperate. They are justly apprehensive of the tremendous wave of pro-Zionist sentiment that is sweeping the country."

Opponents of the resolution, which calls for free entry of Jews into Palestine and the reconstitution of that country as "a free and democratic Jewish Commonwealth, may have recourse to "delaying tactics designed to hold up the passage of the resolution in the hope that something may happen which will help to defeat it," Dr. Silver warned. He added that "it is possible that an effort will be made to delay Congressional action by bringing about intervention by one Department of the Government or

defeated but Hitlerism has triumphed!"

Representative James A. Wright, Democrat of Pennsylvania, a co-sponsor of the pending resolution, asked Rabbi Wolsey whether he believed that the Arabs would permit further immigration of Jews into Palestine if they achieved domination as a majority, and if the British mandate ever were removed.

"You are asking me to think for the Arabs, I don't know," replied Dr. Wolsey.

Representative Russell Compton, Republican of Connecticut, co-sponsor of the measure, entered a statement for the record. Representative Samuel Dickstein of

New York and Samuel Welles of Pennsylvania, Democrats, also voiced their approval.

Mrs. Judith Epstein, president of Hadassah, watched the work of its members in the upbuilding of Palestine, and Dr. Walter C. Lowdermilk of the Department of Agriculture, described the strides made in reclaiming waste and poor farm land by the Jewish immigrants.

another. Arguments on the ground of 'military necessity' may be used against the resolution as they were used a year ago to prevent or delay the restoration of the rights of the Jews of Algeria under the Cremieux Decree."

Asserting that "those charged with responsibility are vigilant and will continue to do all that is necessary," Dr. Silver declared that the intensive campaigns which have been conducted for the abrogation of the White Paper and for a Jewish Commonwealth in Palestine, "combined with the quiet political work which has been carried on, have produced a cumulative effect. It is no exaggeration to say that the political outlook regarding Palestine has recently undergone a change for the better both in Washington and London. I have reason to hope that we shall see evidence of this gradual improvement in the near future."

The text of Dr. Silver's statement follows:

"The initial hearings on the Palestine Resolution before the Foreign Affairs Committee of the House of Representatives constitute yet another milestone in our struggle for a Jewish Palestine. The hearings have shown unmistakably that the pending resolution commands very strong support both in the Committee and the House. This was indicated by the attitude of the Chairman, Mr. Sol Bloom, by the emphatic expression of support made in Committee by the majority and minority leaders of the House and by the long line of Congressmen who appeared and asked to be heard in favor of the resolution. There is little room for doubt that a large majority favors affirmative action. It was also brought out that there has been a most impressive registration of opinion on the part of Jews and non-Jews in every section of the country.

"As might have been expected, the inveterate foes of Zionism put in an appearance as they did in 1917 and in 1933. They used the old and hackneyed arguments which were used a quarter of a century ago and which were ignored by the Congress and Government of the United States and by other governments. The anti-Zionists, however, find themselves this time in a more difficult position. Then they openly

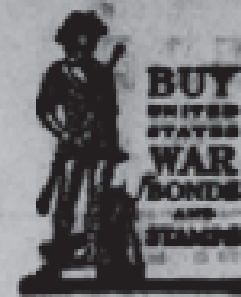
attacked the Balfour Declaration and the Jewish National Home. Today they are forced to swallow both and to give their reluctant assent to most parts of the resolution now pending. But they continue to express their essential opposition to Zionism by concentrating their main attack on the Jewish Commonwealth on the ground that it goes 'beyond' the Balfour Declaration which they or their predecessors had opposed so bitterly and unsuccessfully in the past. Historically, they are fighting a losing battle.

"Our own battle is not yet won, and it may be prolonged. Apart from the handful of Jewish die-hards there are other forces working against our cause. As we gather strength, the opposition of all categories grows more desperate. They are justly apprehensive of the tremendous wave of pro-Zionist sentiment that is sweeping the country. Fearful of our success, they may have recourse to delaying tactics designed to hold up the passage of the resolution in the hope that something may happen which will help to defeat it. It is possible that an effort will be made to delay Congressional action by bringing about intervention by one Department of the Government or another. Arguments on the ground of 'military necessity' may be used against the resolution as they were used a year ago to prevent or delay the restoration of the rights of the Jews of Algeria under the Crémieux Decree. We must be prepared for all tactics and eventualities. Those charged with responsibility are vigilant and will continue to do all that is necessary. Our friends throughout the country must likewise continue on the alert and make their voices heard. In the final analysis, public opinion is the decisive factor in political affairs in a democratic country.

"The Zionist and Jewish public is entitled to know that the long and uphill fight we have been waging has not been in vain. Our protests against the White Paper, our insistent demand for a Jewish Commonwealth, the magnificent demonstration of solidarity at the American Jewish Conference, the intensive campaign which has been going on here and in other countries -- all of these things combined with the

quiet political work which has been carried on have produced a cumulative effect. It is no exaggeration to say that the political outlook regarding Palestine has recently undergone a change for the better both in Washington and London. I have reason to hope that we shall see evidence of this gradual improvement in the near future.

"Whatever progress may be achieved, it will be accomplished not by timidity, but by courage and steadfastness. I, therefore, call upon all friends of Zion to persevere and redouble their efforts in these critical days."

Lumbus

Price 4 Cents

Friday, February 11, 1944

קליוולאנד: מיטטיגעס. קאמפוט. פרייטאג 11טע פעברואר י"ד שבט. פ' יתרו חש"ד

קאנגרעס קאמיטע הערמ וועגען אידישע

ארץ ישראל

ווייטער פאפולאר און סען זאל אריינגיין
לפני כעת אירען. אבער ביזום אופן
ניס פאר א אידישע סלובה אדער נא-
צישנאלע חיים.

ער האט געזאגט, אז דער פראצעס
פון דעמאקראטישער רעפארמס פארמאגט
לעבן א סיגנאטור אין א מאיגריטעט
אין ארץ ישראל, און ער איז באשלא-
גען דערויף אז ארץ ישראל דארף זיין
א סטום סלובס פאר אלע אינסעקורד-
סע סטעטען וועלכע ווילן אויסווא-
רדערן אהין און נישט זיין באשרענקט
בלויז ארץ אירען.

אויף פראגע פון קאמיטע מיטגלי-
דער האט דאזענאנדער ערלעכערט, אז
ער ווילט גארנישט צו זאגן וועגען די
אויסגאנגס-פעליקייטען פון ארץ
ישראל. אבער ער האט צוגעזענען, אז
א גרויסע צאחל אירען ווילן פאר
דער איינציגער רעזאלוציע און אלע
פאר וואס זי שטעמט.

ער האט אויך אויסגערעכט צוגע-
גען אז ער פארטרעט מיט זיין מיינונג
נאך וועגן אירען ווען ער האט ער-
לעכערט, אז די רעזאלוציע איז פאר-
געבירט געווארן אין איינפאלגן מיט
די וואונדער און באשערען פון דער
מאגריטעט אידישע מיהנדע אין אס-
קא.

בלום און נאלישטיין
ענטפערען ראזענזאלד

קאנגרעסמאן בלום, מיטבראן פון
דער קאמיטע, האט נאך ראזענזאלד'ס
אויספירט געמאכט א סורצע ערלעכ-
העט, אין וועלכער ער האט באמאכט,
אז דער סענאטסענט פון נישט-אירען
אויף, ווי פון אירען איז שטארק צו
ניכטען. דער רעזאלוציע און אז דאס
ווערט באשטעטיגט דורך די מאמע

סענאטאלט די באנדע געשייטעט פון איר-
ישראל, און די געזעלעכענישען, וואס
האבען געפירט צו דער אויסגעבע-
פון דער באמור דעמאקראטיע און דאס
מאנראט.
דאס בודי, וואס ווערט ארויסגע-
גען פאר דער אינפארמאציע פון קא-
נרעס, ענטהאלט אויך די סעקסיע
פון דער 1934 סטריט צווישן אס-
קא און ענלאנד נאראטירענדיג די
אסענאטאנער רעכט אין ארץ ישראל.
פון דעם ענלישען ווייטען מאפיה-
אין ישראל מאנראט, און ערלעכער-
גען פון ענלישע שטאטסלייט גע-
דעם ווייטען פאפולאר, ווי אויך דעם
סעקסיע פון א סעמאראנדום פון דער
אידישער אקטאד צו דער ערשט-
געבער מאנראטען קאמיטע פון
פעלקער בודי איבער דעם ווייטען פא-
פול.

צווישען די קאמיטע מיטגלידער
וועלכע האבען זיך ערלעכערט צוגע-
גען דער רעזאלוציע וועגן אויך גע-
ווען די קאנגרעסלייז, אידישע רע-
דעקט פון מאסאטשוסעטס און קא-
נרעסמאן דאל פון סאן פראנציסקא.

לעסינג ראזענזאלד
נגען אידישע סלובה

די אידישע שטאט ציין האבען אויך
געלאזט פון זיך הערען. מיטוואך איז
אויסגעטראטען לעסינג ראזענזאלד,
פ' הערען פון דעם ניי-גערינדעטען
..באנסי פאר דושוואאיוס" און ער-
לעכערט, אז זיין גרויס איז געגען א
אידישע סלובה אין ארץ ישראל, ווייל
אירען האבען דאס נישט און ווילן
דאס נישט.
ער האט אפילו צוגעזענען, אז ער
איז פאר דער אפטיאמאנע פון דעם

פון די געמאכטע און עקאנאמיש-
געשטענעטע צענטערען פון צענטראל
און מזרח איראקע. דאס וועט פאר-
גרינגערען דעם דרום אויף די אירען
וואס וועלן האבן בלייבען, און ווי
וועלן אויסהערען צו זיין די אווא-
צען פון אויסגענוט. קאנפליקטען און
אויסוועקען.

..אויס דער ווייטער פאפולאר איז בא-
טראכט געווארען פאר שטענליך און
אוסגעטראטען אין 1938. פאר דער
צווייטער וועלט מלחמה און פאר דעם
שיידעליכען אויסגלייך וואס איז בא-
פאלען די אידישע געמיינדעס פון איי-
ראפע. וויפיל פער אונטערשטענדיג
און אויסגעלירטאט איז ער היינצו-
גען וועגן גיטא פון אירען גע-
לעגענהייטען פאר א אידישער מאמע-
אויסוואציע אין וועלכע-ט-אויז טייל
לען פון דער וועלט, און עס וועלן
אזעלכע נישט זיין. ס'וועלסטען אורא-
וועלען עס זאל ווילן אנדערש. אבער
באנענערען דעכענען זיך נישט, אפילו
דאס באנייען פאליטישע ערנס צו אוי-
דען אין איראקע וועט ווער לאנג
וועגן וואס בייטען. ווי האבען בא-
וועסען די ראזינע רעכט נאך דער לעצ-
טער מלחמה — אפילו מיגריטעט

רעכט אין טייל פון די לענדער פון
צענטראל און מזרח איראקע — און
דאך איז דער אונטערשטעטען קיי-
סאל נישט געווען אויף ווילד, אויף גע-
טיין, ווי ער איז געווען נאך דער
לעצטער מלחמה.

בלום שטייט
די רעזאלוציע

ביים אפמאכען פון דער וועג-
דער האט קאמיטע איבער אויסגע-
רשעט אנגעלעגענהייטען. האט אויך
שטעטיאן קאנגרעסמאן סאל בלום,
דערינאנטען אז אין 1932 האט דער
קאנגרעס איינגעפירט אגענטען א-
רעזאלוציע צו נישטען א אידישער
ארץ ישראל, און ער האט זיך אפגע-
שטעלט אויף דעם. וואס זיין קאמיטע
מארגענעסליכע די וואך א בודי, וואס

האט, אז דער ווייטער פאפולאר וואס
איינצוגעפירטען די אידישע סיגנא-
קעט אין ארץ ישראל אין א פערמא-
נענטער געמאכט.
קאנגרעסמאן פייט האט ערלעכערט,
אז אפטייטעלען די אידישע אימיגרא-
ציע קיין ארץ ישראל וואלט זיין א
..שטענדיגע, ערשיינענדיגע פארלע-
צונג פון די פארפליכטונגען וואס ענ-
לאנד האט געמאכט דורך דער מל-
כוד דעמאקראטיע."

ראביי סילווער האלט
ווערענדיקער
פאר קאמיטע
א סימבאלישע פרינציפאלע

פון די פאקטען און איינשטענדיגן ארום
דער באמור דעמאקראטיע און די גע-
קלייטע פארזעצן זי צו פארלויקענען,
איז געגעבען געווארען פאר דער האט
קאמיטע פון דער אסא חלל סילווער,
מיטבראן פון דער עקסעקיוטיוו קא-
מיטע פון דעם צווייטענדיגע עטיר-
וועגנדיק פאנאסיל.

ראביי סילווער האט איבערגע-
שפראכען, אז א פרייע און אפגע-
אויז ישראל איז דער אויסגאנג-
פארען פארזינג נישט בלייבן פאר א
פרידליכער לייזונג פון די עקאנאמישע
פראבלעמען אין איראקע נאך דער
מלחמה. נאך אויף פאר דער אוי-
שטעלונג פון דאס און ארענען אין
איראקע און אויף דער וועלט.

אונטער דעם ווייטען פאפולאר
האט סילווער געזאגט, וועלן אירען,
נאך דעם 1931 טעג, פערט, 1944, זיין
אויסגאנג אריינגעקומען זיין ארץ
ישראל נאך אויף אראבישען חסד און
אראבישער צוטייטונג. די פויסטיק
פאר די אירען און א מוראדיגע,
..עס בודי דעם אידישען קאלק ער-
לוינט ווערען צו אנטוויקעלען זיין חיים-
לאנד אין ארץ ישראל אויף אן אופן,
וואס זאל בעליד מאכען אריינצוגע-
רען אין א פארעלעכטענדיגע סוף-
ער צייט, צוויי אדער דריי סילי-
ען.

פיהרער פון נידע פארטייען פאר א' רעזאלוציע; דאני סילווער מאכט רידענדע אפ

וואס'נאמאן. — דער פארזעצן פון
דער, האט קאמיטע פאר אויסלע-
דישע ענינים וועגען דער ארץ ישראל
רעזאלוציע, וואס האט זיך געעפנט
דינסטאג, האט באוויזען, אז פילע
קאנגרעסלייט, צווישען ווי די פיהרער
פון בירד פארטייען, וועגן פאר א
אידישע קאמאנוועלט און פאר פרייע
אידישע איינצוגענומען.

וועגן סעמאראט, פיהרער פון
דער דעמאקראטישער סענאטלייט און
קאנגרעסמאן מארטיין, פיהרער פון די
רעפובליקאנער אין דער, האט דאני
סילווער זייער נישטענדיגע שטעלונג צו
דער רעזאלוציע.

פון דעם אידישען צו האט דאני
חלל סילווער פון קליוולאנד, טעקסאס
פון דער עטירידענדיגע קאמיטע פאר
צווייטענדיגע ענינים, געמאכט אן אוי-
רעספאנדען אפיל פאר א אידישע
ארץ ישראל.

אנדערש אירען און נישטאירען, ווי
גען איינגעטראטען צום נישטען פון
דער רעזאלוציע.

ווי האבען געמאכט אז דער קא-
נרעס זאל איבערגעפירט די רעזאלוציע
האט שרייבט-פאר, אז די יוניטער
סטייטס זאל נעמען איר איינפאלגן און
פראמאטירט פאר נעמען דעם אידישען
פאלק די סענאטלייט צו עמפאלירען
א אידישע קאמאנוועלט אין ארץ
ישראל.

וואס'נאמאן. — דער פארזעצן פון
דער, האט קאמיטע פאר אויסלע-
דישע ענינים וועגען דער ארץ ישראל
רעזאלוציע, וואס האט זיך געעפנט
דינסטאג, האט באוויזען, אז פילע
קאנגרעסלייט, צווישען ווי די פיהרער
פון בירד פארטייען, וועגן פאר א
אידישע קאמאנוועלט און פאר פרייע
אידישע איינצוגענומען.

וועגן סעמאראט, פיהרער פון
דער דעמאקראטישער סענאטלייט און
קאנגרעסמאן מארטיין, פיהרער פון די
רעפובליקאנער אין דער, האט דאני
סילווער זייער נישטענדיגע שטעלונג צו
דער רעזאלוציע.

פון דעם אידישען צו האט דאני
חלל סילווער פון קליוולאנד, טעקסאס
פון דער עטירידענדיגע קאמיטע פאר
צווייטענדיגע ענינים, געמאכט אן אוי-
רעספאנדען אפיל פאר א אידישע
ארץ ישראל.

אנדערש אירען און נישטאירען, ווי
גען איינגעטראטען צום נישטען פון
דער רעזאלוציע.

ווי האבען געמאכט אז דער קא-
נרעס זאל איבערגעפירט די רעזאלוציע
האט שרייבט-פאר, אז די יוניטער
סטייטס זאל נעמען איר איינפאלגן און
פראמאטירט פאר נעמען דעם אידישען
פאלק די סענאטלייט צו עמפאלירען
א אידישע קאמאנוועלט אין ארץ
ישראל.

פארשטייט ווערען ס׳זיך צושריטן
און טעלעגראפן. און איצט איז די
צייט, עס איז נאך צייט...

די "הערשענדיג" איז צוריק איז
דער האלד. דער סאביטעט פאר איינס-
דע צייטן וועט האבען א נעדיקט
יצאנא, און דארט וועט מען שטימען.
וואס זינען די האנטענען? און
די דעמירונג וועט זיך אנטפלענען
אדער האנט איז דער רעוואלוציע, פון
זי דורכגען — אד נאך איינעם
פון — א האנט דער איבערצייגענדיג
נוסער "קעס" וואס די צייטס-
האבען אויסגעמאכט. אריינגעגעבן
דין דעם באריכט פון דר. לאנד-
פילס פון אנטיקולטור דעפארטמענט.
וועגן ארץ ישראל'ס אויסגאנג
סטאטיסטיק און דעם ערשט פון
קריסטליכען פאמילי, און אויך א
האנט דער פארענדונג פון לאנד.

אבער מען פון האנדלן ס׳זיך טעלע-
גראפן. עס פאר זיך אנטפלענען ווע-
דען דער סבול וואס קומט פון אירען
און פון קריסטען פון איבערן האנדל.
לאנד.

פארטיידיגער און באקעמפער פון "קאמאנוועלט" רעזאלוציע

די אידישע און נישט-אידישע גענוער פון א אידישער קאמאנוועלט.
— דער ביי איצטיגער דורכפאל פון די געגערישע מענטש. — ער
ענגליש-אמעריקאנער אפמאך וועגן ארץ ישראל.

פון דוד איידעלסבערג

A

נעמען א אידישער ארץ ישראל נאר
זי האט זיך געשטעלט אויף דער זייט
פון מאדאליטעט און פאליטישער
פאליטיק. פון סטריקטערע צוויי און
פון דעם געמישטע צווייטן אסאך.
וואס א ציוויליזירטע רעגירונג און
ווען באמאנען וועגן דעם פאלק אויב
גלייכצייטיג פון פאלסטער.

אבער מיט דעם דערם נאר מיט אויף
אונטערזעהנען דער "פירש" פון
יענער אפאזיציע. ווען זי ערלערט
זיך אין דער זעלבער צייט פאר פיר
ער אידישער אינטראקציע און פאלאר
האנדל, דערס זי זיך אליין און די
הינדערזאנען.

פרייע אידישע אינטראקציע און פאר
לאנדאזיע מיט ענדליך א אידישע
אינטראקציע אין ארץ ישראל — און
אפילו דער שווארצער פאפיר באווייזט
זייער חשבונות וועגן א אידישער
ארץ ישראל. נאר אויף דער "הנהגה"
און עס וועט שטענדיג בלייבן אן
ארגאנישע מאדארטע. ווייל פלוצעם
צו פון אידישער קיטשאל נישט דער
לאזען. אבער נישט אז א אידישע מאר
יארישעס אין לאנד וואל בלייבן
שטאטאלע אדער וואל אינטרעסען
הויפט מיליטערישעס צו אן ארא
בזשער מינאליטעט.

די דאזיקע אנדערשטע "פרייע"
ביקייט פון דער אפאזיציע אין
אפילו אין דעם וויסען פאפיר זיטען!
אויב אידישע מאדארטעס, ווי עס
דער "קאנסיל פאר דזשורנאליזם"
מאכט, א אידישע שטאטאלע
וועלכע נאראטעס ערוארט זיך נישט
נעמען, און פון וועמען? ביי וועל
נען נאכארייטעס וועל ער דאס האט
נען אונטערזעהנען? און מיט
וועלכע רעזאנאבילעס וואסן האט
ער ברעך צו באקעמפער דעם ווילען
פון און פארזאמלונגסלייגער אר
דזשער מאדארטעס וועל צו מאכטער
אויב אלס אידישע שטאטאלע

אבער די נאנען פאקטאריע אין
איבערן און אויב די אפאזיציע וואל
זיין אויפריכטיג מיט זיך אליין וואלט
זי אונטערזעהנען נאכארייטעס מיט
נען מיט דעם געדאנק, אז עס איז
אין דער אמת'ען נישט ענדליך פון
פרייע אינטראקציע און פאלאקאזיע
אין ארץ ישראל. פארדען די פליכט
מאכטעס און אנשטאלטען, וואס זא
לען דאס ענדליך מאכען. וואס נישט
שטעלט ווערען אונטער אידישע
פאנסטאל, אדער עס וואל זי עס וועל
נעמען אויסגעטיילט ווערען. און
פאנסטאל און אויסגעטיילט. אנדערש
האבען די לעצטע 25 יאהר שוין
דאס זיך גענוג באוויזען, ווי פון
פרייע אינטראקציע און פאלאקאזיע
נישט ענדליך, פון נאכארייטעס אייד נישט.
אויב לאנד ווי די זאטען זיינען אלע
ווערען אויף דעם חסד פון די האבער
אדער פון א ביוראקראטישער ארבעט
נישטראקציע, און נאכארייטעס נאכארייטעס
דעם ווערען אונטעלע פרייהייטען.

און וויבאלד אונטעלע פרייהייטעס
ווערען געשטעלט איבער פרייהייטען
פאנסטאל, האט איהר אס וויכטיגסטע
דעם באמאנען פון א אידישע שטאטאלע
אין ארץ ישראל און דאס איבערזעהנען
ווערען קייט פאנסטאל פאר דזשורנאליזם
אויב נישט קאנען פארפירען — וואס
וואס קומט אויס פון דעם "קאנאליזם"
פרייע אינטראקציע און פאלאקאזיע.
אבער עס מיליטעריש אידישער שטאטאלע
עס איז א פאסיבליטעט דזשורנאליזם
וואס האט אין לעצטען פראקט נישט
קיי רעאלע באדייטען.

און עס זיינען אז ווען די פרייהייט

א בארען פון אונטערזעהנען און
פאליטיק.

יש אידישע שטאטאלע — דער ווייטער פאל
פיר אין מאדאליטעט, פאליטיק און דער
גלייכצייטיג דער געסטער שווינדעל.
וואס א רעגירונג און ווען באמאנען.
יענער אויפריכטיגער מענטש וואס לוי
קעט איבער דעם האנטעלען, פון ווערען,
אז ער איז פון מיט אינטעלעקטועלער
אונטערזעהנען מיט גראדען צווייטע
און שטאטאלע אין כעסע יעדער
שורה.

דאס איז נישט קיין אויפגעקערטע
פון אויסגלייכען, אפילו פון "דער"
ווערונג פון דער באשור דעקלאר
ראציע און דעם באמאנען — דאס איז
אן אסאך פון אידישעס וועגן א צונג.
פון שפייזען אויף הייליגענענענע
רעגירונגס פארשטענדעס און אויף
זיך אליין. דאס איז א דאקטרינע פון
קאנסטאנט פאליטיק. וואס וועט
בלייבן א פלעק אויף דעם נאכטען פון
דער בריטישער אימפעריע. אפילו ווען
זי אלע געפירט ווערען, וואס זיינען
דורך איהם באמאנען געווארען, ווען
לען שוין זיין אפגעווישט און פאקט
סען.

און נישט נאר אין דער ווייטער פאר
פיר געווען א שווינדעל מאדאליטעט, פאר
לייטש און קאנסטאנטע נאר ער איז
אויב נעמען א פרייהייטעס אסאך, א
מאכען "מערדערשע" פארשטענדען.
אין דער צייט, וואס ער איז אויס
געקען געווארען.

ער האט פארשטעלט און באמאנען
דערס דאס כעסע איבערזעהנען אסאך
געפירט אין דער וועלט פונעם אין
דער צייט, ווען איבער פילאנען איז
דען האט געשאכט די האק פון דעם
נאצישען פאנצער. פונעם אין דער
צייט, ווען פאר זאס די מאכען אירען
האט ארץ ישראל געפירט נישט ווייל
נאר ווי ראטעווען פיר פון א באלייגטע
סוים.

און וועלכע דזשורנאליזעס אדער
אונטערזעהנען ווערען עסען וואל
דאס נישט וואס, ווייל אלץ די וועל
נע באדייטען, די וועלכע אונטערזעהנען
שורה: דער ווייטער פאפיר איז נישט
ווען דער ענגלישער פארדאס פאר
הייליג'עם נאך אז ערלעכטע פאכער
רען!

נאך, ווען יענע אפאזיציע מאכט
דעם "פירש", אז זי שטעהט פאר א
טיל פון יענע האנטעלען, ערלערט
זי איבערזעהנען, א זי איבערזעהנען
וועל מיט זיין און לעבן מיט
א שווינדעלשען, פארשטענדען
אסאך.

די פראגע פון אידישע נעגאטיו
שאפט אדער אנגענעמטעס פון א
אידישע שטאטאלעס דא נאר נישט
טראן מיט'ן ענין די איבערזעהנען פאר
נע איז, וואל אז אויפריכטיגער מענטש
אדער נישט ענדען זיך אונטערזעהנען
און אונטערזעהנען פון א דאקטרינעס
וואס איז פאלש און אונטערזעהנען אין
יענער שורה, וואס טרעט מיט די פיס
פירע און אסאך יעדען צוואנג און יעד
דע פארזיכטונג וואס די באסערע
גענע רעגירונג האט געמאכט צום
אידישען פאלק, און וואס איז געווען
פארשטענדען. אסאך "מערדערשע"
און רעוועלוציע — אדער וואל אז
אויפריכטיגער נישט ענדען זיך ער
לעבן צווייטען און אינטראקציעס
נען מיט אזא דאקטרינע.
דער "קאנסיל פאר דזשורנאליזם"
און אלע זיינע נאכארייטעס האבען
אויפריכטיגער אונטערזעהנען דאס לעצטע,
און שוין מיט דעם אליין האט ווען
אפאזיציע פארלאזט יעדען מאדאליטעט
שען בארען אונטער איהרע פיס.
זי האט נישט געשטעלט נישט נאך

וואס האלטען פיר אין דעם פאר
סענט מיט דער רעזאלוציע אין קאנא
נעמען פאר א אידישע קאמאנוועלט
אין ארץ ישראל?

עס זיינען, אז מיט דער אידישער
אפאזיציע צו דער דאזיקער רעזאלוציע
צווייטען פיר זיך שוין פילע וויי
נישט ערשטלייך געפארענען —
הלוא האלטען פיר שוין אזוי מיט
דער "אידישער"...

אורא זיינען דאס נישט, אז די אר
רעזאלוציע האט קאנסטאנט און
זי האט אויסגעקען איהר קאפא נאכ
דעם זי זי איז אזוי מיטאוס דענאכע
פאלע אין איהרע ערשטע אויסגליי
טען נאר א געוועזענענענענענענע
פערשטעס פון אסעריקאנער פאלק.
ניין, די דאזיקע אפאזיציע עקזיסטירט
"צום ערלעכען, נישט צום געשטענען".
זי איז נישט געקומען און איז נישט אונטע
אסען פאר איבערזעהנען, און אזוי ווי
שטאט אז ארץ ישראל איז א טייל פון
איהר פראגראם פאר דזשורנאליזם און
אסעריקעס. עס זיך דער דאזיקער פאר
גראס ווייטער אננעהן אין די דאזיקע
פון יענעם דזשורנאליזם, נישט אסערי
דיג ווי דאס אסעריקאנער פאלק וועט
דא הענדעלען איבער דער צייט פראגע.

אבער יענע אפאזיציע אין שוין
דורכגעפאלען, ווייל זי האט אפילו פון
איהר אייגענעם שטאטאלעס קיין פיס
נישט איהר וועלכע צו שטעהן.

זי האט געהאט, אזוי צו וואסען,
איהר "טאג אין געריכט" און אליין
דזשורנאליזם איהר וואקעלירטעס,
איהר לאזטע נישטאנענענענענענענע
אין דער נאנענע פראגע.

לעצטע רעזאנאבילע, הויפט פון דעם
"קאנסיל פאר דזשורנאליזם", איז נישט
ווען אפגעווארענען און ערלעכטע
פון זיך "ברען טראכט" ראבי וואל
סי און האט צוגעגעבן, אז ער פאר
טרעט א נאכד אונטערזעהנען פון
רעגירעס און אסעריקאנער אינטעסעס.
אבער נישט דאס אין דעם אין די
אפאזיציע'ס שוואכקייט, מינאליטעט
פאלע מאדאליטעט, אויסגעפאלענע
פרייהייטען מאכען נישט וועלכע פאפיר
דיסטע, אבער דאס איז גענוי וואס עס
פארשאפט נישט די דאזיקע מינאליטעט
— נישט קיין פארלאזטע און נישט קיין
אויסגעפאלענע פרייהייטען, זי וואס
דעלעט איהר ווי א בלינדער, זי בלאט
ווערען.

באמאנען דעם פאלענענען פאלק:
יענע אפאזיציע האט ביי ערלעכע נישט
לעגענדישען זיך געשטעלט, אזוי צו
וואסען אונטען, רעקאמאדאטעס, פאר
נען דעם וויסען פאפיר און פאר
פרייע, אונטערזעהנען אויסגלייכען קיין
אין ישראל, און פלוצען אויך פאר
פרייע קאמאנוועלט, מיט זי פאר
נע באל מאכען דעם ווייטען פאפיר
אורא מיט זי דאס נישט און עס דאס
נישט זינען, דער ווייטער פאפיר מאכט
אויך נישט נישט די נאנענע אירעס פון
ארץ ישראל אלס אידישע נאציאנאלע
הויפט, ווען די אפאזיציע וואל זיך ער
לעבן פאר באל מאכען דעם נאנענע
ווייטען פאפיר אין זי אויס קאפעלירט
מאכען...

נעמט זי און מאכט אויף דעם א
פירע: זי איז פאר באל מאכען דעם
ווייטען פאפיר נאר וואס אונטערזעהנען
אויפריכטיגער און פאלאקאזיע, אבער
וואס איז נענע דער אידישער נאציאנאלע
נאנען הויפט וואל זי, אז דער ווייטער
פאפיר וואל בלייבן אין פולער פראגראם.
און אויסגעפאלענע אלע פאליטישע
חשבונות און אפילו צוגעגעבן, און
באקעמפער די שטאטאלעס אין
פאר זיך אליין א נרויסער "אירעקאל",
שטעלט זיך דא די אפאזיציע דורכ
אויס אויף א צוהיליגען בארען, אויף

פון יענעם "קאנסיל" וואלטען נישט
נעמען אזוי דורכגעקעקען פון שטאט
צו ציון און פון דעם אסימילאציע
שען סא, וואלטען זיך נאר צוגעגען
דעם אלץ און בית, געמאכט מיט א
נאכד רוחניגען געוויסען שטיצען די
נאנע רעזאלוציע, וועלכע איז, אויב
איהר וויילט, א נאכד פילעס אין איהר
פארפלייגונג און דערפאר אננעהם
באר פאר יעדען איינעם וואס וויל נישט
וואס אננעהם די אסימילאציע
צוואנגט ביי די פאלעס...

די רעזאלוציע וואס: "אז די ווי
נייטער סטאטוס וואל נעמען איהר נישט
טען איינפלוס און געהערן געהערן
מיטלען פאר דעם צוועק, אז די פירען
פון ארץ ישראל וואלטען געגעבן ווען
דען פאר פרייע אינטראקציעס פון
אירען אין יענעם לאנד ארץ, און אז
עס וואל זיין פולע געלעגענהייט פאר
פאלאקאזיע, אזוי אז דאס אידישע
פאלק וואל ענדליך ("פאליטישעס")
פונען רעפארמאציע און ארץ ישראל
אלס א פרייע און רעפארמאציע איז
רעזאלוציעס.

יעדער וואס לייגט איבער די דער
וואלטען פארזיכטונג, און פארזיכטונג,
האט נאר ווייניג נישט פאר איהר ווי
"אירעקאל" צו דערשטעלען... און ער
קען זי שטיצען מיט א פאלאקאזיע נעמען
טען אזוי באלד ווי ער איז נאר באלד
אין פרייע אינטראקציע און פאלאקאזיע
וואס, זי איז באמאנען א פאלאקאזיע, ביי
נאר געלאסענע רעזאלוציעס.

די אפאזיציע איז אויף דעם געבויט
פולשטענדיג דורכגעפאלען, נישט דאס
ווייל זי איז א פלייטע מינאליטעט,
נאר נישט ווייל זי איז א פלייטענע
ענדענע מינאליטעט, פלייטענענענענענענע
אין מאדאליטעט באדייטען ווי איז איהר
געפירען זיך אפילו אין איהר אייגענע
נעם שטאטאלעס.

אין דעם אלגעמיינעם אפאזיציע
בילד לעבן דער רעזאלוציע טען זי
שוין סתם קיין שטענדיגע ראלע
נישט שפילען.

אבער עס איז נאר דא א נישטאדיי
שע אפאזיציע, ווען דער אסימילאציע
ווערען געטריבען, ווערען באריכטעט,
און אראבער און פרייע וואלטען נאר
אויפגעקען פאר דער פאנענע פאר
מיטען, און אז עס וועט זיך אויף
שטענדיגען מעד וועלכען רעגירונגס
רעפארמאציעס, אדער פון סטריקטע
רעזאלוציע.

אס די אפאזיציע איז אין דעם פאר
סענט אן ערנסטע, אבער ווייט נישט
פרייטע, אויב די ארבייט וואל פארש
נעמען ווערען מיט דער זעלבער
ענדענע, ווי זי וועט סתם פארשטע
וועט ווערען אונטער דער באמאנע
אויסגעפאלענע פרייהייטעס פון
יענעם סטאטאלע און ביליאנענע
סאטאלעס, די אסאך הילל סטאטאלע
פאר פילע וואס איז געשטאנען געווארען
און די לעצטע ערלעכע חרשים, האט
נען פיר איהם צו פארדאנען און עס
וועט אויס, אז די אויפגאבע איז ער
פיר אין די ריכטיגע הענט.

עס טען אריבער אננעהמע, אז
די דאזיקע פרייהייטעס וועט זיך
נישט באגרייפן מיט די אונטערזעהנען
וואלטען אפילו ווען אין נאנענענענענענע
פאליטיק, נאר וועט זיך פאנעלעסיר
דען אויף דעם מאכען וויכטיגסטען —
זי שטעלונג פון דער אסעריקאנער רעד
נייטען צו דער נאנענע ארץ ישראל
פראגע.
די קאנענע רעזאלוציעס זיינען
היינטיג, אבער זי וועלען נאר אלעס
זיין נישט ענדען ווי א ווייטערזעהנען
מיטען, א ריאקציע, פון דער פאר
לייט, וואס דער אסעריקאנער פאר
נישט האט שוין אנגענומען מיט 20
יאר צוריק, אבער וואס אונטערזעהנען
דער רעגירונג האנדעלען זיך אין
מעשים, אין אקציע, און די אסערי
פאנען רעגירונג האט איהם אויף זיך
די פליכט צו רעכט צו מאכען, וואס
דער ווייטער פאפיר האט געשטעלט,
זי פראגט אויף זיך די פאלאקאזיע
פליכט, ווייל זי האט אין 1924 איהר
פערשטענדיג א ספעציעלע אפמאך
מיט ענגלאנד, אין וועלכען זי האט
געקען איהר פאנענע צו דעם קאנאליזם
דאס איבער ארץ ישראל — און יעד
נער אפמאך וואס מיליטעריש, אז פלייטע
ענדענענע פארען און דעם פאליטאס
נישט געמאכט ווערען, פאירען מיט דער
השכחה פון דער אסעריקאנער רעזאלוציע.

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS דער מארגען זשורנאל

אין יידישן שפראך

Founded by Jacob Saphirstein

Published every day except Saturday by the Journal News Corporation

A. L. Malkinson, Pres., I. Kaniak, Sec'y

Address: 77-79 Bowery, New York 2, N. Y. Tel. CAanal 6-7200

Entered as Second Class Matter at the New York, N. Y. Post Office

SUBSCRIPTION RATE:—\$1.00 PER MONTH

FOR ANNUAL SUBSCRIBERS:

In New Jersey, New York, Pennsylvania, the New England States, also in Baltimore, Chicago, Cleveland and Detroit.... \$9.00 per year
All other Cities and States in the U. S. A..... \$10.00 - "
Canada, Central and South American Countries.....\$10.50 - "
Other Foreign Countries (\$1.50 per month).....\$15.00 - "
Manhattan, Bronx (\$1.25 per month).....\$12.50 - "

THURSDAY, FEBRUARY 17, 1944

VOL. XLIII NO. 12327

א פּעטיציע פאר א קאמאנוועלט

ס'זיך דערמיטלן וו. האט די אמעריקאנער אידישע קאנפערענץ זיך געווענדעט צו איהרע אנטשלאסענע ארגאניזאציעס וועגן דעם פלאן אנטפאנגען האלטן אונטערשריפטן אויף א פּעטיציע צום פרעזידענט פון די פאראייניגטע שטאטן אדער צו די מלוכות פון לאיזאניסער ניושאנס וועגן א אידישער קאמאנוועלט אין ארץ ישראל. עס ווערן איבערגעגעבן, או עס איז פאקטיש פון קיין ארץ גאנצאזיע נים געקומען קיין גענעראלעם צו אים דעם פלאן.

דאנערשטליך — און דאס איז אויך נאנט לאנגס — פיהלען אלע אידישע קערפערשאפטן פונקט ווי די גרויסע באאיראטעס פון ארץ ישראל, אז א פּעטיציע איז ראטאט און נישטגענוג, דאס וואלט אויך געווען אין ניוס פון די באשלוסען פון דער אמעריקאנער אידישער קאנפערענץ אויף איהר לעצטער סעסיע. עס וואלט געווען א פאסירער שריט ס'וועלטן נאכצופאנגען די באשלוסען פון דער קאנפערענץ.

אין דער ווערקליכקייט, וואלט די אמעריקאנער אידישע קאנפערענץ אויס געקומען אן אקציע פון דעם פון שוין פאר דעם אלטן פון די פארשטארקען דעם איינדרוק וואס די קאנפערענץ האט געהאט איבערגעלאזט. נאכדעם ווי די קאנפערענץ האט זיך אויף פיערלאך ארויסגעקאנט פאר א אידישער קאמאנוועלט זיינען פארגעקומען ענדערונגען וואס האבען אנטהויבען אונטער-נראכען איהר איסאריטעט און איהר פרעססירט.

דאס ארויסטרעטן פון דער אמעריקאנער אידישע קאנפערענץ האט אפער די קאנפערענץ נים אנטשלאסען, אבער האט איהר נים צינגען געקומען פרעססירט. א פארום ווערן געמאכט דא און דארט צו שאפן דעם איינדרוק, אז אדער זיי קאנפערענץ האט איהרם שוין אפגעלאזט אדער, אז דאס האט זי האט געטאן איז מער נים מאכען בענגען פאר די אידען אין אמעריקע. עס דארף דערפאר איצט געטאן ווערען אויסם וואלט די קאנפערענץ נים נאר געהויבען אין פרעססירט נאר אויך איהר געמאכט פארן אינסטרוקציע צו ליסטען א גרויסע נאציאנאלע דינסט וואס איז, אין איצטיגען מאמענט, אפער, די וויפאסירטע און די נישטגענוגסעס.

דאס קען דערמיטלן ווערען דורך א פּעטיציע מיט אידישע און נים אידישע אונטערשריפטן פאר א אידישער קאמאנוועלט. אויף אום אדער קען די קאנפערענץ ווערען די וואלטען פון די אונטערשריפטן פון אלע אידען פון לאנד און דערביי אויך וואלטען מיליאנען אונטערשריפטן פון נישט-אידען.

אז אום פּעטיציע איז נישטגענוג און אויך אין איינקלאנג מיט די וואלטען פון די אידישע מאמען אין לאנד, איז פאקט צו ווערען פון דעם וואס, זיי געמאכט, אלע אנטשלאסענע ארגאניזאציעס פון דער קאנפערענץ האבען זיך ארויסגעקאנט צו געטען פון דער פּעטיציע פון פּעטיציעלע הייבטונגס איז דער פאקט וואס אום פּעטיציע וואלט אקטיוויזירט אלע אידען, עס וואלט געגעבן ארומים צו אלע אידישע ארגאניזאציעס. עס וואלט ארויסגעטראגען לעבען אין די אידען פון וואלטען.

דאנערשטליך וויפאסירט איז אבער וואס אום פּעטיציע וואלט נים געטען האבען א גרויסע ריזיקאנט אויף די אינסטאנצען צו ווערען וואלט ארעסטירט געווארען. עס קען נאר נים איבערשעצט ווערען דער לאזירט פון א פאקט-פּעטיציע פון דעם פארם.

אן מיר האבען איצט בייזוקומען גרויסע שטערענדע כוחות מיט אונטער אייגענעם לאדע און מיט אין וויפאסירטען לאנד, איז אלעסען שוין נים באוואוסט. די פארהערען אין וואשינגטאן ווערען דער קאמאנוועלט רעוואלוציע האבען עס געוויזען.

עלע מיר האבען פרייט האבען מיר אבער אויך שונאים — און ביסערע שונאים. זיי ביסערעסע וויינען פיליכט אין אונזער אייגענעם לאנד, די געפערליכסטע וויינען פיליכט די וואס האבען נאך זיך נים ארויסגעוויזען אין דער אדער און פרובירען גראבען פון באהעלטעניש. די פראגע ווערען א אידישער קאמאנוועלט, דארף קלאר געמאכט ווערען איינמאל פאר אלע מאל, איז נים קיין קאפאלי, און איז וויכער נים קיין-געטונות מצד די צייטסטע. עס רעדט זיך דא נים ווערען איילעניש, ווי א סך גענוג ווילען מאכען דעם איינדרוק. עס קען זיך אפילו צום דידען, ווי ס'ויל מאכען דעם איינדרוק, ווערען איבער-ווארטען ביז די מיליטערישע סימאזיע וועט זיך פער קריסטאליזירען.

דער אמת איז, אז די אלע וואס ווערן אויף דעם אדער יענעם אופן אפגעוויזען און אפגעוויזען די אנטשלאסענע ווערען דער אידישער קאמאנוועלט האנדלען נים בעסער ווי די פיהרער פון דעם "קאנסיל פאר דזשודאזם", וואס וואנען אפען, אז זיי וויינען גענוג דער קאמאנוועלט דערפאר וואס ס'ען פאדערט, אז זיי וואל ווי א אידישע, אין אבי דערקענער, אז אויב די קאמאנוועלט וואל ווי ס'ען א קאמאנוועלט און צום קיין אידישע וואלטען די פארשונגען פון דעם "קאנסיל פאר דזשודאזם" געווען גרויס אויף דעם.

דער עס איז נים גרויס צו וואנען, אז א נישטאידישע קאמאנוועלט וואלט גראד געווען פונקט ווי צו דערקלערען, אז ארץ ישראל קען נים און וועט נים מער ווי אן אידיש און אז די קאנסיל איבער-לאנד, וועט איבערגעגעבן ווערען צו אנדערע, אז אידען וועלען ווי אן ארץ ישראל א סיגאריסטעס.

אויב א קאמאנוועלט איז נישט, ס'ען עס ווי אן אידישע דורכ-אויס, וואלט די קאמאנוועלט, אדער די מלוכה, פון ווערען די נאציאנאליז פאר דעם אז ארץ ישראל וואל ווי אונטער אידישען קאנסיל און אז פילע וואלטען קענען פריי אין אונטערשטערע אויפבויען דאס לאנד.

דער פאקט פאקט וואס אונזערע אייגענע שונאים צו וואלטען געוואלט פארשאפערען ארץ ישראל צו אנדערע, אונטערשטערע די בענ-ליכטיג, אז דאס לאנד וואל ווערען אונזערע, איז געטען גענוג אז מיר וואלטען ווערען גענוג דעם, די דרינגענדיגע נישטגרויסע פון א אידישער קאמאנוועלט לינט אין דעם:

ערשטענס, וואס אויב מיר וואלטען איצט נים קענען דערמיטלען קיין אידישע קאמאנוועלט איז דא א געפאהר, אז ארץ ישראל וואל איבערשטען אונטער-קאנסיל פון אנדערע און מיר וואלטען פאר-רען דעם צייטונג היסטארישע געלעגנהייט צו ווערען די בעלי בתים פון לאנד, און

צווייטענס, אז אויב ארץ ישראל וואל נים ווערען קיין אידישע קאמאנוועלט, דאן וועלען מיר בשום אופן נים קענען לייזען די פראגע פון באווארען מיט הייסען די מאמען אידען וואס וועלען נאך דער מלוכה, מוזען איבערגעגעבן ווערען אין אנדערע לענדער.

מיליאנען אידען וועלען ווערען הייסען, אויב מיר קענען דערמיטלען פון אום קליינע צאהל פון זיי וואלטען דא און דאס געטען פלאץ, ווערען אבער די מערסטע פון זיי מוזען ווערען ווייט בליק אויף ארץ ישראל, און ארץ ישראל איז דאס לאנגסטע לאנד וואו אידען וואלטען פארהערען.

וויפאקט אבער ארץ ישראל קענען ווערען דאס לאנד פון אידי-שער איינזאנערונג אויב מיר וועלען שטענדיג זיי אין געפאהר פון א וויסען פאפיר און פון אנדערע באגריפענענען אין שטרייכלונגען? אידען מוזען קריגען די געלעגנהייט אלטן צו באשטימען דעם גורם פון ארץ ישראל פונקט ווי זיי מוזען האבען די געלעגנהייט צו באשטימען ווייט אייגענעם גורם.

דער בעסטער אופן ווי אויף אידען וואלטען איצט קענען דעמאנ-סטריצען ווייט ווילען, אז זיי וויינען פאר א אידישער קאמאנוועלט אין ארץ ישראל איז דורך א פּעטיציע, אלע מעגליכע דעמאנסטראציעס דורך קאנפערענצען און דעלעגאציעס וויינען שוין געמאכט געווארען. מיר האבען שוין באביליזירט פאקטיש אלע ארגאניזירטע אידען אין לאנד.

די דאזיגע מאפילאזאציע האט קלאר געמאכט, אז דער בעסטער מענטש און דורכאויס פאר א אידישער קאמאנוועלט איצט דארף זי קומען דורך א פּעטיציע, וואס וואל באוואוסט וויפאקט עס איז די צאהל פון יהודים וואס וויינען פאר א קאמאנוועלט און אז עס איז פאלש די באווייזונג פון די גענוער, אז אידען וויינען געטוילט, פארקערט א פּעטיציע וועט וויינען, אז די גרויסע איבערגעגעבןע מערהייט איז פאר א אידישער קאמאנוועלט און די וואס וואנען אנדערש פארמירט פון נאר זיך און א קליינע הייפל איינזאנערע.

וואל די אקציע פאר דער פּעטיציע איפגענומען ווערען באד!

THE FORTNIGHT

Truth Marches On

On February 7 there took place a great and memorable act in the drama of a people's destiny. The act consisted of the hearings on the Palestine resolutions before the Foreign Affairs Committee of the House of Representatives. A whole world's hopes and fears vibrated in the hearings. Men of good will such as the legislators present, the emissaries of the Christian Council for Palestine and of the 6,500,000 members of the American Federation of Labor felt profoundly that there was being issued here and now what Majority Leader John W. McCormack called "a challenge to Christian justice."

His passionate plea struck note and tone. He spoke of this "dark hour" in the history of the Jewish people. He cried: "Where shall they go?" He pointed to Palestine as the one and only hope. Minority Leader Joseph W. Martin, Jr., plead on the same grounds for a unanimous adoption of the pending resolutions and in the course of the two sessions these leaders were warmly sustained by Congressman Ralph of San Francisco, Talbert of Connecticut who spoke for himself and for Ranulf Compton, the co-introducer of the resolution, by Eberhardt, Eaton, James A. Wright, by Celler of New York and Harry Southoff of Wisconsin, who promised to support the resolution on the floor of the house, and even by Hamilton Fish who felt that he had been neglected and declared that he was now more than ever a Zionist. Congressman Sol Bloom, who presided admirably, emphasized the message received from many thousands of Christians urging Congress to see to it that the challenge to Christian justice should not have been issued in vain.

The conflicts of the drama were embodied by the men who had come to bear witness and to give evidence before the Committee. There was the dark sheen and ringing eloquence of Abba Hillel Silver, the devout imperturbable reasonableness of Israel Goldstein, the elegant and incisive persuasiveness of James G. Heller; there was the gallant passionate figure of Judith Epstein. The grave cool voice of science was raised by Dr. Walter C. Lowdermilk and that of a troubled and loyal Christianity by Dr. Henry Atkinson.

The adversary and *advocatus diaboli* was not absent. A sense of horror must have passed through the hearts of the Christians present when Mr. Lessing Rosenwald and Rabbi Louis Wolsey opposed the unique redemption of their people on grounds so specious, shallow and feeble. They said the Jews are not a people, when all the world knows they are. Mr. Rosenwald used words like "theocratic state," of the meaning of which he was obviously ignorant and tried to pretend that the existence of a Jewish people had anything to do with the insane Nazi hierarchy of racial values. Rabbi Wolsey informed Con-

gressman Wright that he was not competent to say whether Jews should be permitted to enter the United States but that he depended on "the benevolence of the world." Powerfully answered by Dr. Goldstein and Dr. Heller, Mr. Rosenwald and Rabbi Wolsey were forced to admit that they represented a numerically inconsequential minority and that American Jewry, from Sons of the American Revolution, like Dr. Heller himself, to the immigrant of day before yesterday stood throughout all its ranks, firmly and unalterably behind the peoplehood of Israel and the building of the Commonwealth.

The high points of the hearings were represented by Dr. Abba Hillel Silver's statement of the sociological position of the Jews, Dr. Israel Goldstein's explanation of our immemorial connection with Palestine and the deep involvement of American Jewry, of Dr. Walter C. Lowdermilk's triumphant exposition of the absorptive capacity of Palestine and of Dr. James G. Heller's immensely spirited and effective final rebuttal and defense.

Dr. Silver related how once before a peace treaty had given the Jews of Continental Europe equal and often minority rights and how tragically futile that had proved to be. He explained how the draining off of several millions of Jews would ease the dreadful tensions of the world and how providential was the existence of Jewish Palestine where a normalized Jewish people might build its own polity. Dr. Goldstein dwelt on the identity of Judaism and Zionism; he spoke of the long line of eminent American Jews who had given their hearts and minds to this cause and of the \$100,000,000 which American Jews had invested in this hope, this plan, this profoundest aspiration. Dr. Lowdermilk of the Department of Agriculture testified that Jews had demonstrated their ability to reclaim the land which, under their tillage, could itself feed 1,800,000 more souls but whose capacity with right industrialization and extension of water-power had no "upper limit." Dr. Heller testified that Palestine was only for Jews who of their own free will desired to go there and exposed and crushed the abject opposition to the redemption of Israel and to the solution of that problem which Dr. Atkinson in the name of 1100 Christian clergymen declared a "basically Christian problem."

Will the pro-Palestine resolutions be passed in their present form by both Houses of the Congress? We dare not be certain. We bid every Jew and every American of good will to continue their persuasion and their pleas to their representatives in Washington. But the evil hush of other years and months has been broken. The great truths of this most tragic and crucial matter have been spoken for all the world to hear. We await the result with unfaltering serenity and hope.

New Palestine Feb 8 1948

The New Palestine New Front

FEBRUARY 18, 1944

VOL. XXXIV—No. 11

RESOLUTION ON PALESTINE IN SENATE

Submitted by Senators Wagner and Taft; Hailed by Majority and Minority Leaders

Senator Robert F. Wagner (Democrat, New York) and Senator Robert A. Taft (Republican, Ohio) on Tuesday, February 1, introduced in the U. S. Senate a resolution urging the United States "to use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

HEARINGS ON PALESTINE BEGIN

Zionist Leaders, Congressmen, and Non-Jewish Friends Plead for Abrogation of White Paper and for Free Jewish Commonwealth in Palestine

By LEO R. SACK

Time, they say, marches on, but today, it seems to me, we are turning back the pages of time.

Here we are again (February 15 and 16, 1944) in the historic rooms of the Committee on Foreign Affairs of the House of Representatives. We face the west front of the Capitol of the United States, now and as always, the most significant building in the World. In the distance is the Washington Monument and the Lincoln Memorial, the two other significant physical structures of that imposing trio of stone and masonry, which more than anything in this world represents man's longing for life, liberty and the pursuit of happiness.

We are here today to help find some happiness for those who have never known liberty, and who are being denied the anticipation of the Biblical "three score and ten" years. Our mission is just what it was almost 22 years ago when all of us in spirit (and several of us in actual physical being) were in this same room trying to make Palestine blossom once again as a land of milk and honey, as the Jewish National Homeland.

The hearings 22 years ago were preliminary to unanimous passage of the Lodge-Fish Resolution, wherein the Congress favored the establishment in Palestine of a National home for the Jewish people. This was the way in which the American government of the United States expressed its approval of the Balfour Declaration and the subsequent award of the Mandate for Palestine to Great Britain.

Since then the Palestinian concept has fallen on evil days. Despite what unquestionably is the most marvelous job of spiritual and economic reconquest of a barren soil in the world's history, this magnificent experiment in human values has been sold short. Instead of nourishing and encouraging development of the Homeland the British Colonial Office perceived it its duty to the Jews to reverse the intent and purpose of the Mandate. And as the crowning achievement of this policy the British Government published the infamous White Paper which becomes effective on March 31. So much for the background.

Today an almost unanimous American

Jewry is petitioning for passage by Congress of identical resolutions resolving *That the United States of America favors the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of Christian and all other non-Jewish communities in Palestine, and that the Holy places and religious buildings and sites in Palestine shall be adequately protected, and whereas, the ruthless persecution of the Jewish people in Europe has clearly demonstrated the need for a Jewish homeland as a haven for the large numbers who have become homeless as a result of this persecution, therefore, be it resolved by the House of Representatives of the United States of America that the United States shall use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization, so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth.*

The hearing room is packed solid. Present are the men and women who constitute the high command of the Zionist movement of America through the American Zionist Emergency Council. If there was such a thing as a "hierarchy" among Jews devoted to Palestine they would be the "hierarchy." They are truly the elder statesmen and "elder stateswomen" of the cause. Present also are the executive officials of several organizations—Z.O.A., Hadassah, Mizrachi, American Jewish Conference and others. And there are plenty of rank and file Zionists, too.

But there is one man here for whom Zionist history is repeating. Elihu Stone of Boston chaperoned the Lodge-Fish Resolution on its triumphal march through the 67th Congress. And he is pitching again today, just as energetically and as devotedly as 22 years ago. It just did not happen that the Wright-Compton Resolutions which the Committee is considering today had the wholehearted and enthusiastic support of Representatives John McCormack, the Democratic leader, and Joe Martin, the Republican leader. These gentlemen are

Senator Robert F. Wagner

The bi-partisan measure was hailed on the floor of the Senate by Majority Leader Alben W. Barkley (Democrat, Kentucky) and Acting Minority Leader (Continued on page 249)

RESOLUTION ON PALESTINE IN SENATE

(Continued from page 257)

Wallace H. White, Jr. (Republican, Maine).

In presenting the resolution, Senator Wagner drew attention to the Joint Resolution which was unanimously adopted by the Congress of the United States in June, 1922, and which declared that "the United States of America favors the establishment in Palestine of a National Home for the Jewish people."

"This resolution (the Wagner-Taft measure) reaffirms the historic policy of the Government of the United States," Senator Wagner asserted.

"Our government has done and is doing its utmost to alleviate the conditions of European refugees during the war. Every President of the United States since Woodrow Wilson has looked with favor upon the Jewish homeland as the permanent solution of a vexing problem. This Resolution will help uphold the hand of our government in support of its traditional policy—a policy that is in furtherance of the ideals of all the United Nations."

Reviewing the history of Palestine since the days when the British Government after World War I, with the approval of the United States and the Allied and associated nations, assumed the Mandate over Palestine, Senator Wagner said:

"While Palestine achieved remarkable growth in the next twenty years, a new day did not dawn for the world at large. Instead, under the prodding of Hitler and Mussolini, and under other influences, a series of unfortunate developments conspired to divert the orderly fulfillment of a great objective. During the 'Munich Period,' the then British Government adopted the so-called 'White Paper' restricting immigration, land purchase and colonization of Palestine by Jewish settlers. This policy then, as now, shocked the sensibilities of men of good will everywhere. No one was more outspoken in opposition to the White Paper than Prime Minister Winston Churchill.

"In the meantime, the present war began, and Hitler's murder squads undertook their deliberate program of exterminating the Jewish population of Europe. At a time when Palestine should have been open to welcome these unfortunate people and utilize their contribution to the utmost, the gates were virtually closed.

"Those Jews who were fortunate enough to be in Palestine have made and are making a truly glorious contribution to the Allied cause. While General Montgomery and his valiant Eighth Army were fighting with their backs to the Suez Canal, and Rommel already had invited guests to his contemplated first dinner party in Cairo, the Jews of Palestine were performing heroic deeds as commandos and as other shock troops. In Palestine the entire community of men and women dedicated their lives to the defense of their homeland and to the production of urgently needed materials of war for the Allied forces. President Roosevelt, Mr. Churchill, and other Allied leaders have spoken most generously of their contribution.

Sen. Robert A. Taft

"Now and in the post-war period, this Jewish community stands ready to give refuge to their persecuted brethren in Europe. From 1933 to 1939, Palestine welcomed more refugees from Hitlerian terror than were absorbed by the rest of the world. When the war ends, Palestine has the capacity to absorb the uprooted and the destitute Jews who will survive Hitler's vengeance. The need then will be greater than ever before.

Senator White seconded the Resolution and asserted:

"The cruelties inflicted upon the Jewish people in late years, and their present desperate plight, appeal to the heart of the Christian world for remedial measures and for fulfillment of this plan for a home for them. This Resolution encourages hope that there will soon come realization of those aspirations. It should have early and favorable consideration by the Senate."

Senator Taft, co-sponsor of the measure, declared that "until a place is found to which the unhappy Jews of Europe can repair and get a new start in life, free of unreasonable economic sanctions and blind religious and racial hatred, the fundamental causes for anti-Semitism will continue in Europe.

"It seems to me that the only solution of this problem lies in the restoration of free and unrestricted immigration of Jews into Palestine, at least until that land has absorbed as many people as it can," he added.

An impassioned plea in behalf of the persecuted Jews of Europe and a tribute to the Jews of Palestine was voiced by Senator Barkley, who declared:

"I have been frequently inspired by the devotion and the enthusiasm with which men and women who have never seen Palestine, and will never see it, have devoted their lives and their means to provide a home for the persecuted Jews of Europe.

"It is my opinion that Palestine can yet absorb many hundreds of thousands. I have been informed from reliable

sources that ultimately, by the process of improvement in agriculture and industry and all the other things which go to make life worthwhile, that in all likelihood Palestine could absorb and support approximately 3,000,000 Jews. If that is true—and I have no reason to doubt it—it seems to me that we ought to encourage every effort, not only as American citizens, but that as a government we ought to encourage every effort to facilitate the migration of oppressed, harassed people into the land of their ancient ancestors."

The bi-partisan nature of the Wagner-Taft Resolution parallels that of the measure which was introduced in the House of Representatives on January 27, by Representatives James A. Wright (Democrat, Pennsylvania) and Ranulf Compton (Republican, Connecticut). That Resolution was endorsed by House Majority Leader John W. McCormack (Democrat, Massachusetts) and House Minority Leader Joseph W. Martin, Jr. (Republican, Massachusetts).

The text of the Wagner-Taft Resolution follows:

"Resolved, that the United States shall use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

Survey of Zionist Education Announced by Greenberg

Dr. Simon Greenberg, Chairman of the Education Committee of the Zionist Organization of America, has announced that a special Survey of Zionist Education in this country is being made with a view to recommending an immediate and long-range plan of Zionist education. The Survey will present a picture of Zionist education from the beginning of the movement, analyze the present nature and scope of Zionist educational activities and outline a program of Zionist education for the future. Particular attention will be paid to the problem of adult Zionist education within the Zionist Organization of America and to the teaching of Palestine and Zionism in the Jewish schools.

Dr. Samuel Dinin, Registrar and Associate Professor of Education at the Teachers' Institute of the Jewish Theological Seminary of America has been asked to direct the Survey. Dr. Noah Nardi of the Jewish Education Committee will assist in the work.

Two Regional Conferences on Zionist Education—one to be held in the mid-West, the other in the East—are being planned for March.

The members of the Education Committee are: Dr. Shlomo Bardin, Dr. Samuel M. Blumenfeld, Samuel J. Borowsky, Dr. Israel Chipkin, Abraham H. Cohen, Dr. Alexander M. Dushkin, Dr. Azriel Eisenberg, Dr. Ira Eisenstein, Mark Eisner, Samuel Fishman, Dr. Israel M. Goldman, Dr. Jacob S. Golub, Dr. Louis Kaplan, Rabbi Eugene Kohn, Rabbi Joshua L. Liedman, Judah Pilch, Ben Rosen, Dr. Abram L. Sachar, Dr. Mordecai Soltes, Prof. Zvi Scharfstein, Herman L. Weisman.

Journal 2-25-44

סמלציעלע פיליטערמאט צום ⁸⁷פארזען ווארנאל⁸⁷

ואם הם חושבים או אין דבר לעד
 ר' סימון, מאס, בלתי, ויה, אה, אה,
 נכסו, נכסו, נכסו, נכסו, נכסו, נכסו,
 שנה, שנה, שנה, שנה, שנה, שנה,
 ויה, נכסו, ויה, נכסו, ויה, נכסו,
 נכסו, נכסו, נכסו, נכסו, נכסו, נכסו,

Young Zionist Actions Committee of New York

In Cooperation with the AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Feb 21, 1944

FOR IMMEDIATE RELEASE

SENATOR WAGNER AND 13 NEW YORK CONGRESSMEN
PLEDGE SUPPORT TO PALESTINE RESOLUTION

MESSAGES TO YOUTH RALLY DEMAND WHITE PAPER ABROGATION
AND ESTABLISHMENT OF JEWISH COMMONWEALTH; DR. SILVER
WARNS OF ATTEMPTS TO KILL MEASURE

New York — Senator Robert F. Wagner and thirteen Congressmen from greater New York last night endorsed the Wright-Connally resolution (HR 418-419), which resolves that the United States "shall use its good offices and take appropriate measure to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization, so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth."

In messages to a Mobilization Rally called by the Young Zionist Actions Committee of New York, the New York Congressmen condemned the British White Paper of 1939, which prohibits all new Jewish immigration into Palestine after March 31 of this year.

A telegram from Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the Executive Committee of the American Zionist Emergency Council, warned of "sinister forces which are attempting to emasculate or completely defeat the resolution now pending." The message said that "arguments of military necessity may, at the last moment, be raised against it, as was done in the case of the revocation of the Clemenceau Decree. We must be on the alert and warn our fellow citizens against all such maneuvers. Let the clear voice of the American people be allowed to speak through its chosen representatives in

Congress. Once the resolution reaches the floor of the House and Senate, it will be approved overwhelmingly, if not unanimously."

Senator Wagner, who is co-author of the Wagner-Taft resolution on Palestine, said in his message: "May your efforts help toward the fulfillment of the ideal of the reconstitution of Palestine as a Jewish Commonwealth. To me, this is one of the great humanitarian movements for the world today. This is a cause to which I have given, and will continue to give, my most ardent support."

Representative Samuel Dickstein's communication declared: "I cannot find words strong enough to condemn the Palestine White Paper. The closing of Palestine to Jews means assisting the Nazi barbarians' brutal massacre of Jews. Palestinian Jews have written a brilliant chapter of courageous participation in the important struggle in the Near East. They have given far in excess of their numerical strength. They have earned the right to the country which they so gallantly defended. Keep up the good work until the White Paper is abolished and the Jewish Commonwealth established in Palestine."

Similar messages were received from the following Congressmen: Representative John J. Delaney, Representative James M. Fitzpatrick, Representative James J. Haffeman, Representative Andrew L. Somers, Representative Martin J. Kennedy, Representative Emanuel Celler, Representative Louis J. Capozzoli, Representative Arthur G. Klein, Representative Charles A. Buckley, Representative Vito Marcantonio, Representative Eugene J. Keogh and Representative Leonard W. Hall.

Speaking before 2,000 Zionist youth leaders, Maurice Samuel, well-known author, pointed out that "the usual presentation of the case for the Jewish Homeland suffers from an over-emphasis on the relief and rescue aspect of the work. The world has not been sufficiently apprized of the general constructive value both for the Near East and for general post-war stability of the rebuilding of the Jewish Homeland. It is an error to believe that the

world's practical statesmen, even when liberal and benevolently inclined, can base their policy on a charity foundation, that is to say -- upon the needs rather than the capacities of a people. The fact is that the Jews do not come simply as beggars to the peace conference. They can represent a very considerable practical reconstructive force with which realistic politicians would have to reckon."

A resolution, unanimously adopted at the rally, demanded the abrogation of the White Paper and the creation of Palestine as a Jewish Commonwealth. The resolution also hailed the Wright-Compton and Wagner-Taft measures as "a realistic, statesmanlike answer to the needs of our people," and urged their speedy passage. Also included in the resolution were demands for the removal of members of the Palestine Administration who are "hostile to the declared policy of the Mandate," and for the immediate release of Jewish refugees imprisoned in Mauritius.

Other speakers at the rally were Samuel Duker and Beatrice Allen, Secretary of American Youth for a Free World.

The text of the resolution adopted at the meeting follows:

"We, American-Jewish young men and women, representing thirty New York Zionist youth organizations, assembled this 20th day of February, 1944 in the cause of freedom for our people, call for the creation of Palestine as a Jewish Commonwealth, and to that end declare:

," The Palestine White Paper of 1939, banning Jewish immigrants from their historic homeland and severely limiting the right of Jews to purchase new land for settlement is a document flouting all concepts of fairness and justice -- it must be revoked in its entirety and it must be revoked now;

" The Compton-Wright Resolution (HR 418-419) and the Wagner-Taft Resolution (SR 247) now before Congress are a realistic, statesmanlike answer to the need of our people -- they must be passed without change or delay;

"The Administration of Palestine is largely in the hands of men who are hostile to the declared policy of the Mandate: the establishment of a National Home for the Jewish People in Palestine — an administration animated by a new policy and a new spirit must be installed;

" The Jewish refugees detained in Mauritius are held there, in virtual imprisonment, without any legal or moral justification — they must be admitted to Palestine at once;

" The Palestine State and Waste Lands are unjustly withheld from colonization — they must be made available to Jewish immigrants without delay;

" The War Refugee Board created by Executive Order of the President is a first step towards a comprehensive plan for the rescue of Jews in Nazi Europe — it can work effectively only if the doors of Palestine will be opened to the tens of thousands who want to make their permanent home in the homeland of their fathers.

" The oppression of Jews throughout the ages, culminating in the eleven horror-years of Hitler tyranny, the solemn pledge of 52 nations, the heroic deeds of 40,000 Jewish Palestinian volunteers in the British forces — they add weight to our just demands. On the basis of these convictions we appeal to the President, the Congress and people of our country, the United States of America, as well as to our valiant British allies, and above all to all other young people here and abroad to join in our fight for the realization of our demands, which will contribute to the solution of one of the most appalling problems of modern civilization and to the establishment of peace on the firm basis of justice."

Journal
2-23-14

[illegible][illegible]

—Dr. & MARGARET

One way to facilitate the passage of the Palestine Resolution is to write to the members of the House Foreign Affairs Committee or its chairman, Congressman Sol Bloom, urging the speedy passage of the measure. This should be done without delay by all those who are really interested in the Palestine Resolution. No matter how busy you are you cannot afford to neglect your duty in this regard. Write Congressman Bloom, House of Representatives, Washington D.C., and write soon. Don't delay. And when writing, don't forget to mention that you expect that the Resolution as framed, namely containing both sections—that referring to the White Paper as well as that relating to the Jewish Commonwealth in Palestine—will be adopted without change. For of all the misfortunes that might befall the Resolution the one that is most to be feared is the misfortune of an emasculating the Resolution that it is left without the vital section dealing

And finally there is another matter that you might do well to explain to your legislator, namely the relationship of Palestine to the political situation in the States. The Jews, of course, do not constitute one political bloc; all talk of a Jewish vote as if it were a package to be delivered to a certain day by a certain individual or group of individuals, is just that much poppycock. But if there is no Jewish vote, there is such a thing as an issue which because of its overriding importance to Jews, has a tremendous bearing on the way Jews, as a tremendous number of them, are bound to vote. Such an issue is Palestine, or rather the American position vis a vis the future of Palestine, an issue which can no more be avoided than the American position vis a vis Poland or Yugoslavia or Italy. Since the overwhelming majority of Jews in America feel as strongly about Palestine, as they do, it stands to reason that what a political party or political leader does about Palestine is bound to profoundly affect the attitude of millions of Jews toward the political party or the political leader. If your Congressman has any political wisdom he will appreciate what you'll say to him on that score for he will understand that what ever some so called Big Jews may say to their respective political bosses about the way Jews will vote on election day, there is absolutely no telling how they will cast their ballot in the privacy of the election booth. I think you owe it to yourself and you owe it to your political friends as well to make this as clear as you know how. It will help them and I be-

צ"ן עמוד דושענסי קאונסיל פאדערט ^c
קאמאנוועלט רעזולוציע אהן שום פשרות

portion missing

[illegible]

פון דעם באריכט אין סלאוואק
ארעא, אז אויב די רעפאלאציע וואלט
נאכטן צום "סלאוואק" פון די רעפאלאציע
ענדעט היינט, וועט זי דורכגעפירט
פאר צווייטע מיט א נויטיגער סעקור
און פון שטימען, אויב נישט איינשטוי
די סעקוראציע פון די קאנסענס
און אויסגעצויגען אנגעלעגענהייטען,
פאר מיט א פליכט אויסצומאכן, וועט
פאר זיין צוריקגעפירט דער קראנע
ענדעט, דער פארווערט אין סלאוואק
און בלומס פארווערט אין פון דעם
ווייניגסטען סעקוראציעס נאכטן א
ווייניגסטען דעפאלאט, די ארבעט
פאר פארווערטס האבען אגוינע
פאר זייער "קעס" און די פארו
ווערט פון "פארווערטס קאנטיל פאר
פארווערטס" האבען איינשטויט פאר

[illegible]

א-יף א מיטלען פון דעם א דומער
ער ציוניסטישען לעיטענדעס
אויס. וואס איז נענטער ארבעט
וועט אין ניו יארק און אויף וועלט
ס זינען אנוועזענד געווען פארטע
ער פון אלע ציוניסטישע פארטייען
פון איר פארטייער פון ציוניסטישע
אויסלייזונג אפיצאלע קאמיטעט און
עס פונדעמענטאל אנטפארלייט און
וואס. האט דר. אבא הלל פלעגער
אדער פון דער קענסטיטוציע. און
פונדעמענט א פילע באריכט וועגן
פארטייע אנטוויקלונג און פאר
קעמ פיל דער קאנסאנציעלע רעזול
טע און דעם פארטער. וואס נעמט
עס און איז וואס פאר.

די סילווער האט אים באניסעט
ווען באדיכטעס וועגן דעם אפרוץ
זיין אנצווען לאנג, די פון אידען
זיין זיי פון קריסטען-טיווענדערער
קריסטען, ברויז און פערזענעס זיי
זיין אנגעקוקט אין וואסנינגטאן אין
נאך-און אין דערפונטאנטען
זיין און פילע פאנאמערען און קאנ-
טענאנטען זינען באזעס געווארען
אין די ערטער ווי אויף דעלעאנציעס
זיין דער ערטער זינען געקומען קיין
אמעריקא פארן צוואנציקטן יאָר די
אמעריקען פון אפערעט די באזי-
נג פון דער גאנצער אידישער און
פארשידענער באפעלקערונג צו דעם
דייטשלאנד פראנצאס און צו דער און
געזעלט דעמאלטענע וואס ווערען
דעם באמאכט אין ביידע הויזער פון
דערפון.

ד. סיליטער האט איר געזען א
לעז באריכט וועגן דעם פארווערט
ו דער קאמפיוטער פאר אויסלעזערשע
געלעבנדיקע פון דעם צווייטן וואך

פארהער וועגען ציון-רעזאליציע

אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע

פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע
פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע

פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע
פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע

פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע
פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע

פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע
פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע

פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע
פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע

פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע
פארהער וועגען ציון-רעזאליציע
אפגעלעגט פון קאנגרעס קאמיטע

די ארץ ישראל פראגע אין וואשינגטאן

די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן
די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן

די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן
די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן

די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן
די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן

די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן
די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן

די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן
די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן

די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן
די ארץ ישראל פראגע
אין וואשינגטאן

2/24/44

-2-

ZIONISTS MAY APPEAL TO ROOSEVELT ON PALESTINE RESOLUTION NOW BEFORE CONGRESS

WASHINGTON, Feb. 23. (JTA) -- With the House Foreign Affairs Committee scheduled to start private hearings on the Palestine Resolution, it was indicated in Jewish circles here today that the fate of the resolution now depends largely on the attitude of the State Department or War Department which may ask for a postponement on alleged "military grounds."

The situation is somewhat similar to that which existed about a year ago in connection with the restoration of the Cremieux Decree, which was also held up on similar grounds, Zionist leaders said. They emphasized that if a veto is interposed now by one of the Government departments, the question may be put up to President Roosevelt. It is understood that the State Department was consulted both by Zionists and Congressional leaders before the Palestine Resolution was introduced and that no opposition had been expressed. About three-quarters of the members of the Foreign Affairs Committee favor the Resolution and it is assured an overwhelming majority in the House if the Committee acts upon it favorably, it was emphasized.

קאנגרעסמאן רייט'ס אפטימיזם

קאנגרעסמאן רייט פון פענסילוועניא, וועלכער האט צוזאמען מיט קאנגרעסמאן קאספאס פון קאנעטיקוט, אריינגעבראכט די צוויי רעזאָלוציע אין רעפּרעזענטאטיוו, אין ווי ס'האט געפונען באריכטע אין "מאָרגען זשורנאל" אפטימיסטיש וועגן דעם טור פון דער רעזאָלוציע אין קאנגרעס. קאנגרעסמאן רייט, וועלכער איז אליין א סימבאליש פון דער קאמיטע פאר איינלענדישע אנגעלעגנהייט, האט גלייבט אין די שאנסן, אז די רעזאָלוציע וועט געטרייבן ווערן פון דער קאמיטע. די שאנסן פאר דער רעזאָלוציע אין רעפּרעזענטאטיוו וועגן נאך בעסערע.

דער קאנגרעסמאן באשטעטיגט דאס וואס עס איז שוין ארויס געווארן געווארן אין "מאָרגען זשורנאל", אז דער צווייטער צד האט געוואונען אין די גרויסע מאיארעס אין קאנגרעס אין איר ערצייגט אין דער געזעכטניש פון די אידישע אפיראציעס. אייב עס איז דא א געפאָר פאר דער רעזאָלוציע נעמט זיך עס פון די צווייטערלייט, וועלכע, פון איינער ווייט, ווערן אינספירירט פון געוויסע פאליטישע כוחות.

איינע פון די געפאָרן פאר דער רעזאָלוציע איז, אז זי וועט פון דער קאמיטע אפגעוויסן ווערן אויף, אז דער פיל וואו זי וואגט זיך ארויס פאר א אידישער קאמפאניע, וואו ארויספאלען פארשטעטעס ווי, אז אומגענוג אין דער רעזאָלוציע וואלט געווען נאך ערנער ווי דאן אויב זי וואלט אינגאנצען אפגעלייגט געווארן צוליב "פילי-פערדישע סיבות" פאר א שפעטערדיגע געלעגנהייט. ווארים אייב די רעזאָלוציע ווערן אפגעלייגט צוליב "פיליטערישע סיבות", אפילו ווען ס'ווערן צווייטע אין די דאזיגע סיבות אין פארשטעטעס אז דאס איז נאך צוליב פאליטישע זעכסן, ווערן אבער דער פרינציפ פון דער רעזאָלוציע נים פארזארגען. די רעזאָלוציע וועט אויך קענען איינפירטן ווערן ביי דער ערשטער בעסער געלעגנהייט. אנדערש איז אבער ווען זי ווערן אפגעוויסן אין די פארשטעטעס פאר א קאמאני וועלכע ווערן איינגעלאזט, אפילו דאס ארויסוואנדן זיך פאר דעם, אז אפערדישע באשטעטיגט איר דאס ניי איהר פרייהערדיגע ארץ ישראל פאליטיק, וועט נים וויין נעכט, כאטש, אין עס, איז עס די פאליטיק — דאס ארויסוואנדן זיך פאר דער באמער דעקלאראציע און דעם ארץ ישראל מאנדאט — מאקשיס דאסעלביגע ווי זיך ארויסוואנדן פאר א קאמאניעלע.

דער מאקס פאקט וואס די אידישע פארשטעטעס ווערן קאנצע-פירט ארום דער קאמאניעלע פארמולא סאכט, אז דאס ארויסוואנדן פון דעם קאמאניעלע ווערן זאל אנגענומען ווערן ווי א קלאס פאר די צווייטע שטרעבונגען אין ארץ ישראל, און דעם וועלכענען בא-ריכט וואס ס'האט געווען געווען נעכטען אין "מאָרגען זשורנאל", איז אבער אויך געווען איבערגעגעבן די סיידע פון אן אנדער קא-נרעסאט, וועסעס נאמען קען צוליב פאליטישע סיבות, נים אנגע-געבן ווערן. אז אין אום פאל וואלט דער פונקט וועגן א קאמאני וועלכע ווערן צוריק אריינגעשטעלט געווארן אין דער רעזאָלוציע ווען זי וואלט געבראכט ווערן אויפן "פלאר" פון רעפּרעזענטאטיוו סענאט. אין אנדערע ווערסיע, די שטימונג אין קאנגרעס אלס א נאני צעהאט אומ, אז אפילו זי ענדערונגען וואס קענען פונקט געלאזט געפאכט ווערן אין דער רעזאָלוציע פון דער קאמיטע, אומער פאליטישע און פאליטישע דרוק און קענלאר מאקס אויך אומערין דרוק פון אומ-ווער אייגענע שונא צאל, וועט קיין ווירקונג נים האבן אויפן קאנגרעס.

דאס איז געווען א דערמיטלענדע ידיעה, וואס ווייט, אז די וואס ווערן דירעקט באאיינפלוסט פון פאלט, פיהלען די געווענליכע און די געזעכטניש פון א אידישער קאמאניעלע. דאס דארף פאר אונז וויין די בעסטע פארזיכערונג, אז אויך די ארטייטפראציע, ס'ווערדיקעס רוחוועלט בראש, וועט קומען צו דער איבערצייגונג, אז א אידישע קאמאניעלע איז די איינציגע לייזונג פון דער ארץ ישראל אין אידישער פראבלעם.

PRESS RELEASE from
AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Associated Organizations:
Zionist Organization of America • Hadassah • Mizrahi • Poale-Zion
342 Madison Avenue • New York 17, N. Y. • MU 2-1160

FOR IMMEDIATE RELEASE

ZIONISTS HIT EGYPTIAN PREMIER'S PROTEST AGAINST PRO-PALESTINE

STATEMENT IN CONGRESS

- - - - -

SAY EGYPTIAN OFFICIALS IGNORE UNITED NATIONS WAR EFFORT

- - - - -

Washington — The American Zionist Emergency Council today rebuked Premier Nahas Pasha of Egypt for his protest against speeches made in the Congress of the United States favoring the recognition of Palestine as a Jewish Commonwealth and the unrestricted settlement of Jews there.

In a formal statement, the Council declared:

"At the time that the German General Rommel was knocking at the gates of Cairo and Alexandria and threatening to bottle up Suez, the life-line of the British Empire, the Jews in Palestine were giving their lives as combat troops. Men, women and children, and the aged, were working in factories, manufacturing everything from marmalade to munitions, to supply the British Eighth Army.

"At that time we heard of no protest either from Cairo or from any Egyptian government official over the invasion of Egyptian soil by Rommel. The Egyptian Prime Minister would do better to concern himself with the contribution which Egypt might make even now to the war effort of the United Nations."